

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 2203/2002 af 12. december 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 af 12. december 2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse	3
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2205/2002 af 12. december 2002 om ændring og berigtigelse af forordning (EF) nr. 21/2002 om forsyningsopgørelserne for og fællesskabsstøtten til regionerne i den yderste periferi i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001	15
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2206/2002 af 12. december 2002 om indstilling af fiskeri efter tunge fra fartøjer, som fører dansk flag	19
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2207/2002 af 12. december 2002 om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører svensk flag	20
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2208/2002 af 12. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik	21
Kommissionens forordning (EF) nr. 2209/2002 af 12. december 2002 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker	24
Kommissionens forordning (EF) nr. 2210/2002 af 12. december 2002 om ændring af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	26
Kommissionens forordning (EF) nr. 2211/2002 af 12. december 2002 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter	28

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 2212/2002 af 12. december 2002 om afvisning af indsendelsen af eksportlicenser for visse mejeriprodukter	34
Kommissionens forordning (EF) nr. 2213/2002 af 12. december 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 901/2002 omhandlede licitation	35
Kommissionens forordning (EF) nr. 2214/2002 af 12. december 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 899/2002 omhandlede licitation	36
Kommissionens forordning (EF) nr. 2215/2002 af 12. december 2002 om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2096/2002 omhandlede licitation	37
Kommissionens forordning (EF) nr. 2216/2002 af 12. december 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser	38
* Kommissionens direktiv 2002/94/EF af 9. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Rådets direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger	41

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2002/971/EF:

- * Rådets afgørelse af 18. november 2002 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde den internationale konvention af 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen)**

55

2002/972/EF:

- * Rådets beslutning af 28. november 2002 om tilladelse til, at Grækenlands regering yder støtte til de græske bomuldsproducenter**

82

2002/973/EF:

- * Rådets beslutning af 10. december 2002 om ændring af beslutning 89/688/EØF om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer**

83

2002/974/EF:

- * Rådets afgørelse af 12. december 2002 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2002/848/EF**

85

Kommissionen

2002/975/EF:

- * Kommissionens beslutning af 12. december 2002 om vaccination som supplement til foranstaltningerne til bekæmpelse af infektioner med lavpatogen aviær influenza i Italien og om særlige foranstaltninger til kontrol af flytninger ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 5051)**

87

- ★ **Rådets fælles holdning af 12. december 2002 om ajourføring af fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme og om ophævelse af fælles holdning 2002/847/FUSP 93**

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2203/2002
af 12. december 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. december 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. december 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	85,1
	204	70,9
	999	78,0
0707 00 05	052	104,8
	220	155,5
	628	237,0
	999	165,8
0709 10 00	220	195,0
	999	195,0
0709 90 70	052	99,0
	204	121,8
	999	110,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	65,0
	204	54,3
	220	46,6
	999	55,3
0805 20 10	052	81,1
	204	69,4
	999	75,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	64,5
	999	64,5
0805 50 10	052	65,3
	600	75,3
	999	70,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	27,0
	400	96,8
	404	100,5
	720	97,1
	999	80,3
0808 20 50	052	144,8
	400	115,8
	720	46,1
	999	102,2

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2204/2002**af 12. december 2002****om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horizontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 1, litra a), nr. iv), og litra b),

under henvisning til det offentliggjorte udkast til nærværende forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EF) nr. 994/98 kan Kommissionen i medfør af traktatens artikel 87 erklære, at støtte til beskæftigelse under visse betingelser er forenelig med fællesmarkedet og ikke omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 994/98 kan Kommissionen også i medfør af traktatens artikel 87 erklære, at støtte, der er tildelt i overensstemmelse med det kort, Kommissionen har godkendt for tildeling af regionalstøtte i hver medlemsstat, er forenelig med fællesmarkedet og ikke omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.
- (3) Kommissionen har i mange beslutninger anvendt traktatens artikel 87 og 88 på beskæftigelsesstøtte i og uden for støtteberettigede områder og har desuden bekendtgjort sin politik på området i retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte⁽³⁾, i meddelelsen om kontrol med statsstøtte og nedsættelse af arbejdskraftomkostningerne⁽⁴⁾, i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte⁽⁵⁾ og i Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder⁽⁶⁾. På baggrund af Kommissionens erfaringer med anvendelsen af de nævnte bestemmelser synes det hensigtsmæssigt, at Kommissionen gør brug af sine beføjelser i henhold til forordning (EF) nr. 994/98 for at sikre et effektivt tilsyn og forenkle administrationen, uden derved at svække sin kontrol.
- (4) Nærværende forordning påvirker ikke medlemsstaternes mulighed for at anmelde beskæftigelsesstøtte. Kommissionen vil især vurdere disse anmeldelser efter de kriterier, der er fastsat i nærværende forordning, i forordning (EF) nr. 70/2001 eller i Fællesskabets eventuelle retningslinjer og rammebestemmelser. Sådanne gælder for øjeblikket for søtransportsektoren. Retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte⁽⁷⁾ finder ikke anvendelse fra tidspunktet for

nærværende forordnings ikrafttræden, hvilket tilsvarende gælder meddelelsen om kontrol med statsstøtte og nedsættelse af arbejdskraftomkostningerne samt meddelelsen om en hurtig procedure til behandling af anmeldelser af beskæftigelsesstøtte⁽⁸⁾. Anmeldelser, der verserer på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, vurderes i overensstemmelse med forordningens bestemmelser. Det er hensigtsmæssigt at fastlægge overgangsbestemmelser for anvendelsen af denne forordning på beskæftigelsesstøtte ydet før tidspunktet for forordningens ikrafttræden og under overtrædelse af forpligtelsen omhandlet i traktatens artikel 88, stk. 3.

- (5) Beskæftigelsesfremme er en central målsætning for Fællesskabets og medlemsstaternes økonomiske og sociale politikker. Fællesskabet har udarbejdet en europæisk beskæftigelsesstrategi for at understøtte denne målsætning. Arbejdsløshed er fortsat et stort problem mange steder i Fællesskabet, og visse kategorier af arbejdstagere har stadig svært ved at skaffe sig adgang til arbejdsmarkedet. Det er derfor berettiget, at de offentlige myndigheder anvender beskæftigelsesfremmende foranstaltninger for at anspore virksomhederne til at øge deres beskæftigelse, navnlig af arbejdstagere fra disse dårligere stillede kategorier.
- (6) Denne forordning finder kun anvendelse på beskæftigelsesforanstaltninger, der opfylder samtlige betingelser i traktatens artikel 87, stk. 1, og som derfor udgør statsstøtte. En række beskæftigelsesfremmende foranstaltninger udgør ikke statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, fordi de støtter fysiske personer og ikke begynder visse virksomheder eller produktion af visse varer, eller fordi de ikke påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, eller fordi de består i generelle foranstaltninger til fremme af beskæftigelsen, som ikke fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller produktion af visse varer. Sådanne generelle foranstaltninger, som f.eks. kan være en generel lempelse af beskatningen af arbejdskraften og af de sociale udgifter, en styrkelse af investeringerne i almen undervisning og uddannelse, sikring af vejledning og rådgivning, almindelig bistand og uddannelse af arbejdsløse samt forbedringer af arbejdsmarkeds-

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 88 af 12.4.2002, s. 2.

⁽³⁾ EFT C 334 af 12.12.1995, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT C 1 af 3.1.1997, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33.

⁽⁷⁾ EFT C 371 af 23.12.2000, s. 12.

⁽⁸⁾ EFT C 218 af 27.7.1996, s. 4.

- lovgivningerne, er således ikke berørt af denne forordning. Dette gælder ligeledes foranstaltninger, som anses for ikke at opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og som derfor ikke er omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, i medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte⁽¹⁾.
- (7) På denne baggrund skal den støtte, der fritages ved denne forordning, tage sigte på og have til virkning at fremme beskæftigelsen i overensstemmelse med den europæiske beskæftigelsesstrategi, navnlig for arbejdstagere fra dårligt stillede kategorier, uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Beskæftigelsesstøtte til fordel for en individuel virksomhed kan have stor indvirkning på konkurrencen på det relevante marked, idet en sådan støtte begunstiger denne virksomhed i forhold til andre, som ikke modtager samme støtte. Når støtten kun tildeles en enkelt virksomhed, vil den sandsynligvis kun have begrænset virkning for beskæftigelsen. Individuelle tildelinger af beskæftigelsesstøtte bør derfor fortsat anmeldes til Kommissionen, og denne forordning bør kun fritage støtte, hvis den tildeles under en støtteordning.
- (8) Denne forordning bør fritage enhver støtte, der ydes under en støtteordning, som opfylder samtlige relevante betingelser i henhold til denne forordning. For at sikre et effektivt tilsyn og forenkle administrationen uden derved at svække Kommissionens kontrol bør der i støtteordningerne udtrykkeligt henvises til denne forordning.
- (9) Denne forordning bør ikke fritage statsstøtte inden for skibsbygnings- og kulmineindustrien fra anmeldelsespligten, da der for sådan støtte er fastlagt særlige regler i henholdsvis Rådets forordning (EF) nr. 1540/98⁽²⁾ og (EF) nr. 1407/2002⁽³⁾.
- (10) Denne forordning finder anvendelse på transportsektoren. I betragtning af de særlige konkurrencevilkår i denne sektor er det imidlertid ikke hensigtsmæssigt at fritage støtte til jobskabelse.
- (11) Kommissionen har til stadighed udvist en negativ holdning til støtte, der er rettet til bestemte sektorer, herunder, men ikke begrænset til, følsomme sektorer, der befinder sig i en overkapacitetssituation eller en krise. Støtteordninger rettet til specifikke sektorer bør derfor ikke være omfattet af fritagelsen fra anmeldelse efter denne forordning.
- (12) I overensstemmelse med Kommissionens faste praksis og for bedre at kunne sikre, at støtten er rimelig, og at den begrænses til det nødvendige beløb, bør støtteløfterne udtrykkes ved støtteintensitet i forhold til en række støtteberettigede omkostninger og ikke ved maksimale støtteleb.
- (13) For at fastslå, om støtte er forenelig med fællesmarkedet i henhold til denne forordning, er det nødvendigt at tage hensyn til støtteintensiteten og dermed støttelebets udtrykt i subventionsækvivalent. Subventionsækvivalenten i forbindelse med støtte, der udbetales i flere rater, og støtte i form af lån på lempelige vilkår beregnes på grundlag af markedsrenterne på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og forenklet anvendelse af statsstøttereglerne bør markedsrenterne i denne forordning anses for at være referencesatserne, forudsat at lånet, når der er tale om lån på lempelige vilkår, garanteres af en normal sikkerhedsstillelse og ikke indebærer unormalt store risici. Referencesatserne bør være de satser, der med regelmæssige mellemrum fastsættes af Kommissionen på grundlag af objektive kriterier og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og på internet.
- (14) I betragtning af store forskelle i virksomhedsstørrelse bør der fastsættes forskellige lofter for intensiteten for jobskabesstøtte til små og mellemstore samt store virksomheder. For at undgå forskelle, der kunne medføre konkurrencefordrejninger, og lette samordningen mellem Fællesskabets og medlemsstaternes forskellige initiativer samt af hensyn til den administrative klarhed og retssikkerheden bør den definition af »små og mellemstore virksomheder« (SMV), der anvendes i denne forordning, svare til den, der er fastlagt i Kommissionens henstilling 96/280/EF af 3. april 1996 vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder⁽⁴⁾. Denne definition blev også valgt med henblik på forordning (EF) nr. 70/2001.
- (15) På grundlag af Kommissionens erfaringer bør lofterne for støtteintensiteten fastsættes på et niveau, der skaber en rimelig balance mellem mindst mulig konkurrencefordrejning og størst mulig fremme af beskæftigelsen. Af hensyn til den overordnede sammenhæng bør lofterne harmoniseres med de fastsatte lofter i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte og i forordning (EF) nr. 70/2001, som tillader, at støtte beregnes i forhold til jobskabelsen forbundet med investeringsprojekter.

⁽¹⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

⁽²⁾ EFT L 202 af 18.7.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 205 af 2.8.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

- (16) Lønomkostninger udgør en del af de normale driftsomkostninger for enhver virksomhed. Det er derfor så meget mere vigtigt, at støtte bør have en positiv virkning på beskæftigelsen, og ikke blot sætte virksomhederne i stand til at reducere omkostninger, som de ellers skulle afholde.
- (17) Uden streng kontrol og strenge begrænsninger kan beskæftigelsesstøtte have skadelige virkninger, der ophæver dens umiddelbare virkninger på jobskabelsen. Anvendes den til at beskytte de virksomheder, der er udsat for konkurrence internt i Fællesskabet, kan den bevirke, at nødvendige tilpasninger af Fællesskabets industris konkurrenceevne forsinkes. Uden streng kontrol vil den sandsynligvis koncentreres i de mest velstående regioner, hvilket går imod den økonomiske og sociale samhørighed. I det indre marked kan støtte, der bevilges med henblik på nedsættelse af lønomkostninger, medføre konkurrencefordrejninger inden for Fællesskabet og føre til, at ressourcetildelingerne får en forkert retning, at de bevægelige investeringer flyttes til forkerte steder, at arbejdsløsheden flyttes fra det ene land til det andet, og at virksomhederne flytter hen, hvor støtten er størst.
- (18) Støtte til jobskabelse bør være betinget af, at det skabte job bevares over en vis minimumsperiode. Den periode, der fastlægges i denne forordning, har forrang i forhold til den femårsregel, der er fastlagt i punkt 4.14 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte.
- (19) Støtte til jobbevarelse, hvorved forstås økonomisk støtte, der skal tilskynde en virksomhed til ikke at afskedige sine ansatte, ligner driftsstøtte. Med forbehold for sektorspecifikke regler, såsom reglerne for søtransportsektoren, bør støtte derfor kun godkendes i særlige tilfælde og for et begrænset tidsrum. Den bør fortsat anmeldes til Kommissionen og bør ikke være omfattet af fritagelse fra sådan anmeldelse i henhold til denne forordning. De begrænsede omstændigheder, hvor sådan støtte vil kunne tillades, vil bl.a. være, når den i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), tager sigte på at afbøde skader som følge af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder; et andet tilfælde vil være, hvor betingelserne i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for at yde driftsstøtte i regioner, der omfattes af den i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), fastsatte undtagelsesbestemmelse om støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, herunder områder i den yderste periferi, er opfyldt. Et tredje tilfælde kan være, hvor sådan støtte tildeles inden for rammerne af redning eller omstrukturering af kriseramte virksomheder i overensstemmelse med Fællesskabets relevante retningslinjer⁽¹⁾.
- (20) En særlig form for støtte gives til arbejdsgivere med henblik på at omdanne midlertidige eller tidsbegrænsede ansættelseskontrakter til kontrakter uden tidsbegrænsning. Sådanne foranstaltninger bør ikke være omfattet af fritagelsen fra anmeldelseskravet i denne forordning, men skal anmeldes, for at Kommissionen kan afgøre, om de har positive virkninger for beskæftigelsen. Man skal især sikre, at sådanne foranstaltninger ikke kan modtage støtte både til oprettelse af arbejdspladserne og til omlægning af kontrakterne, hvorved loftet for støtte til initialinvesteringer eller til jobskabelse overskrides.
- (21) Små og mellemstore virksomheder spiller en afgørende rolle i jobskabelsen. Samtidig kan deres størrelse udgøre et handicap, når der skal skabes nye arbejdspladser, på grund af de risici og de administrative byrder, der er forbundet med ansættelse af nye medarbejdere. På lignende vis kan jobskabelse bidrage til den økonomiske udvikling af ugunstigt stillede områder i Fællesskabet og dermed forbedre den økonomiske og sociale samhørighed. Virksomheder i disse regioner lider under de strukturelle handicap som følge af deres beliggenhed. Det er derfor hensigtsmæssigt, at små og mellemstore virksomheder samt virksomheder i støtteberettigede områder får adgang til støtte til jobskabelse.
- (22) Større virksomheder i områder, der ikke er støtteberettigede, lider ikke under særlige vanskeligheder, og lønomkostninger er en del af deres normale driftsomkostninger. Af denne årsag og for at optimere incitamentet til jobskabelsesstøtte for SMV og i støtteberettigede regioner under undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og c), bør større virksomheder i regioner, der ikke er støtteberettigede i henhold til disse undtagelsesbestemmelser, heller ikke være berettiget til jobskabelsesstøtte.
- (23) Visse kategorier af arbejdstagere har særligt svært ved at finde arbejde, fordi arbejdsgiverne anser dem for mindre produktive. Denne opfattelse af lavere produktivitet kan skyldes enten manglende nyere joberfaringer (f.eks. unge og langtidsledige) eller et permanent handicap. Beskæftigelsesstøtte, der skal tilskynde virksomheder til at ansætte sådanne personer, er berettiget, fordi den økono-

⁽¹⁾ EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

miske fordel for virksomheden mindskes som følge af den pågældende arbejdstagerkategoris lavere produktivitet, og fordi disse arbejdstagere ligeledes nyder godt af foranstaltningen, og ellers sandsynligvis forbliver uden for arbejdsmarkedet, hvis der ikke træffes sådanne foranstaltninger, der kan anspore arbejdsgiverne. Det er derfor hensigtsmæssigt at tillade ordninger, der omfatter sådan støtte, uanset støttemodtagerens størrelse eller hjemsted.

- (24) Det bør afgrænses, hvilke kategorier af arbejdstagere der skal betragtes som dårligt stillede, men medlemsstaterne bør have mulighed for med behørig begrundelse at anmelde støtte til at fremme ansættelse af andre kategorier, som de måtte anse for dårligt stillede.
- (25) Handicappede arbejdstagere kan have behov for permanent støtte for at hjælpe dem til at forblive på arbejdsmarkedet, og sådan støtte går videre end støtte til ansættelsen og kan muligvis omfatte deltagelse i beskyttede værksteder. Ordninger med støtte til sådanne formål bør fritages fra anmeldelse, hvis det kan påvises, at støtten ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at kompensere de pågældende arbejdstageres lavere produktivitet, ekstraomkostninger i forbindelse med deres beskæftigelse eller omkostninger i tilknytning til oprettelse eller vedligeholdelse af beskyttede værksteder. Denne betingelse skal hindre virksomheder, der modtager sådan støtte, fra at sælge til priser under konkurrenternes på markedet, hvor andre virksomheder også er til stede.
- (26) Denne forordning bør ikke forhindre kumulering af støtte til ansættelse af dårligt stillede arbejdstagere eller ansættelse eller beskæftigelse af handicappede arbejdstagere med anden støtte beregnet til beskæftigelsesomkostninger, da det i så tilfælde er legitimt at tilskynde til beskæftigelse af arbejdstagere fra disse kategorier frem for andre.
- (27) For at sikre, at støtten er nødvendig og virker beskæftigelsesfremmende, bør denne forordning ikke fritage støtte til jobskabelse eller ansættelse, som støttemodtageren i forvejen ville gennemføre på grund af markedsforholdene alene.
- (28) Denne forordning bør ikke fritage støtte til jobskabelse, der kumuleres med anden statsstøtte, herunder støtte, der ydes af nationale, regionale og lokale myndigheder, eller med fællesskabsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger eller til omkostninger til de investeringer, som beskæftigelse er forbundet med, når en sådan kumuleret støtte overstiger de i denne forordning fastsatte lofter eller lofterne i fællesskabsreglerne for investeringsstøtte, navnlig retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte og forordning (EF) nr. 70/2001. Eneste

undtagelse fra dette princip bør være støtte til ansættelse af dårligt stillede arbejdstagere eller til ansættelse eller beskæftigelse af handicappede arbejdstagere.

- (29) Det er hensigtsmæssigt, at store støttebeløb gøres til genstand for en individuel vurdering af Kommissionen, før de kommer til udbetaling. Således er støttebeløb, der overstiger et fast beløb over en vis periode til en enkelt virksomhed eller et enkelt foretagende, ikke omfattet af den fritagelse, der er omhandlet i denne forordning, og er således fortsat omfattet af betingelserne i traktatens artikel 88, stk. 3.
- (30) Støtteforanstaltninger til fremme af beskæftigelse eller anden støtte med formål i tilknytning til beskæftigelse og arbejdsmarkedet kan være af en anden art end de foranstaltninger, der er fritaget ved denne forordning. Sådanne foranstaltninger bør anmeldes efter artikel 88, stk. 3.
- (31) På baggrund af aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger inden for Verdenshandelsorganisationen (WTO) bør denne forordning ikke omfatte fritagelse for eksportstøtte eller støtte, der fremmer indenlandske produkter på bekostning af importerede produkter. Sådant støtte ville være uforenelig med Fællesskabets internationale forpligtelser under nævnte WTO-aftale og bør derfor ikke fritages fra anmeldelse og heller ikke godkendes i tilfælde af anmeldelse.
- (32) For at sikre gennemsigtighed og effektivt tilsyn i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EF) nr. 994/98 bør der udarbejdes en standardformular, hvori medlemsstaterne kan give Kommissionen kortfattede oplysninger om en støtteordning, der gennemføres i henhold til nærværende forordning, med henblik på offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Af samme årsager bør der udarbejdes regler om de registre, medlemsstaterne skal føre over støtteordninger, der fritages ved nærværende forordning. Med hensyn til den årsrapport, som medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen, bør Kommissionen opstille de særlige krav, den vil stille til den. For at lette den administrative behandling og i betragtning af, at den nødvendige teknologi må anses for at være tilstrækkeligt udbredt, bør de kortfattede oplysninger og årsrapporten tilvejebringes i elektronisk form.
- (33) På baggrund af Kommissionens erfaringer på dette område, især den hyppighed, hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør anvendelsesperioden for nærværende forordning begrænses. I medfør af artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 994/98 er det nødvendigt at fastsætte overgangsordninger, hvorefter støtteordninger, der er fritaget ved nærværende forordning, efter forordningens ophør fortsat vil være fritaget i yderligere seks måneder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på ordninger, som udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, og hvorunder der ydes støtte til jobskabelse, støtte til ansættelse af dårligt stillede eller handicappede arbejdstagere, eller støtte til dækning af ekstraomkostninger ved beskæftigelse af handicappede arbejdstagere.

2. Denne forordning finder anvendelse på støtte til samtlige sektorer, herunder aktiviteter vedrørende produktion, forarbejdning eller markedsføring af de produkter, der er opført i bilag I til traktaten.

Den finder ikke anvendelse på støtte, der tildeles kulmine- eller skibsbygningsindustrien, og heller ikke på støtte til jobskabelse, som omhandlet i artikel 4, i transportsektoren. Sådan støtte skal fortsat forhåndsanmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 3.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) støtte til eksportrelaterede aktiviteter, navnlig støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, til etablering og drift af et distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed
- b) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter i stedet for importerede.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »støtte«: enhver foranstaltning, der opfylder alle kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1
- b) »små og mellemstore virksomheder«: virksomheder som defineret i bilag I til forordning (EF) nr. 70/2001
- c) »bruttostøtteintensitet«: støttebeløb udtrykt i procent af de relevante omkostninger. Alle tal, der benyttes, skal angive beløbene før direkte beskatning. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, skal støttebeløbet være støttens subventionsækvivalent. Støtte, der udbetales i flere rater, tilbage-diskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål og til beregning af støttebeløbet i forbindelse med lån på lempelige vilkår, er den gældende referencesats på støttetidspunktet
- d) »nettostøtteintensitet«: støttebeløb efter skat udtrykt i procent af de relevante omkostninger
- e) »antal ansatte«: antallet af årsarbejdsenheder (ÅAE), dvs. antallet af fuldtidsansatte i løbet af et år, idet deltidsansatte og sæsonansatte indgår som brøkdele af ÅAE
- f) »dårligt stillede arbejdstagere«: alle personer, der tilhører en kategori, som har problemer med uden støtte at komme ind på arbejdsmarkedet, navnlig personer, der opfylder mindst et af følgende kriterier:
 - i) personer, som er under 25 eller inden for de seneste to år har afsluttet en fuldtidsuddannelse, og som ikke tidligere har haft fast, lønnet beskæftigelse
 - ii) vandrende arbejdstagere, der flytter eller er flyttet inden for Fællesskabet eller bosætter sig i Fællesskabet for at arbejde
 - iii) personer, der tilhører et etnisk mindretal i en medlemsstat, og som har behov for at udbygge sin sproglige, erhvervsuddannelsesmæssige eller arbejdsferingsmæssige profil for at forbedre chancerne for at få adgang til stabil beskæftigelse
 - iv) alle, der ønsker at indtræde eller genindtræde på arbejdsmarkedet, og som ikke har været hverken i arbejde eller under uddannelse i mindst to år, og især personer, der opgav arbejdet på grund af vanskeligheder med at forene deres arbejds- og familieliv
 - v) en voksen, der lever alene med ansvar for et eller flere børn
 - vi) personer, der kun har grundskoleuddannelse, og som ikke er i arbejde eller er ved at miste deres arbejde
 - vii) personer over 50, som ikke er i arbejde eller er ved at miste deres arbejde
 - viii) langtidsledige personer, der har været ledige i 12 af de seneste 16 måneder eller seks af de seneste otte måneder for personer under 25
 - ix) personer, der efter national ret opfattes eller er blevet opfattet som stofmisbrugere
 - x) personer, der ikke har haft deres første faste, lønnede beskæftigelse efter påbegyndt afsoning af fængselsstraf eller anden strafferetlig foranstaltning
 - xi) kvinder i et geografisk NUTS II-område, hvor den gennemsnitlige arbejdsløshed i mindst to kalenderår har overskredet 100 % af fællesskabsgennemsnittet, og hvor arbejdsløsheden blandt kvinder i mindst to af de seneste tre kalenderår har overskredet 150 % af arbejdsløsheden blandt mænd i området
- g) »handicappede arbejdstagere«: enhver person, der
 - i) enten anses for handicappet efter national ret
 - ii) eller lider af anerkendte, alvorlige, fysiske, mentale eller psykologiske lidelser

h) »beskyttet beskæftigelse«: beskæftigelse i et foretagende, hvor mindst 50 % af de ansatte er handicappede arbejdstagere, der ikke er i stand til at tage beskæftigelse på det åbne arbejdsmarked

Artikel 4

Jobskabelse

i) »lønomkostninger«: udgøres af følgende poster, som modtageren af statsstøtte er forpligtet til at erlægge i tilknytning til den pågældende beskæftigelse:

i) bruttolønnen, dvs. før skat, og

ii) obligatoriske socialsikringsbidrag

j) »job forbundet med gennemførelse af et investeringsprojekt«: Jobbet vedrører den aktivitet, hvori der investeres, og jobbet skabes i de første tre år efter gennemførelsen af investeringen. I denne periode er de job, der skabes som følge af en øget anvendelse af den kapacitet, som skabes af investeringen, også forbundet med en investering

k) »investering i materielle aktiver«: investering i materielle anlægsaktiver i forbindelse med etablering af et nyt anlæg, udvidelse af et eksisterende anlæg eller påbegyndelse af en aktivitet, der indebærer en gennemgribende ændring i et eksisterende anlægs produkt eller produktionsproces (især gennem rationalisering, diversificering eller modernisering). En investering i anlægsaktiver i form af overtagelse af et anlæg, der er blevet lukket eller ville blive lukket, hvis ikke en sådan overtagelse havde fundet sted, betragtes også som en materiel investering

l) »investering i immaterielle aktiver«: investering i teknologi-overførsel ved erhvervelse af patentrettigheder, licenser, knowhow eller teknisk viden, der ikke er patenteret.

Artikel 3

Betingelser for fritagelse

1. Med forbehold af artikel 9 er støtteordninger, der opfylder betingelserne i denne forordning, forenelige med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, og fritaget for anmeldelsespligten i artikel 88, stk. 3, hvis:

a) enhver støtte, som kan ydes i henhold til en sådan ordning, opfylder alle forordningens betingelser

b) ordningen indeholder en udtrykkelig henvisning til denne forordning med angivelse af dens titel og en henvisning til dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Støtte, der ydes i henhold til de ordninger, der omhandles i stk. 1, er forenelig med fællesmarkedet, jf. traktatens artikel 87, stk. 3, og fritaget for anmeldelsespligten i artikel 88, stk. 3, hvis støtten opfylder alle denne forordnings betingelser.

1. Støtteordninger med henblik på jobskabelse og enhver støtte, som kan ydes i henhold til en sådan ordning, skal opfylde betingelserne i stk. 2, 3 og 4.

2. Når der skabes job i områder eller erhvervsgrene, der ikke er berettigede til regionalstøtte efter artikel 87, stk. 3, litra a) og c), på tidspunktet for støttetildelingen, må bruttostøtteintensiteten ikke overstige:

a) 15 % for små virksomheder

b) 7,5 % for mellemstore virksomheder.

3. Når der skabes job i områder eller erhvervsgrene, der er berettigede til regionalstøtte efter artikel 87, stk. 3, litra a) og c), på tidspunktet for støttetildelingen, må nettostøtteintensiteten ikke overstige det tilsvarende loft for regional investeringsstøtte som fastlagt i det af Kommissionen godkendte kort for hver enkelt medlemsstat og gældende på tidspunktet for tildelingen; i den forbindelse skal der blandt andet tages hensyn til de multisektorale rammebestemmelser for regionalstøtte til store investeringsprojekter ⁽¹⁾.

For så vidt angår små og mellemstore virksomheder, og medmindre andet er anført i kortet for sådanne virksomheder, forhøjes dette loft med:

a) 10 bruttoprocentpoint i områder, der er omfattet af artikel 87, stk. 3, litra c), forudsat at den samlede nettostøtteintensitet ikke overstiger 30 %, eller

b) 15 bruttoprocentpoint i områder, der er omfattet af artikel 87, stk. 3, litra a), forudsat at den samlede nettostøtteintensitet ikke overstiger 75 %.

De højeste regionalstøttelofter finder kun anvendelse, hvis støttemodtageren bidrager til finansieringen deraf med mindst 25 %, og hvis beskæftigelsen bevares inden for den støtteberettigede region.

Når der skabes job i forbindelse med produktion, forarbejdning og markedsføring af produkter nævnt i traktatens bilag I i områder, der kan betragtes som ugunstigt stillede i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, gælder disse højere støttelofter eller eventuelle højere støttelofter i forordning (EF) nr. 1257/1999.

4. De i stk. 2 og 3 fastsatte lofter finder anvendelse på støtteintensiteten beregnet som en procentdel af lønomkostningerne ved de nyoprettede job i en toårig periode på følgende betingelser:

a) Jobskabelsen skal medføre en nettoforøgelse af antallet af ansatte både ved det pågældende anlæg og i den pågældende virksomhed i forhold til gennemsnittet for de sidste 12 måneder.

⁽¹⁾ EFT C 70 af 19.3.2002, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

b) De nyoprettede job skal bevares i mindst tre år eller for SMV to år.

c) De nye arbejdstagere i disse jobs har aldrig haft et job, har mistet et tidligere job eller er ved at miste deres job.

5. Når der gives støtte til jobskabelse som led i en ordning, der er fritaget i medfør af denne artikel, kan der gives supplerende støtte til ansættelse af dårligt stillede og handicappede arbejdstagere som beskrevet i artikel 5 eller 6.

Artikel 5

Ansættelse af dårligt stillede og handicappede arbejdstagere

1. Støtteordninger til ansættelse i enhver form for virksomhed af dårligt stillede og handicappede arbejdstagere og enhver støtte, der tildeles under sådanne ordninger, skal opfylde betingelserne i stk. 2 og 3.

2. Bruttostøtteintensiteten for al støtte i tilknytning til beskæftigelse af dårligt stillede eller handicappede arbejdstagere, beregnet som en procentdel af lønomkostningerne, kan over en periode på et år efter ansættelsen ikke overstige 50 % for dårligt stillede arbejdstagere eller 60 % for handicappede arbejdstagere.

3. Følgende betingelser finder anvendelse:

a) hvis ansættelsen ikke udgør en nettoforøgelse af antallet af beskæftigede i det pågældende anlæg, skal stillingen eller stillingerne være blevet ledige som følge af frivillig afgang, afgang på grund af alder, frivillig reduktion af arbejdstiden eller lovlig afskedigelse på grund af forseelse og ikke som følge af almindelig afskedigelse, og

b) arbejdstageren eller arbejdstagerne skal være berettiget til beskæftigelse i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder, bortset fra tilfælde af lovlig afskedigelse på grund af forseelse.

Artikel 6

Yderligere omkostninger ved beskæftigelse af handicappede arbejdstagere

1. Støtteordninger til beskæftigelse af handicappede arbejdstagere og enhver støtte, der tildeles under sådanne ordninger, skal opfylde betingelserne i stk. 2 og 3.

2. Støtten kan sammen med eventuel støtte efter artikel 5 ikke overstige niveauet for, hvad der er nødvendigt for at kompensere for lavere produktivitet som følge af arbejdstagerens eller arbejdstagerens handicap og for følgende omkostninger i forbindelse med:

a) tilpasning af lokaler

b) beskæftigelse af personale for den tid, der udelukkende anvendes til at hjælpe den eller de handicappede arbejdstagere

c) tilpasning eller erhvervelse af udstyr til deres brug,

som går ud over, hvad støttemodtageren skulle have afholdt i forbindelse med beskæftigelse af ikke-handicappede arbejdstagere i den periode, hvor den eller de handicappede arbejdstagere reelt beskæftiges.

Når støttemodtageren giver adgang til beskyttet beskæftigelse, kan støtten yderligere omfatte, men ikke overstige, omkostninger til opførelse, montering eller udvidelse af det pågældende foretagende samt eventuelle administrations- og transportomkostninger, som kan tilskrives beskæftigelsen af handicappede arbejdstagere.

3. Ordninger fritaget efter denne artikel skal indeholde en forpligtelse for støttemodtageren til at opbevare oplysninger, hvorved det kan efterprøves, at støtten opfylder bestemmelserne i denne artikel og i artikel 8, stk. 4.

Artikel 7

Forudsætning for støtten

1. Fritagelse i henhold til denne forordnings artikel 4 indrømmes kun, hvis der, inden beskæftigelsen skabes,

a) enten er indgivet en støtteansøgning til medlemsstaten fra støttemodtageren

b) eller er vedtaget retsfor skrifter i medlemsstaten, der berettiger til støtte, som ydes efter objektive kriterier, og uden at medlemsstaten udøver et skøn.

2. Støtte kan fritages efter artikel 4 i tilfælde, hvor

a) jobskabelsen er forbundet med gennemførelsen af en investering i materielle eller immaterielle aktiver, og

b) jobskabelsen sker inden tre år efter, at investeringen er gennemført,

forudsat at den i stk. 1, litra a), nævnte indgivelse af en støtteansøgning eller den i stk. 1, litra b), nævnte vedtagelse af retsfor skrifter finder sted, før projektarbejdet iværksættes.

Artikel 8

Kumulering

1. De i artikel 4, 5 og 6 fastsatte støtteløfter gælder, uanset om den støttede beskæftigelse eller ansættelse finansieres udelukkende over statsmidler eller finansieres delvis af Fællesskabet.

2. Støtte under ordninger, der fritages ved denne forordnings artikel 4, må ikke kumuleres med nogen anden form for statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, eller med anden fællesskabsfinansiering til de samme lønomkostninger, hvis en sådan kumulering medfører en støtteintensitet, der er højere end den i denne forordning fastsatte.

3. Støtte under ordninger, der fritages ved denne forordnings artikel 4, må ikke kumuleres

- a) med nogen anden form for statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, eller med anden fællesskabsfinansiering til omkostninger til investeringer, hvormed jobskabelsen er forbundet, og som endnu ikke er gennemført på tidspunktet for jobskabelsen, eller som er gennemført i de tre foregående år forud for jobskabelsen, eller
- b) med sådan støtte eller finansiering til de samme lønomkostninger eller til anden beskæftigelse forbundet med samme investering,

hvis en sådan kumulering medfører en støtteintensitet, der er højere end det relevante loft for regional investeringsstøtte som fastsat i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte og i det kort, som Kommissionen har godkendt for hver medlemsstat, eller loftet i forordning (EF) nr. 70/2001. Når det relevante loft er blevet justeret i et særligt tilfælde, navnlig under anvendelse af statsstøttereglerne for en specifik sektor eller ved en retsakt, der finder anvendelse på store investeringsprojekter, såsom de gældende multisektorale rammebestemmelser for regionalstøtte til store investeringsprojekter, finder det justerede loft anvendelse for så vidt angår dette stykke.

4. Uanset stk. 2 og 3 kan støtte under ordninger, der fritages efter forordningens artikel 5 og 6, kumuleres med andre former for statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, eller med anden fællesskabsfinansiering til de samme omkostninger, herunder med støtte under ordninger fritaget efter denne forordnings artikel 4, og som er i overensstemmelse med stk. 2 og 3, hvis en sådan kumulering ikke medfører en brutto-støtteintensitet, der overstiger 100 % af lønomkostningerne i et givet tidsrum, hvor arbejdstageren eller arbejdstagerne beskæftiges.

Første afsnit berører ikke eventuelle lavere lofter, som måtte være fastlagt i henhold til rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling ⁽¹⁾.

Artikel 9

Støtte, der skal forhåndsanmeldes til Kommissionen

1. Støtteordninger, der er målrettet mod bestemte sektorer, er ikke fritaget fra anmeldelse i medfør af denne forordning og er således fortsat omfattet af anmeldelseskravet i traktatens artikel 88, stk. 3.

2. Denne forordning fritager ikke støttetildeling til en enkelt virksomhed eller et enkelt foretagende for anmeldelse, når bruttostøttebeløbet overstiger 15 mio. EUR over en given treårig periode. Hvis støtten er givet som led i en ordning, der ellers er fritaget ved denne forordning, vurderer Kommissionen den blot på baggrund af kriterierne i denne forordning.

3. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes eventuelle forpligtelse til at anmelde individuelle støttetildelinger i medfør af bestemmelser på statsstøtteområdet, navnlig forpligtelsen til at anmelde eller oplyse Kommissionen om støtte tildelt en virksomhed, der modtager omstrukturingsstøtte som omhandlet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, og forpligtelsen til at anmelde regionalstøtte til større investeringsprojekter i overensstemmelse med de gældende multisektorale rammebestemmelser.

4. Støtteordninger til fremme af ansættelse af kategorier af arbejdstagere, som ikke er dårligt stillede ifølge artikel 2, litra f), forbliver omfattet af anmeldelseskravet i traktatens artikel 88, stk. 3, medmindre de er fritaget under artikel 4. Ved anmeldelsen begrundes medlemsstaterne, med henblik på Kommissionens vurdering, hvorfor de pågældende arbejdstagere er dårligt stillede. I den forbindelse finder artikel 5 anvendelse.

5. Støtte til jobbevarelse, navnlig økonomisk støtte til en virksomhed for at beholde arbejdstagere, der ellers ville skulle afskediges, er fortsat omfattet af anmeldelseskravet i traktatens artikel 88, stk. 3. Med forbehold for eventuelle sektorspecifikke regler kan sådan støtte kun godkendes af Kommissionen, når den i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), tager sigte på at afbøde skader som følge af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder, eller når den opfylder betingelserne i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for at yde driftsstøtte i regioner, der omfattes af den i artikel 87, stk. 3, litra a), fastsatte undtagelsesbestemmelse om støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse.

6. Støtte til omlægning af midlertidige eller tidsbegrænsede ansættelseskontrakter til kontrakter uden tidsbegrænsning skal fortsat anmeldes i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3.

7. Støtteordninger for arbejdstidsdeling, for ydelse af støtte til arbejdende forældre og lignende beskæftigelsesforanstaltninger, som fremmer beskæftigelsen, men ikke fører til en nettostigning i beskæftigelsen, ansættelse af dårligt stillede arbejdstagere eller ansættelse eller beskæftigelse af handicappede arbejdstagere er fortsat omfattet af anmeldelseskravet i traktatens artikel 88, stk. 3, og vil blive vurderet af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 87.

⁽¹⁾ EFT C 45 af 17.2.1996, s. 2.

8. Andre støtteforanstaltninger med formål i tilknytning til beskæftigelse og arbejdsmarkedet, såsom foranstaltninger, der tilskynder til førtidspensionering, er ligeledes fortsat omfattet af anmeldelseskravet i traktatens artikel 88, stk. 3, og vil blive vurderet af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 87.

9. Individuel beskæftigelsesstøtte tildelt uafhængigt af en ordning er fortsat omfattet af anmeldelseskravet i traktatens artikel 88, stk. 3. Sådan støtte vil blive vurderet i lyset af denne forordning og vil kun kunne godkendes af Kommissionen, hvis den er forenelig med eventuelle specifikke regler vedtaget for den pågældende sektor, hvor støttemodtageren er aktiv, og kun hvis det kan påvises, at virkningerne af beskæftigelsesstøtten opvejer virkningerne for konkurrencen på det relevante marked.

Artikel 10

Gennemsigtighed og kontrol

1. Ved gennemførelse af en ved denne forordning fritaget støtteordning sender medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage Kommissionen en kortfattet oversigt over støtteordningen i den i bilag I omhandlede form med henblik på offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Oversigten indsendes i elektronisk form.

2. Medlemsstaterne fører detaljerede registre over de støtteordninger, der er fritaget ved denne forordning, og individuel støtte, der ydes i henhold til disse ordninger. Disse registre skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan fastslås, at de betingelser for fritagelse, der er fastsat i denne forordning, er opfyldt, herunder i givet fald oplysninger om et selskabs status som SMV. Medlemsstaterne opbevarer oplysningerne om en støtteordning i ti år fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt individuel støtte i henhold til ordningen. På Kommissionens skriftlige anmodning skal den pågældende medlemsstat inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere

frist, der måtte være fastsat i anmodningen, give Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt.

3. Medlemsstaterne udarbejder en rapport om anvendelsen af denne forordning for hvert hele kalenderår eller den del af et kalenderår, hvor den anvendes, i elektronisk form efter den model, der er fastlagt i bilag II. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen denne rapport senest tre måneder efter udløbet af den periode, som rapporten vedrører.

Artikel 11

Ikrafttræden, gyldighedsperiode og overgangsordninger

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes indtil den 31. december 2006.

2. Indgæede anmeldelser på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden vurderes i overensstemmelse med forordningens bestemmelser.

Støtteordninger iværksat før tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden og støtte tildelt under sådanne ordninger uden Kommissionens godkendelse og under overtrædelse af forpligtelsen efter traktatens artikel 88, stk. 3, anses for forenelige med fællesmarkedet som defineret i traktatens artikel 87, stk. 3, og fritages efter denne forordning, såfremt betingelserne i artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 3, stk. 2, er opfyldt. Støtte, der ikke opfylder nævnte betingelser, vurderes af Kommissionen i overensstemmelse med de gældende rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

3. Ved udløbet af denne forordnings gyldighedsperiode vil støtteordninger, der er fritaget ved forordningen, fortsat være fritaget i en seks måneders tilpasningsperiode.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Oplysninger meddelt af medlemsstaterne vedrørende statsstøtte tildelt under forordning (EF) nr. 2204/2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse**(Tilvejebringes i elektronisk form pr. e-post til stateaidgreffe@cec.eu.int)****Sag nr.:**

Forklarende bemærkning: Dette nummer anføres af Generaldirektoratet for Konkurrence.

Medlemsstat:**Region:**

Forklarende bemærkning: Regionens navn angives, hvis støtten ydes af andre end de centrale myndigheder.

Støtteordningens betegnelse:

Forklarende bemærkning: Angiv navnet på støtteordningen.

Retsgrundlag:

Forklarende bemærkning: Angiv det nøjagtige nationale retsgrundlag for støtteordningen samt en publikationsreference.

De planlagte årlige udgifter i henhold til ordningen:

Forklarende bemærkning: Beløbene angives i euro eller, i givet fald, i national valuta. Angiv de samlede årlige budgettildelinger eller de anslåede årlige skattemæssige tab for alle de støtteinstrumenter, ordningen omfatter.

For garantier angives de garanterede låns maksimumsbeløb.

Maksimal støtteintensitet under:

- artikel 4: jobskabelse
- artikel 5: ansættelse af dårligt stillede og handicappede arbejdstagere
- artikel 6: yderligere omkostninger i tilknytning til beskæftigelse af handicappede arbejdstagere

Forklarende bemærkning: Angiv den maksimale støtteintensitet, idet der sondres mellem støtte efter artikel 4, 5 og 6 i forordningen.

Gennemførelsestidspunkt:

Forklarende bemærkning: Angiv, fra hvilket tidspunkt støtten kan ydes i henhold til ordningen.

Ordningens varighed:

Forklarende bemærkning: Angiv, indtil hvilket tidspunkt (år og måned) støtten kan ydes i henhold til ordningen.

Støttens formål:

- artikel 4: jobskabelse
- artikel 5: ansættelse af dårligt stillede og handicappede arbejdstagere
- artikel 6: beskæftigelse af handicappede arbejdstagere

Forklarende bemærkning: Foranstaltningens vigtigste formål blandt de tre valgmuligheder angives. Dette felt giver også mulighed for at angive yderligere (sekundære) formål.

Berørte erhvervssektorer:

- alle EF-sektorer ⁽¹⁾
- alle former for fremstillingsvirksomhed ⁽¹⁾
- alle tjenester ⁽¹⁾
- andet (angiv hvilke)

Forklarende bemærkning: Vælg fra listen, hvor det er relevant. Støtteordninger rettet til specifikke sektorer er ikke omfattet af fritagelsen fra anmeldelse efter denne forordning.

Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten:

Forklarende bemærkning: Angiv venligst også telefonnummer og om muligt e-post-adresse.

⁽¹⁾ Bortset fra skibsbygningsindustrien og andre sektorer, der er omfattet af særregler i forordninger og direktiver, der regulerer al statsstøtte inden for den pågældende sektor.

Øvrige oplysninger:

Hvis ordningen samfinansieres med fællesskabsmidler, angives følgende sætning:

»Støtteordningen samfinansieres under [reference]«.

Hvis ordningens varighed er længere end denne forordnings gyldighedsperiode, angives følgende sætning:

»Fritagelsesforordningen udløber den 31. december 2006 efterfulgt af en overgangsperiode på seks måneder«.

BILAG II

Udformning af den periodiske rapport til Kommissionen

Udformning af årsrapporten om støtteordninger, der er fritaget ved en gruppefritagelsesforordning udstedt i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 994/98

Medlemsstaterne skal benytte nedenstående standardudformning i forbindelse med deres rapporter til Kommissionen efter de gruppefritagelsesforordninger, der udstedes i henhold til forordning (EF) nr. 994/98.

Rapporterne bør forelægges i elektronisk form til
stateaidgreffe@cec.eu.int.

Oplysninger, der kræves om alle støtteordninger, som er fritaget ved gruppefritagelsesforordninger udstedt i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 994/98

1. Støtteordningens betegnelse og nummer
2. Kommissionens relevante gruppefritagelsesforordning
3. Udgifter

Der anføres særskilte tal for hvert støtteinstrument under ordningen (f.eks. tilskud, lavt forrentede lån osv.). Tallene angives i euro eller, i givet fald, i national valuta. I tilfælde af skatteudgifter indberettes de årlige skattemæssige tab. Hvis ikke der foreligger nøjagtige tal, kan der angives skøn over disse tab.

Disse udgifter bør anføres således:

For det pågældende år angives særskilt for hvert støtteinstrument under ordningen (f.eks. tilskud, lån på lempelige vilkår, garantier osv.):

- 3.1. Udgiftsforpligtelser, (anslåede) skattemæssige tab eller andre indtægtstab, oplysninger om garantier osv. for nye beslutninger om at tildele støtte. I forbindelse med garantiordninger angives det samlede beløb, som nye garantistillelser andrager
- 3.2. Faktiske udbetalinger, (anslåede) skattemæssige tab eller andre indtægtstab, oplysninger om garantier osv. for nye og igangværende støttetildelinger. I forbindelse med garantiordninger angives følgende: de samlede udestående garantier, præmieindtægter, inddrevne beløb, udbetalte garantibeløb, ordningens driftsresultat i det pågældende år
- 3.3. Antal nye beslutninger om tildeling af støtte
- 3.4. Skøn over det samlede antal nyoprettede job eller nyansatte/beskæftigede dårligt stillede eller handicappede arbejdstagere som følge af de nye beslutninger om tildeling af støtte (eventuelt). Støtte til ansættelse af dårligt stillede arbejdstagere skal fordeles på de forskellige kategorier i artikel 2, litra f)
- 3.5.
- 3.6. Regional fordeling af beløbene i punkt 3.1 enten efter NUTS-regioner ⁽¹⁾ på niveau 2 eller derunder eller efter artikel 87, stk. 3, litra a)-regioner, artikel 87, stk. 3, litra c)-regioner og regioner, der ikke er støtteberettigede
- 3.7. Sektorfordeling af beløbene i punkt 3.1 efter støttemodtagernes erhvervssektorer (hvis der er tale om mere end en sektor, angives beløbet for den enkelte sektor):
 - Kulmineindustri
 - Fremstillingsvirksomhed, heraf:
 - Stålintustrien
 - Skibsbygningsindustri
 - Kunstfiberindustrien
 - Motorkøretøjsindustrien
 - Anden fremstillingsvirksomhed
 - Tjenester, heraf:
 - Transporttjenester
 - Finansielle tjenester
 - Andre tjenester
 - Andre sektorer (angiv nærmere)
4. Andre oplysninger og bemærkninger

⁽¹⁾ NUTS er nomenklaturen for statistiske territoriale enheder i Fællesskabet.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2205/2002

af 12. december 2002

om ændring og berigtigelse af forordning (EF) nr. 21/2002 om forsyningsopgørelserne for og fællesskabsstøtten til regionerne i den yderste periferi i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de franske oversøiske departementer og om ændring af direktiv 72/462/EØF og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 525/77 og (EØF) nr. 3763/91 (Poseidon) ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1453/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1600/92 (Poseima) ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1454/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1601/92 (Poseican) ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1922/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 21/2002 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2132/2002 ⁽⁶⁾, opstilles der forsyningsopgørelser for og fastsættes der EF-støtte til regionerne i den yderste periferi i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001.

(2) I forsyningsopgørelsen pr. kalenderår for de franske oversøiske departementer for avlsvæg (KN-kode ex 0102 10) er der fastsat en årlig mængde på 400 dyr. Af oplysningerne fra de franske myndigheder fremgår det, at mængden ikke vil være tilstrækkelig til at dække de oversøiske departementers behov i 2002. Mængden bør derfor forhøjes med 50 dyr for 2002.

(3) Da der er konstateret en fejl, bør toldpositionen for frosne hele og halve kroppe af tamsvin, der er nævnt i del 10 i bilag II til forordning (EF) nr. 21/2002, berigtiges.

(4) I forsyningsopgørelsen pr. kalenderår for De Kanariske Øer for fersk/kølet oksekød er der fastsat en årlig mængde på 20 000 tons produkter henhørende under KN-kode 0201. Af oplysningerne fra de spanske myndigheder fremgår det, at mængden ikke vil være tilstrækkelig til at dække øernes behov til direkte konsum i 2002. Mængden bør derfor forhøjes med 1 000 tons for 2002. Ifølge oplysningerne forventes der også en underudnyttelse af den mængde på 16 500 tons frosset oksekød, der oprindeligt var fastsat for 2002. Mængden bør derfor nedsættes med 1 650 tons.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød og Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 21/2002 foretages følgende ændringer:

- 1) Del 6 i bilag I affattes som angivet i bilag I til nærværende forordning.
- 2) Del 10 i bilag II affattes som angivet i bilag II til nærværende forordning.
- 3) Del 8 i bilag III affattes som angivet i bilag III til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1, nr. 1) og 3), anvendes til den 31. december 2002.

⁽¹⁾ EFT L 198 af 21.7.2001, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 198 af 21.7.2001, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 198 af 21.7.2001, s. 45.

⁽⁴⁾ EFT L 293 af 29.10.2002, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 8 af 11.1.2002, s. 15.

⁽⁶⁾ EFT L 325 af 30.11.2002, s. 21.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

»Del 6

Oksekød

Foreløbig forsyningsopgørelse og EF-støtte til forsyning med EF-produkter for 2002

Varebeskrivelse	KN-kode	Departement	Mængde (antal dyr)	Støtte (i EUR/dyr)
Avlsheste	0101 11 00	I alt	1	930
Hornkvæg, levende:				
— Avlskvæg ⁽¹⁾	ex 0102 10	I alt	450	930
— Kvæg til opfedning ⁽²⁾ ⁽³⁾	ex 0102 90	I alt	100	

⁽¹⁾ Henførsel under denne underposition sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EF-bestemmelser.

⁽²⁾ Udelukkende med oprindelse i tredjelande.

⁽³⁾ For at fritagelsen for importafgiften kan indrømmes, skal følgende betingelser være opfyldt:

- importøren skal på tidspunktet for dyrenes ankomst til de franske oversøiske departementer afgive en erklæring om, kvæget dér er bestemt til opfedning i en periode på 60 dage regnet fra deres faktiske ankomstdag, samt at det dér er bestemt til senere forbrug
- importøren skal på tidspunktet for dyrenes ankomst skriftligt forpligte sig til senest en måned efter dagen for kvægets ankomst at meddele myndighederne, på hvilken bedrift eller hvilke bedrifter kvæget skal opfedes
- importøren skal godtgøre, at kvæget undtagen i tilfælde af force majeure er opfedet på den bedrift eller de bedrifter, der er angivet ifølge andet led, at det ikke er slagtet inden udløbet af fristen i første led, og at det er slagtet af sundhedshensyn eller er død af sygdom eller ved en ulykke.»

BILAG II

»Del 10

Svinekød

Foreløbig forsyningsopgørelse og EF-støtte til forsyning med EF-produkter pr. kalenderår

MADEIRA

Varebeskrivelse	KN-kode	Mængde (antal dyr, tons)	Støtte (i EUR/dyr, ton)
Racerene avlssvin (¹):	0103 10 00		
— Handyr		10	483
— Hundyr		60	423
Svinekød, fersk, kølet eller frosset:	ex 0203	2 200	
— Hele og halve kroppe	0203 11 10 9000		66
— Skinke og stykker deraf	0203 12 11 9100		99
— Bov og stykker deraf	0203 12 19 9100		66
— Forende og stykker deraf	0203 19 11 9100		66
— Kam og stykker deraf	0203 19 13 9100		99
— Brystflæsk og stykker deraf	0203 19 15 9100		66
— Andre varer: udbenet	0203 19 55 9110		112
— Andre varer: udbenet	0203 19 55 9310		112
— Hele og halve kroppe	0203 21 10 9000		66
— Skinke og stykker deraf	0203 22 11 9100		99
— Bov og stykker deraf	0203 22 19 9100		66
— Forende og stykker deraf	0203 29 11 9100		66
— Kam og stykker deraf	0203 29 13 9100		99
— Brystflæsk og stykker deraf	0203 29 15 9100		66
— Andre varer: udbenet	0203 29 55 9110		112

(¹) Henførsel under denne underposition sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EF-bestemmelser.

NB: Produktkoderne og fodnoterne er defineret i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

AZORERNE

Varebeskrivelse	KN-kode	Mængde (antal dyr)	Støtte (i EUR/dyr)
Racerene avlssvin (¹):	0103 10 00		
— Handyr		35	483
— Hundyr		400	423

(¹) Henførsel under denne underposition sker på de betingelser, der er fastsat i de relevante EF-bestemmelser.»

BILAG III

»Del 8

Oksekød

Foreløbig forsyningsopgørelse og EF-støtte til forsyning med EF-produkter for 2002

Varebeskrivelse	KN-kode	Mængde (antal dyr, tons)	Støtte (i EUR/dyr, ton)
Hornkvæg, levende:			
— Racerent avlskvæg	0102 10 10 til 0102 10 90	3 200	648
Kød:			
— Kød af hornkvæg, fersk eller kølet	0201 0201 10 00 9110 (1) 0201 10 00 9120 0201 10 00 9130 (1) 0201 10 00 9140 0201 20 20 9110 (1) 0201 20 20 9120 0201 20 30 9110 (1) 0201 20 30 9120 0201 20 50 9110 (1) 0201 20 50 9120 0201 20 50 9130 (1) 0201 20 50 9140 0201 20 90 9700 0201 30 00 9100 (2) (6) 0201 30 00 9120 (2) (6) 0201 30 00 9060 (6)	21 000	430 145 565 205 565 205 430 145 715 260 430 145 145 1 020 625 205
— Kød af hornkvæg, frosset	0202 0202 10 00 9100 0202 10 00 9900 0202 20 10 9000 0202 20 30 9000 0202 20 50 9100 0202 20 50 9900 0202 20 90 9100 0202 30 90 9200 (6)	14 850	145 205 205 145 260 145 145 205

NB: Produktkoderne og fodnoterne er defineret i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), med ændringer.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2206/2002**af 12. december 2002****om indstilling af fiskeri efter tunge fra fartøjer, som fører dansk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2555/2001 af 18. december 2001 om fastsættelse for 2002 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes kvoterne for tunge for 2002.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den tildelte kvote må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter tunge fra fartøjer, som fører dansk flag eller er registreret i Danmark, i farvandene i Skagerrak, Kattegat og ICES-område IIIb, c og d (EF-farvande) nået

den tildelte kvote for 2002. Danmark har forbudt fiskeri efter denne bestand fra den 20. november 2002. Denne dato bør derfor også fastsættes i denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter tunge fra fartøjer, der fører dansk flag eller er registreret i Danmark, i farvandene i Skagerrak, Kattegat og ICES-område IIIb, c og d (EF-farvande) har medført, at Danmarks kvote af tunge for 2002 må anses for at være opbrugt.

Fiskeriet efter tunge i farvandene i Skagerrak, Kattegat og ICES-område IIIb, c og d (EF-farvande) fra fartøjer, der fører dansk flag eller er registreret i Danmark, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 20. november 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 347 af 31.12.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2207/2002
af 12. december 2002
om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører svensk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2555/2001 af 18. december 2001 om fastsættelse for 2002 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes kvoterne for torsk for 2002.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den tildelte kvote må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter torsk fra fartøjer, som fører svensk flag eller er registreret i Sverige, i farvandene i ICES-område

IIIb,c,d (EF-farvande) nået den tildelte kvote for 2002. Sverige har forbudt fiskeri efter denne bestand fra den 11. november 2002. Denne dato bør derfor også fastsættes i denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter torsk fra fartøjer, der fører svensk flag eller er registreret i Sverige, i farvandene i ICES-område IIIb,c,d (EF-farvande) har medført, at Sveriges kvote af torsk for 2002 må anses for at være opbrugt.

Fiskeriet efter torsk i farvandene i ICES-område IIIb,c,d (EF-farvande) fra fartøjer, der fører svensk flag eller er registreret i Sverige, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 11. november 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 347 af 31.12.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2208/2002**af 12. december 2002****om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 af 17. april 2000 om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På baggrund af erfaringerne fra 2000, 2001 og 2002 bør gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 814/2000, som er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1557/2001 ⁽²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1366/2002 ⁽³⁾, ændres for at forbedre ordningen. I betragtning af ændringernes omfang bør forordning (EF) nr. 1557/2001 afløses af en ny forordning, så bestemmelserne bliver overskuelige for alle.
- (2) I forordning (EF) nr. 814/2000 er det fastlagt, hvilken form og hvilket indhold informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik skal have.
- (3) Indkaldelse af forslag er en af de mest effektive og gennemskuelige måder til at sikre, at de støttemuligheder, som forordning (EF) nr. 814/2000 tilbyder, får så stor offentlig omtale som muligt, og at det er de bedste foranstaltninger, der bliver udvalgt.
- (4) Det bør præciseres nøje, hvilke kriterier ansøgerne skal opfylde for at være støtteberettigede, og hvilke udelukkelseskriterier, generelle udvælgelses- og tildelingskriterier der skal gælde for foranstaltninger som fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 814/2000.
- (5) For at sikre, at EF's interesser beskyttes, bør der, når der gives et forskud på støtten, kræves garanti for et tilsvarende beløb.
- (6) For at så mange som muligt kan få del i de finansielle midler, der er til rådighed, må det være en undtagelse, at finansieringssatsen overstiger 50 %.
- (7) Kommissionen opstiller en liste over støttemodtagere og informationsforanstaltninger, som finansieres. Kommissionen og støttemodtagerne indgår en aftale om de rettigheder og pligter, som følger af en beslutning om at yde støtte. Hver aftale skal indeholde udtrykkelige bestemmelser om Kommissionens beføjelse til at føre kontrol.
- (8) Hvis Komitéen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (Fondskomitéen), der er nedsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽⁴⁾, informeres om de foranstaltninger, der finan-

sieres i henhold til nærværende forordning, kan det fremme koordineringen af de foranstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører, og dem, som støttes af EF.

- (9) I betragtning af fristen for at offentliggøre indkaldelsen af forslag bør denne forordning straks træde i kraft.
- (10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Fondskomitéen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Anvendelsesområde**

Ved denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser for informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik i form af aktivitetsprogrammer og punktforanstaltninger som nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 814/2000, hvortil der kan ydes EF-støtte.

*Artikel 2***Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- a) »punktforanstaltning« som nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 814/2000: en informationsbegivenhed, der er både fysisk og tidsmæssigt begrænset, og som gennemføres på grundlag af ét enkelt budget
- b) »årligt aktivitetsprogram« som nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 814/2000: en række punktforanstaltninger (to til fem)
- c) »informationsforanstaltninger«: punktforanstaltninger og årlige aktivitetsprogrammer.

*Artikel 3***Indkaldelse af forslag**

Kommissionen offentliggør senest den 31. juli hvert år i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en indkaldelse af forslag til informationsforanstaltninger, hvori der blandt andet angives temaer og foranstaltninger og prioriterede mål, midler til gennemførelse, frist for indsendelse af forslag og frist for gennemførelse af arbejde i forbindelse med foranstaltningerne, betingelser for støtteberettigelse, udvælgelse og tildeling, støtteberettigede omkostninger samt metode til evaluering af ansøgninger med henblik på tildeling af støtte.

⁽¹⁾ EFT L 100 af 20.4.2000, s. 7.⁽²⁾ EFT L 205 af 31.7.2001, s. 25.⁽³⁾ EFT L 198 af 27.7.2002, s. 29.⁽⁴⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

For 2002 offentliggøres indkaldelsen af forslag senest den 31. december 2002.

Artikel 4

Betingelser for, at forslagsstillere er støtteberettigede

1. De organisationer og foreninger, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 814/2000, skal opfylde følgende betingelser:

- a) være private; organisationer eller foreninger af andre organisationer eller foreninger skal også være private; hvis et årligt aktivitetsprogram gennemføres i partnerskab, skal partnerne også være private
- b) have et almennyttigt formål
- c) have været etableret i en medlemsstat i mindst to år.

2. De personer, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 814/2000, skal være juridiske personer, der har været lovligt oprettet i en medlemsstat i mindst to år.

3. Hvis der ifølge den aftale, der er nævnt i artikel 8, kan udbetales et forskud på støtten, stiller forslagsstilleren en bankgaranti for et tilsvarende beløb i overensstemmelse med Kommissionens anvisninger.

Garantien er ikke påkrævet, hvis forslagsstilleren er en offentlig institution.

Artikel 5

Grunde til afvisning af forslagsstillere

Der kan ikke ydes støtte til ansøgere, der i forbindelse med proceduren for ydelse af støtte befinder sig i en af følgende situationer:

- a) Deres bo er under konkursbehandling, de er erklæret konkurs, de befinder sig i en lignende situation i henhold til nationale love eller andre bestemmelser, eller de har indstillet deres erhvervsvirksomhed.
- b) De er ved retskraftig dom dømt for en strafbar handling, der anfægter deres faglige hæderlighed.
- c) De har under udøvelsen af deres erhverv begået en ansvars-pådragende handling, som de ordregivende myndigheder kan bevise.
- d) De har ikke opfyldt deres forpligtelser med hensyn til betaling af bidrag til sociale sikringsordninger eller skat i henhold til retsfor skrifterne i det land, hvor de er etableret, eller hvor den ordregivende myndighed hører hjemme, eller hvor kontrakten skal effektueres.
- e) De er ved retskraftig dom dømt for svig, bestikkelse, deltagelse i en kriminel organisation eller enhver anden form for ulovlig aktivitet, der skader EF's finansielle interesser.

f) De er i forbindelse med indgåelsen af en anden aftale eller tildeling af et tilskud finansieret over EF's budget fundet skyldige i grov misligholdelse, fordi de ikke har overholdt deres kontraktmæssige forpligtelser.

g) De har gjort sig skyldige i at have afgivet urigtige oplysninger.

Artikel 6

Udvælgelses- og tildelingskriterier

- 1. Forslagsstillere skal for at kunne få EF-støtte dokumentere deres tekniske og finansielle kapacitet.
- 2. Støtten tildeles på grundlag af de kvalitetskriterier og kriterier for omkostningseffektivitet, som er defineret i forslagsindkaldelsen.

Artikel 7

Støttesats

- 1. EF-støtten til de udvalgte foranstaltninger kan højst udgøre 50 % af de støtteberettigede omkostninger.
- 2. Efter anmodning fra forslagsstilleren kan EF-støtten hæves til 75 % af de støtteberettigede omkostninger i forbindelse med en punktforanstaltning, hvis den er af særlig interesse som defineret i forslagsindkaldelsen.

Artikel 8

Aftale

- 1. Kommissionen opstiller på grundlag af kriterierne i denne forordning og i forslagsindkaldelsen en liste over modtagere af EF-støtte og dens størrelse.
- 2. Kommissionen og støttemodtagerne indgår en aftale om de rettigheder og pligter, som følger af Kommissionens beslutning om at yde støtte.

Artikel 9

Årsregel

Støtten ydes udelukkende på årsbasis og giver ingen ret til støtte de følgende år, selv om foranstaltningen indgår i en fler-årig strategi.

Artikel 10

Underretning af Fondskomiteén

Fondskomiteén underrettes om:

- a) hvad indkaldelsen af forslag indeholder, inden den offentliggøres

- b) punktforanstaltninger og årlige aktivitetsprogrammer, hvortil der er ydet støtte
- c) foranstaltninger, der er iværksat på Kommissionens initiativ, jf. artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 814/2000.

Artikel 11

Offentlig omtale

Hvert år offentliggøres der i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en liste over støttemodtagere og informationsforanstaltninger, der finansieres inden for rammerne af denne forordning, med angivelse af beløb og støttesats.

Artikel 12

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1557/2001 ophæves. Den gælder fortsat for informationsforanstaltninger, som Kommissionen har godkendt, før denne forordning trådte i kraft.

Artikel 13

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2209/2002

af 12. december 2002

om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽⁴⁾. Denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning.
- (2) Den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam. Denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noteringer eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten. Standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68.
- (3) Ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ. Ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens.
- (4) Der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for

markedet. Der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling.

- (5) For at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68.
- (6) Undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris.
- (7) Når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95. Såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. december 2002.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 145 af 27.6.1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. december 2002 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,24	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,42	—	0

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2210/2002**af 12. december 2002****om ændring af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De restitutionssatser, som fra den 1. december 2002 skal anvendes for de i bilaget nævnte produkter udført i form af varer, som ikke henhører under bilag I til traktaten, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/2002 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2171/2002 ⁽⁴⁾.

- (2) Anvendelsen af de regler og kriterier, der er nævnt i forordning (EF) nr. 2135/2002 på de oplysninger, som Kommissionen for øjeblikket råder over, fører til en ændring af de nugældende restitutionssatser i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i forordning (EF) nr. 2135/2002 fastsatte restitutionssatser ændres i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. december 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.⁽³⁾ EFT L 325 af 30.11.2002, s. 26.⁽⁴⁾ EFT L 330 af 6.12.2002, s. 21.

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. december 2002 om ændring af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

(EUR/100kg)		
KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionssatser
ex 0402 10 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på under 1,5 vægtprocent (PG 2):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501	—
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	44,00
ex 0402 21 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (PG 3):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der i form af produkter, som er ligestillet med PG 3, indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	64,27
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	93,00
ex 0405 10	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	100,00
	b) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover	192,25
	c) for så vidt angår udførsel af andre varer	185,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2211/2002

af 12. december 2002

om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan forskellen mellem priserne i den internationale samhandel på de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution inden for de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået efter EF-traktatens artikel 300.

(2) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 skal restitutionen for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i nævnte forordning, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til:

- situationen og den forventede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked samt situationen og den forventede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter i den internationale handel
- afsætningsomkostningerne og de gunstigste omkostninger for transport fra Fællesskabets marked til eksporthavnene eller andre af Fællesskabets udførselssteder samt transportomkostningerne til bestemmelseslandene
- målene for den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, som er at sikre disse markeder en afbalanceret situation og en naturlig udvikling af priser og samhandel
- de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået efter EF-traktatens artikel 300
- interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- det økonomiske aspekt ved de påtænkte udførsler.

(3) Ifølge artikel 31, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1255/1999 fastsættes priserne inden for Fællesskabet under hensyntagen til de med henblik på udførslen gunstigste, faktiske priser. Fastsættelsen af priserne i den internationale handel sker under særlig hensyntagen til:

- a) de faktiske priser på markederne i tredjelande
- b) de gunstigste priser ved indførsel fra tredjelande til andre tredjelande som bestemmelseslande
- c) de producentpriser, der konstateres i eksporterende tredjelande, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse.

(4) Ifølge artikel 31, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan situationen i den internationale handel eller de særlige krav på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i nævnte forordning, alt efter bestemmelsesstedet.

(5) Ved artikel 31, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1255/1999 er det fastsat, at fortegnelsen over de produkter, for hvilke der ydes en eksportrestitution, og restitutionsbeløbet fastsættes mindst én gang hver fjerde uge. Restitutionsbeløbet kan dog opretholdes uændret i mere end fire uger.

(6) Ifølge artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 174/1999 af 26. januar 1999 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 804/68 for så vidt angår anvendelsen af eksportlicenser og eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1472/2002 ⁽⁴⁾, er restitutionen for mejeriprodukter tilsat sukker lig med summen af de to elementer. Det første element tager hensyn til mængden af mejeriprodukter og beregnes ved at multiplicere grundbeløbet med det pågældende produkts indhold af mejeriprodukter. Det andet element tager hensyn til mængden af tilsat saccharose og beregnes ved at multiplicere det restitutionsgrundbeløb, der gælder på dagen for udførslen af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽⁵⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽⁶⁾, med indholdet af saccharose i hele produktet. Sidstnævnte element lægges dog kun til grund, hvis den tilsatte saccharose er fremstillet af sukkerroer eller -rør, som er høstet i Fællesskabet.

⁽³⁾ EFT L 20 af 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 219 af 14.8.2002, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

- (7) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 896/84 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 222/88 ⁽²⁾, er der fastsat supplerende bestemmelser om ydelse af restitutioner ved overgang fra et mejeriår til det efterfølgende. Disse bestemmelser omfatter mulighed for differentiering af restitutionerne fra produkternes fremstillingsdato.
- (8) Med henblik på beregningen af restitutionerne for smelteost bør det fastsættes, at der ikke skal tages hensyn til eventuelt tilsatte mængder af kasein og/eller kaseinater.
- (9) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på markedet for mælk og mejeriprodukter, navnlig på noteringer eller kurser på mælk og mejeriprodukter i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget.

- (10) Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. december 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 91 af 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EFT L 28 af 1.2.1988, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 12. december 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for mælk og mejeriprodukter

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 39 9300	L06	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 99 9000	L06	EUR/100 kg	43,93
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 11 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 19 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 31 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 31 9300	L06	EUR/kg	0,2629
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 31 9500	L06	EUR/kg	0,4530
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 39 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	9,981	0403 90 11 9000	L06	EUR/100 kg	43,390
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9200	L06	EUR/100 kg	43,39
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9300	L06	EUR/100 kg	82,87
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 13 9500	L06	EUR/100 kg	86,49
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 13 9900	L06	EUR/100 kg	92,17
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 19 9000	L06	EUR/100 kg	92,74
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 33 9400	L06	EUR/kg	0,8287
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 33 9900	L06	EUR/kg	0,9217
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	14,99
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9310	L06	EUR/100 kg	36,41
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9340	L06	EUR/100 kg	53,28
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9370	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 11 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0403 90 59 9510	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 19 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 21 9120	L06	EUR/100 kg	37,53
0402 10 91 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 21 9160	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 10 99 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 23 9120	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 21 11 9200	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 23 9130	L06	EUR/100 kg	83,62
0402 21 11 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 23 9140	L06	EUR/100 kg	87,27
0402 21 11 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 23 9150	L06	EUR/100 kg	93,00
0402 21 11 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 29 9110	L06	EUR/100 kg	93,58
0402 21 17 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 29 9115	L06	EUR/100 kg	94,13
0402 21 19 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 29 9125	L06	EUR/100 kg	95,10
0402 21 19 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 29 9140	L06	EUR/100 kg	102,21
0402 21 19 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 81 9100	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9110	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0404 90 83 9130	L06	EUR/kg	0,8362
0402 21 91 9350	L06	EUR/100 kg	95,10	0404 90 83 9150	L06	EUR/kg	0,8727
0402 21 91 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0404 90 83 9170	L06	EUR/kg	0,9300
0402 21 99 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9936	L06	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9300	L06	EUR/100 kg	95,10	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9400	L06	EUR/100 kg	100,37	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9600	L06	EUR/100 kg	109,41	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9700	L06	EUR/100 kg	113,49	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9900	L06	EUR/100 kg	118,21	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9200	L06	EUR/kg	0,4400	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 29 15 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	191,78
0402 29 19 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	169,22
0402 29 19 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	175,98
0402 29 19 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	235,07
0402 29 91 9000	L06	EUR/kg	0,9358	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 99 9100	L06	EUR/kg	0,9358	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L06	EUR/kg	1,0037	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	39,41
0402 91 19 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		400	EUR/100 kg	—
0402 91 31 9300	L06	EUR/100 kg	8,058		A01	EUR/100 kg	39,41

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	36,66		L04	EUR/100 kg	8,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,66		A01	EUR/100 kg	15,17
0406 10 20 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	16,09		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	16,09		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9610	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,46		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	53,46		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	54,22		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	54,22		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9630	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	60,52		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	60,52		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	88,94		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	88,94		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	74,11		L04	EUR/100 kg	19,53
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	74,11		A01	EUR/100 kg	36,60
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	20,48
	L04	EUR/100 kg	27,49		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	38,40
	A01	EUR/100 kg	27,49	0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9850	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,14
	L04	EUR/100 kg	33,33		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	94,14
	A01	EUR/100 kg	33,33	0406 40 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	96,66
0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	96,66
0406 20 90 9913	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 13 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	61,46		L04	EUR/100 kg	106,29
	400	EUR/100 kg	17,96		400	EUR/100 kg	34,20
	A01	EUR/100 kg	61,46		A01	EUR/100 kg	121,71
0406 20 90 9915	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	81,13		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	23,93		400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	81,13		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9917	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	86,20		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	25,44		400	EUR/100 kg	35,25
	A01	EUR/100 kg	86,20		A01	EUR/100 kg	125,77
0406 20 90 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	96,33		L04	EUR/100 kg	107,63
	400	EUR/100 kg	28,38		400	EUR/100 kg	25,29
	A01	EUR/100 kg	96,33		A01	EUR/100 kg	122,94
0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9710	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,51
	L04	EUR/100 kg	8,10		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,69
	A01	EUR/100 kg	15,17	0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9730	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	93,89
	L04	EUR/100 kg	11,87		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,52
	A01	EUR/100 kg	22,26				

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	94,38	
	L04	EUR/100 kg	85,04		400	EUR/100 kg	13,13	
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,15	
	A01	EUR/100 kg	97,38		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	91,53	
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	106,96	
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500	L04	EUR/100 kg	97,04	
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	110,84	
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	96,13	
	L04	EUR/100 kg	71,43		400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	109,15	
	A01	EUR/100 kg	82,21		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	78,47	
	L04	EUR/100 kg	72,14		400	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	90,23	
	A01	EUR/100 kg	82,27		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	99,20	
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	27,02	
	400	EUR/100 kg	34,88		A01	EUR/100 kg	113,61	
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	107,14	
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	33,67	
	400	EUR/100 kg	22,80		A01	EUR/100 kg	123,32	
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9999	L04	EUR/100 kg	98,22	
	L04	EUR/100 kg	106,29		400	EUR/100 kg	29,46	
	400	EUR/100 kg	34,20		A01	EUR/100 kg	113,03	
	A01	EUR/100 kg	121,71		A00	EUR/100 kg	—	
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	117,14	0406 90 86 9200	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	32,46	L04	EUR/100 kg	90,13		
	A01	EUR/100 kg	135,59	400	EUR/100 kg	17,68		
0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9300	A01	EUR/100 kg	106,94	
	L04	EUR/100 kg	116,53		L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	36,31		L04	EUR/100 kg	91,43	
	A01	EUR/100 kg	134,46		400	EUR/100 kg	19,38	
0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9400	A01	EUR/100 kg	108,06	
	L04	EUR/100 kg	112,03		L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	27,77		L04	EUR/100 kg	97,13	
	A01	EUR/100 kg	129,88		400	EUR/100 kg	21,93	
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	A01	EUR/100 kg	113,61	
0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	112,03		0406 90 87 9100	L04	EUR/100 kg	107,14
	400	EUR/100 kg	27,77			400	EUR/100 kg	25,67
	A01	EUR/100 kg	129,88	A01		EUR/100 kg	123,32	
	L03	EUR/100 kg	—	A00		EUR/100 kg	—	
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	97,56	0406 90 87 9200	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	29,89		L04	EUR/100 kg	75,11	
	A01	EUR/100 kg	111,82		400	EUR/100 kg	15,81	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	89,10	
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	98,22	0406 90 87 9300	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	12,61		L04	EUR/100 kg	83,95	
	A01	EUR/100 kg	113,03		400	EUR/100 kg	17,85	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	99,25	
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	88,57	0406 90 87 9400	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	86,15	
	A01	EUR/100 kg	101,43		400	EUR/100 kg	19,55	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	100,75	
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	99,20	0406 90 87 9951	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	13,13		L04	EUR/100 kg	97,43	
	A01	EUR/100 kg	113,61		400	EUR/100 kg	27,03	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	111,58	

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	97,43		A01	EUR/100 kg	118,38
	400	EUR/100 kg	21,93		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	111,58		L04	EUR/100 kg	105,90
0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	400	EUR/100 kg	20,40
	L04	EUR/100 kg	41,51		A01	EUR/100 kg	119,70
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	47,73		L04	EUR/100 kg	94,51
0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	95,66		A01	EUR/100 kg	108,69
	400	EUR/100 kg	15,39	0406 90 88 9300	A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	109,55		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	74,16
	L04	EUR/100 kg	103,82		400	EUR/100 kg	19,38
					A01	EUR/100 kg	87,34

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

L03 Ceuta, Melilla, Island, Norge, Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Pavestolen (benævnes ofte Vatikanstaten), Malta, Tyrkiet, Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Canada, Cypern, Australien og New Zealand.

L04 Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Jugoslavien og Makedonien.

L05 alle bestemmelsessteder undtagen Polen, Estland, Letland, Litauen, Ungarn og USA.

L06 alle bestemmelsessteder undtagen Estland, Letland, Litauen, Ungarn og USA.

»970« omfatter de udførsler, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra a) og c), og artikel 44, stk. 1, litra a) og b), i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11), og udførsler foretaget på grundlag af kontrakter med væbnede styrker, som er stationeret på en medlemsstats område uden dog at høre under dens jurisdiktion.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2212/2002
af 12. december 2002
om afvisning af indsendelsen af eksportlicenser for visse mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 174/1999 af 26. januar 1999 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 for så vidt angår anvendelsen af eksportlicenser og eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1472/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 10, stk. 3, og

ud fra følgende betragtning:

Markedet for visse mejeriprodukter er præget af usikkerhed. Det er nødvendigt at undgå spekulationsansøgninger, som kan forbrejde konkurrencen mellem de erhvervsdrivende. Indsendelsen af licenser for de pågældende produkter bør afvises —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportlicenserne for mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0402 10, 0402 21, 0402 29, 0403 90 13, 0403 90 19, 0404 90 23 og 0404 90 83 der blev indgivet mellem 6. og 11. december 2002, afvises.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. december 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 20 af 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 219 af 14.8.2002, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2213/2002**af 12. december 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 901/2002 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1163/2002 ⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1324/2002 ⁽⁵⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af byg til alle tredjelande, undtagen Amerikas Forenede Stater, Canada, Estland og Letland blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 901/2002 ⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1230/2002 ⁽⁷⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 6. til den 12. december 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 901/2002 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for byg til 4,99 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. december 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EFT L 142 af 31.5.2002, s. 17.

⁽⁷⁾ EFT L 180 af 10.7.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2214/2002**af 12. december 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 899/2002 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1163/2002 ⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1324/2002 ⁽⁵⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til alle tredjelande, med undtagelse af Polen, Estland, Litauen og Letland, blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 899/2002 ⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1520/2002 ⁽⁷⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 6. indtil den 12. december 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 899/2002 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 4,00 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. december 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EFT L 142 af 31.5.2002, s. 11.

⁽⁷⁾ EFT L 228 af 24.8.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2215/2002**af 12. december 2002****om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2096/2002 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til Spanien fra tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2096/2002⁽³⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000⁽⁵⁾, kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 vedtage at fastsætte en maksimumsnedsættelse af importtolden. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1839/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumsnedsættelsen af importtolden.

(3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at en maksimumsnedsættelse af importtolden fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 6. til den 12. december 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2096/2002 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til 28,91 EUR/t for en maksimumstotalmængde på 14 500 t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. december 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 323 af 28.11.2002, s. 40.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2216/2002

af 12. december 2002

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet. Ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekt og interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked samt de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i henhold til traktatens artikel 300.
- (3) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76 ⁽³⁾ fastsættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af den udførte ris end dette maksimale indhold.
- (4) Der er mulighed for udførsel af en mængde på 7 595 t ris til visse destinationer. Det vil være hensigtsmæssigt at anvende fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1322/2002 ⁽⁵⁾. Der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen.
- (5) I artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris.

- (6) Situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelsessted.
- (7) Af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en særlig restitution for det pågældende produkt.
- (8) Restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden. Den kan ændres i mellemtiden.
- (9) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning.
- (10) I forbindelse med forvaltningen af de mængdebegrænsninger, der følger af Fællesskabets forpligtelser i forhold til WTO, bør udstedelsen af eksportlicenser med restitution begrænses.
- (11) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 nævnte produkter, med undtagelse af de produkter, der er nævnt i stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Bortset fra den i bilaget fastsatte mængde på 7 595 t suspenderes udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættes af restitutionen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 13. december 2002.

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 154 af 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 22.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

**til Kommissionens forordning af 12. december 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris
og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser**

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutions- beløb (!)	Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutions- beløb (!)
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 65 9100	R01	EUR/t	140
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	112		R02	EUR/t	146
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	112		R03	EUR/t	151
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—		064 og 066	EUR/t	153
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	112		A97	EUR/t	146
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	112		021 og 023	EUR/t	146
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 65 9900	R01	EUR/t	140
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—		064 og 066	EUR/t	153
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	112		A97	EUR/t	146
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 67 9100	021 og 023	EUR/t	146
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	112		064 og 066	EUR/t	153
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—	1006 30 67 9900	064 og 066	EUR/t	153
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	112	1006 30 92 9100	R01	EUR/t	140
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	112		R02	EUR/t	146
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	112		R03	EUR/t	151
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—		064 og 066	EUR/t	153
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	140		A97	EUR/t	146
	R02	EUR/t	146		021 og 023	EUR/t	146
	R03	EUR/t	151	1006 30 92 9900	R01	EUR/t	140
	064 og 066	EUR/t	153		A97	EUR/t	146
	A97	EUR/t	146		064 og 066	EUR/t	153
	021 og 023	EUR/t	146	1006 30 94 9100	R01	EUR/t	140
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	140		R02	EUR/t	146
	A97	EUR/t	146		R03	EUR/t	151
	064 og 066	EUR/t	153		064 og 066	EUR/t	153
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	140		A97	EUR/t	146
	R02	EUR/t	146		021 og 023	EUR/t	146
	R03	EUR/t	151	1006 30 94 9900	R01	EUR/t	140
	064 og 066	EUR/t	153		A97	EUR/t	146
	A97	EUR/t	146		064 og 066	EUR/t	153
	021 og 023	EUR/t	146	1006 30 96 9100	R01	EUR/t	140
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	140		R02	EUR/t	146
	064 og 066	EUR/t	153		R03	EUR/t	151
	A97	EUR/t	146		064 og 066	EUR/t	153
	021 og 023	EUR/t	146		A97	EUR/t	146
				1006 30 96 9900	021 og 023	EUR/t	146
					R01	EUR/t	140
					A97	EUR/t	146
					064 og 066	EUR/t	153
				1006 30 98 9100	021 og 023	EUR/t	146
				1006 30 98 9900	—	EUR/t	—
				1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

(!) Fremgangsmåden i artikel 7, stk 4, i forordning (EF) nr. 1162/95 anvendes ved licenser, der ansøges om i henhold til denne forordning, for følgende mængder i henhold til bestemmelsesstedet:

bestemmelse R01: 1 000 tons

bestemmelse R02 og R03 i alt: 199 tons

bestemmelse 021 og 023: 584 tons

bestemmelse 064 og 066: 5 527 tons

bestemmelse A97: 285 tons.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

R01 Schweiz, Liechtenstein, kommunerne Livigno og Campione d'Italia

R02 Marokko, Algeriet, Tunesien, Malta, Egypten, Israel, Libanon, Libyen, tidligere Spansk Sahara, Cypern, Jordan, Irak, Iran, Yemen, Kuwait, De Forenede Arabiske Emirater, Oman, Bahrain, Qatar, Saudi-Arabien, Eritrea, Vestbredden/Gazastriben, Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovenien, Slovakiet, Norge, Færøerne, Island, Rusland, Belarus, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Jugoslavien, Makedonien, Albanien, Bulgarien, Georgien, Armenien, Aserbajdsjan, Moldova, Ukraine, Kasakhstan, Turkmenistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan

R03 Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chile, Argentina, Uruguay, Paraguay, Brasilien, Venezuela, Canada, Mexico, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Cuba, Bermuda, Sydafrika, Australien, New Zealand, SAR Hongkong, Singapore, A40 undtagen De Nederlandske Antiller, Aruba og Turks- og Caicosøerne, A11 undtagen Surinam, Guyana og Madagaskar.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/94/EF

af 9. december 2002

om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Rådets direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

under henvisning til Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 2001/44/EF ⁽²⁾, særlig artikel 22, og

Artikel 1

Dette direktiv fastlægger gennemførelsesbestemmelserne til artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, 8, 9 og 11, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 14, artikel 18, stk. 3, og artikel 25 i direktiv 76/308/EØF.

ud fra følgende betragtninger:

Direktivet fastlægger desuden de nærmere regler for omregning og overførsel af inddrevne beløb, for fastsættelse af mindstebeløbet for de fordringer, som kan danne grundlag for en anmodning om bistand, samt for, hvorledes myndighederne kan sende meddelelser til hinanden.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- (1) Ordningen vedrørende gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, som er fastsat i direktiv 76/308/EØF, er blevet ændret med hensyn til hvilke oplysninger, der skal gives til den myndighed, der anmoder om bistand, med hensyn til meddelelse af foreliggende akter eller afgørelser, med hensyn til vedtagelse af retsbevarende foranstaltninger og med hensyn til inddrivelse af fordringer gennem den myndighed, der anmodes om bistand, efter anmodning fra førstnævnte myndighed.
- (2) For hvert af disse aspekter bør Kommissionens direktiv 77/794/EØF af 4. november 1977 om fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelserne til visse artikler i direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 86/489/EØF ⁽⁴⁾, derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (3) Endvidere bør der fastsættes nærmere regler for, hvorledes myndighederne kan sende meddelelser til hinanden.
- (4) Direktiv 77/794/EØF bør af klarhedshensyn erstattes.
- (5) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Inddrivelse af Fordringer —

- 1) fremsendelse »ad elektronisk vej«: fremsendelse, ved hjælp af elektronisk databehandlingsudstyr (herunder digital komprimering), hvor der anvendes tråd, radio, optiske midler eller andre elektromagnetiske midler
- 2) »CCN/CSI«-nettet: en fælles platform baseret på det fælles kommunikationsnet (CCN) og den fælles systemgrænseflade (CSI), som er udviklet af Fællesskabet for at sikre alle fremsendelser ad elektronisk vej mellem kompetente myndigheder på området for told og beskatning.

KAPITEL II

ANMODNINGER OM OPLYSNINGER

Artikel 3

Den anmodning om oplysninger, der omhandles i artikel 4 i direktiv 76/308/EØF, affattes skriftligt efter modellen i bilag I til nærværende direktiv. Hvis anmodningen ikke kan fremsendes ad elektronisk vej, skal den være påført det officielle stempel fra den myndighed, der anmoder om bistand, og være underskrevet af en person, som handler på denne myndigheds vegne og er bemyndiget til at fremsætte en sådan anmodning.

Hvis der er rettet en lignende anmodning til en anden myndighed, angiver den myndighed, der anmoder om bistand, navnet på den pågældende myndighed i sin anmodning om oplysninger.

⁽¹⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 175 af 28.6.2001, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 333 af 24.12.1977, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 283 af 4.10.1986, s. 23.

Artikel 4

Anmodningen om oplysninger kan omhandle:

- 1) skyldneren
- 2) enhver anden person, der hæfter for betaling af fordringen i henhold til gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig (herefter »medlemsstaten for den myndighed, der anmoder om bistand«)
- 3) enhver tredjemand, som er i besiddelse af aktiver, der tilhører en af de i litra 1) eller 2) nævnte personer.

Artikel 5

1. Den myndighed, der anmodes om bistand, bekræfter skriftligt modtagelsen af anmodningen om oplysninger hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest syv dage efter modtagelsen heraf.

2. Straks efter modtagelsen af anmodningen opfordrer den myndighed, der anmodes om bistand, i givet fald den myndighed, der anmoder om bistand, til at give enhver yderligere nødvendig oplysning. Den myndighed, der anmoder om bistand, giver alle andre nødvendige oplysninger, som den normalt har adgang til.

Artikel 6

1. Den myndighed, der anmodes om bistand, sender den myndighed, der anmoder om bistand, hver ønsket oplysning, så snart den foreligger.

2. Såfremt ingen eller kun nogle af de ønskede oplysninger foreligger inden for en efter omstændighederne rimelig frist, underretter den myndighed, der anmodes om bistand, den myndighed, der anmoder om bistand, herom og angiver årsagerne hertil.

Inden udløbet af en frist på seks måneder fra datoen for bekræftelsen af modtagelsen af anmodningen meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, under alle omstændigheder den myndighed, der anmoder om bistand, resultatet af de undersøgelser, som førstnævnte har foretaget med henblik på at fremskaffe de ønskede oplysninger.

På grundlag af oplysningerne fra den myndighed, der anmodes om bistand, kan den myndighed, der anmoder om bistand, anmode om, at denne fortsætter sin undersøgelse. Anmodningen skal fremsættes skriftligt inden for en frist på to måneder fra modtagelsen af meddelelsen om resultatet af de undersøgelser, der er foretaget af den myndighed, der anmodes om bistand, og sidstnævnte behandler denne anmodning på grundlag af de samme bestemmelser, som dem, der fandt anvendelse på den oprindelige anmodning.

Artikel 7

Hvis den myndighed, der anmodes om bistand, beslutter sig for ikke at efterkomme anmodningen om oplysninger, underretter den skriftligt den myndighed, der anmoder om bistand, om årsagerne dertil, idet den udtrykkelig angiver de bestemmelser i artikel 4 i direktiv 76/308/EØF, som den påberåber sig. En sådan meddelelse skal fremsendes af den myndighed, der anmodes om bistand, så snart denne har truffet sin afgørelse og under alle omstændigheder inden for en frist på tre måneder fra datoen for bekræftelsen af modtagelsen af anmodningen.

Artikel 8

Den myndighed, der anmoder om bistand, kan til enhver tid tilbagekalde anmodningen om oplysninger, som er tilstillet den myndighed, der anmodes om bistand. Afgørelsen om tilbagekaldelse fremsendes skriftligt til den myndighed, der anmodes om bistand.

KAPITEL III

ANMODNINGER OM MEDDELELSE*Artikel 9*

Den anmodning om meddelelse, der omhandles i artikel 5 i direktiv 76/308/EØF, udformes skriftligt i to eksemplarer efter modellen i bilag II til nærværende direktiv. Denne anmodning skal af den myndighed, der anmoder om bistand, være påført dennes officielle stempel og være underskrevet af en person, som handler på denne myndigheds vegne og er bemyndiget til at fremsætte en sådan anmodning.

To kopier af den akt eller afgørelse, hvorom der anmodes om meddelelse, vedlægges anmodningen.

Artikel 10

Anmodningen om meddelelse kan vedrøre en fysisk eller juridisk person, der i overensstemmelse med gældende ret i medlemsstaten for den myndighed, der anmoder om bistand, gøres bekendt med enhver akt eller afgørelse, som vedrører denne person.

Såfremt dette ikke fremgår af den akt eller afgørelse, hvorom der anmodes om meddelelse, henvises der i anmodningen om meddelelse til de regler vedrørende fremgangsmåden for anfægtelse af fordringer eller for inddrivelse af disse, der finder anvendelse i medlemsstaten for den myndighed, der anmoder om bistand.

Artikel 11

1. Den myndighed, der anmodes om bistand, bekræfter skriftligt modtagelsen af anmodningen om meddelelsen hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest syv dage efter modtagelsen.

Straks efter modtagelsen af anmodningen om meddelelse træffer den myndighed, der anmodes om bistand, de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne meddelelse i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor denne myndighed befinder sig.

Om nødvendigt opfordrer den myndighed, der anmodes om bistand, den myndighed, der anmoder om bistand, til at give yderligere oplysninger, uden at dette dog må give anledning til, at den i anmodningen angivne frist for meddelelse overskrides.

Den myndighed, der anmoder om bistand, giver alle andre oplysninger, som den normalt har adgang til.

Den myndighed, der anmodes om bistand, kan under ingen omstændigheder anfægte gyldigheden af den akt eller afgørelse, hvorom der anmodes om meddelelse.

2. Så snart meddelelsen er foretaget, underretter den myndighed, der anmodes om bistand, den myndighed, der anmoder om bistand, om tidspunktet herfor, hvilket sker ved at tilbagesende den ene af de modtagne anmodninger forsynet med en forskriftsmæssig attestation herom på bagsiden.

KAPITEL IV

ANMODNINGER OM INDDRIVELSE ELLER OM RETSBEVARENDE FORANSTALTNINGER*Artikel 12*

1. De anmodninger om inddrivelse af en fordring eller om retsbevarende foranstaltninger, der omhandles i henholdsvis artikel 6 og artikel 13 i direktiv 76/308/EØF, affattes skriftligt efter modellen i bilag III til nærværende direktiv.

Sådanne anmodninger skal indeholde en erklæring om, at de betingelser, der er fastsat i direktiv 76/308/EØF vedrørende iværksættelsen af proceduren om gensidig bistand, er opfyldt i det pågældende tilfælde, skal være påført det officielle stempel fra den myndighed, der anmoder om bistand, og skal være underskrevet af en person, som handler på denne myndigheds vegne og er bemyndiget til at fremsætte en sådan anmodning.

2. Det dokument, der hjemler ret til eksekution, skal vedlægges anmodningen om inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger. Samme dokument kan omfatte flere fordringer, såfremt disse vedrører samme person.

Ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 13 til 20 i nærværende direktiv anses fordringer, der er omfattet af et dokument, der hjemler ret til eksekution, som én fordring.

Artikel 13

Anmodninger om inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger kan omhandle en hvilken som helst af de personer, der er omhandlet i artikel 4.

Artikel 14

1. Hvis den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, er forskellig fra den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, angiver den myndighed, der anmoder om bistand, de fordringsbeløb, der skal inddrives, i begge valutaer.

2. Den valutakurs, der skal benyttes ved anvendelsen af stk. 1, er den seneste salgskurs på det eller de mest repræsentative valutamarkeder i medlemsstaten for den myndighed, der anmoder om bistand, på den dato, hvor anmodningen om inddrivelse er underskrevet.

Artikel 15

1. Den myndighed, der anmodes om bistand, skal skriftligt, hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden syv dage efter modtagelsen af anmodningen om inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger:

- a) bekræfte modtagelsen af anmodningen
- b) bede den myndighed, der anmoder om bistand, om at supplere anmodningen, hvis den ikke indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7 i direktiv 76/308/EØF.

Den myndighed, der anmoder om bistand skal give alle de oplysninger, som den har adgang til.

2. Hvis den myndighed, der anmodes om bistand, ikke træffer de nødvendige foranstaltninger inden for den periode på tre måneder, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 76/308/EØF,

underretter den hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden syv dage efter udløbet af denne periode skriftligt den myndighed, der anmoder om bistand, om årsagen til, at fristen ikke er overholdt.

Artikel 16

Såfremt det ikke er muligt at inddrive hele fordringen eller en del af denne, eller der ikke kan træffes retsbevarende foranstaltninger inden for en efter omstændighederne rimelig frist, underretter den myndighed, der anmodes om bistand, den myndighed, der anmoder om bistand, herom og angiver årsagerne hertil.

Senest ved udløbet af hver periode på seks måneder fra datoen for bekræftelsen af modtagelsen af anmodningen underretter den myndighed, der anmodes om bistand, den myndighed, der anmoder om bistand, om udviklingen eller om resultatet af proceduren om inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger.

På grundlag af oplysningerne fra den myndighed, der anmodes om bistand, kan den myndighed, der anmoder om bistand, anmode førstnævnte om at genoptage proceduren for inddrivelse eller proceduren for retsbevarende foranstaltninger. Denne anmodning fremsættes skriftligt inden for en frist på to måneder fra datoen for modtagelsen af meddelelsen om resultatet af denne procedure og behandles af den myndighed, der anmodes om bistand, på grundlag af samme bestemmelser som den oprindelige anmodning.

Artikel 17

1. Enhver indsigelse fremsat i medlemsstaten for den myndighed, der anmoder om bistand, mod fordringen eller mod det dokument, der hjemler ret til eksekution heraf, meddeles skriftligt af den myndighed, der anmoder om bistand, til den myndighed, der anmodes om bistand, straks efter at førstnævnte er blevet bekendt med en sådan indsigelse.

2. Hvis de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, ikke tillader retsbevarende foranstaltninger eller inddrivelse, jf. artikel 12, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 76/308/EØF, underretter denne myndighed den myndighed, der anmoder om bistand, herom hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede meddelelse.

3. Enhver foranstaltning, som iværksættes i medlemsstaten for den myndighed, der anmodes om bistand, med henblik på godtgørelse af inddrevne beløb eller erstatning, for så vidt angår inddrivelse af beløb, der er gjort indsigelse mod, jf. artikel 12, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 76/308/EØF, meddeles skriftligt af den myndighed, der anmodes om bistand, til den myndighed, der anmoder om bistand, straks efter at førstnævnte er blevet bekendt med en sådan foranstaltning.

Den myndighed, der anmodes om bistand, inddrager så vidt muligt den myndighed, der anmoder om bistand, i procedurerne til fastsættelse af det beløb, der skal godtgøres, og den erstatning, der skal udredes. På begrundet begæring fra den myndighed, der anmodes om bistand, overfører den myndighed, der anmoder om bistand, de godtgjorte beløb og den betalte erstatning senest to måneder efter modtagelsen af denne anmodning.

Artikel 18

1. Dersom anmodningen om inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger bliver formålsløs som følge af betaling af fordringen, annullering heraf eller af andre årsager, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, omgående den myndighed, der anmodes om bistand, herom skriftligt, for at sidstnævnte kan standse enhver foranstaltning, den måtte have iværksat.

2. Når det fordringsbeløb, der omfattes af anmodningen om inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger, af en eller anden grund ændres, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, omgående den myndighed, der anmodes om bistand, skriftligt herom og udsteder om nødvendigt et nyt dokument, der hjemler ret til eksekution.

3. Hvis ændringen fører til en nedsættelse af fordringsbeløbet, fortsætter den myndighed, der anmodes om bistand, den foranstaltning, som den har iværksat med henblik på inddrivelse eller retsbevarende foranstaltninger, idet denne foranstaltning dog begrænses til det udestående beløb.

Hvis den myndighed, der anmodes om bistand, allerede har inddrevet et beløb, der overstiger det udestående beløb, på det tidspunkt, hvor den er gjort bekendt med nedsættelsen, uden at den i artikel 19 omhandlede overførsel er påbegyndt, tilbagebetaler denne myndighed det for meget indbetalte beløb til den person, der er berettiget hertil.

4. Hvis ændringen fører til en forhøjelse af fordringsbeløbet, sender den myndighed, der anmoder om bistand, hurtigst muligt den myndighed, der anmodes om bistand, en supplerende anmodning om inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger.

Den myndighed, der anmodes om bistand, skal så vidt muligt behandle denne supplerende anmodning sammen med den første anmodning fra den myndighed, der anmoder om bistand. Hvis det ikke er muligt at samle den supplerende anmodning med den første anmodning, fordi den igangværende procedure er for vidt fremskreden, er den myndighed, der anmodes om bistand, kun forpligtet til at efterkomme den supplerende anmodning, såfremt beløbet mindst udgør det i nærværende direktivs artikel 25, stk. 2, nævnte beløb.

5. Med henblik på omregning af det ændrede fordringsbeløb til den valuta, der er gældende i medlemsstaten for den myndighed, der anmodes om bistand, anvender den myndighed, der anmoder om bistand, den valutakurs, som blev anvendt i den oprindelige anmodning.

Artikel 19

Ethvert beløb, der er inddrevet af den myndighed, der anmodes om bistand, herunder efter omstændighederne de i artikel 9, stk. 2, i direktiv 76/308/EØF nævnte renter, overføres til den myndighed, der anmoder om bistand, i den valuta, som er gældende i medlemsstaten for den myndighed, der anmodes om bistand. Overførslen skal finde sted senest en måned efter den dato, hvor inddrivelsen blev foretaget.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan aftale andre ordninger om overførsel af beløb, der er mindre end det i nærværende direktivs artikel 25, stk. 2, nævnte beløb.

Artikel 20

Bortset fra de rentebeløb, som i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i direktiv 76/308/EØF måtte blive opkrævet af den myndighed, der anmodes om bistand, anses fordringen for inddrevet i forhold til inddrivelsen af beløbet udtrykt i den nationale valuta for medlemsstaten for den myndighed, der anmodes om bistand, på grundlag af den valutakurs, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i nærværende direktiv.

KAPITEL V

FRESENDELSE AF HENVENDELSER

Artikel 21

1. Alle oplysninger, der meddeles skriftligt i medfør af dette direktiv, skal så vidt muligt fremsendes ad elektronisk vej, bortset fra:

- a) den i artikel 5 i direktiv 76/308/EØF omhandlede anmodning om meddelelse samt den akt eller afgørelse, hvorom der anmodes om meddelelse
- b) de i henholdsvis artikel 6 og 13 i direktiv 76/308/EØF omhandlede anmodninger om inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger samt det dokument, der hjemler ret til eksekution.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan aftale at afstå fra meddelelse på papir af de i stk. 1 nævnte anmodninger og dokumenter.

Artikel 22

Alle medlemsstater skal udpege et centralt kontor, som har hovedansvaret for kommunikationen ad elektronisk vej med andre medlemsstater. Dette kontor skal være tilsluttet CCN/CSInettet.

Hvis der er udpeget flere myndigheder i en medlemsstat med henblik på anvendelsen af dette direktiv, skal det centrale kontor være ansvarligt for fremsendelsen af al kommunikation ad elektronisk vej mellem disse myndigheder og de centrale kontorer i andre medlemsstater.

Artikel 23

1. Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne lagrer oplysninger i elektroniske databaser og udveksler sådanne oplysninger ad elektronisk vej, træffer de alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at alle oplysninger, som formidles i en hvilken som helst form i medfør af dette direktiv, behandles som fortrolige.

Oplysningerne er undergivet tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til national ret i den medlemsstat, der modtager dem.

2. De i stk. 1 nævnte oplysninger må kun udleveres til de i artikel 16 i direktiv 76/308/EØF omhandlede personer og myndigheder.

Sådanne oplysninger kan anvendes i forbindelse med sådanne retslige eller administrative procedurer, som er iværksat med henblik på at inddrive de bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 2 i direktiv 76/308/EØF.

Personer, der er behørigt godkendt af Europa-Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, har kun adgang til disse oplysninger, såfremt det er nødvendigt for pasning, vedligeholdelse og udvikling af CCN/CSI-nettet.

3. Når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kommunikerer ad elektronisk vej, træffer de alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at al kommunikation er behørigt godkendt.

Artikel 24

Oplysninger samt øvrige meddelelser fra den myndighed, der anmodes om bistand, til den myndighed, der anmoder om bistand, affattes på det eller et af de officielle sprog i medlemsstaten for den myndighed, der anmodes om bistand, eller på ethvert andet sprog, som disse myndigheder måtte have aftalt.

KAPITEL VI

ANTAGELSE OG AFVISNING AF ANMODNINGER OM BISTAND

Artikel 25

1. Den myndighed, der anmoder om bistand, kan fremsætte en anmodning om bistand omfattende én eller flere fordringer, såfremt disse fordringer kan inddrives hos én og samme person.

2. Der kan ikke anmodes om bistand, hvis det samlede beløb for den eller de i artikel 2, litra a) til i), i direktiv 76/308/EØF anførte fordringer er mindre end 1 500 EUR.

Artikel 26

Hvis den myndighed, der anmodes om bistand, i medfør af artikel 14, stk. 1, i direktiv 76/308/EØF beslutter at afvise en anmodning om bistand, meddeler den den myndighed, der anmoder om bistand, skriftligt om årsagerne til afvisningen. En sådan meddelelse afgives af den myndighed, der anmodes om bistand, så snart denne har truffet sin beslutning og under alle omstændigheder inden for en frist på tre måneder regnet fra datoen for modtagelsen af anmodningen om bistand.

KAPITEL VII

GODTGØRELSESREGLER

Artikel 27

Enhver medlemsstat udpeger mindst én person, som er behørigt bemyndiget til at aftale godtgørelsesregler i henhold til artikel 18, stk. 3, i direktiv 76/308/EØF.

Artikel 28

1. Såfremt den myndighed, der anmodes om bistand, beslutter at anmode om godtgørelsesregler, underretter den den myndighed, der anmoder om bistand, skriftligt om årsagen til, at den finder, at inddrivelsen af fordringen frembyder særlige vanskeligheder, er forbundet med meget store omkostninger eller vedrører bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

Den myndighed, der anmodes om bistand, vedlægger desuden et detaljeret skøn over de omkostninger, som den anmoder om godtgørelse for hos den myndighed, der anmoder om bistand.

2. Den myndighed, der anmoder om bistand, bekræfter skriftligt modtagelsen af anmodningen om godtgørelsesregler hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest syv dage efter modtagelsen.

Senest to måneder efter bekræftelsen af modtagelsen af den pågældende anmodning underretter den myndighed, der anmoder om bistand, den myndighed, der anmodes om bistand, om, hvorvidt og i hvilket omfang den godkender de foreslåede godtgørelsesregler.

3. Hvis der ikke opnås enighed mellem de myndigheder, der henholdsvis anmoder og anmodes om bistand, med hensyn til godtgørelsesregler, fortsætter den myndighed, der anmodes om bistand, inddrivelsesproceduren på normal vis.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 29

Hver medlemsstat skal inden 15. marts hvert år, så vidt muligt ad elektronisk vej, underrette Kommissionen om anvendelsen af de i direktiv 76/308/EØF fastlagte procedurer og om de resultater, der er opnået i det foregående kalenderår, efter modellen i bilag IV til nærværende direktiv.

Artikel 30

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. april 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 31

Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse om de foranstaltninger, som træffes af hver medlemsstat til dette direktivs gennemførelse.

Hver medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen navn og adresse på de myndigheder, der er kompetente med hensyn til anvendelsen af dette direktiv, samt på de personer, der har beføjelse til at aftale regler i henhold til artikel 18, stk. 3, i direktiv 76/308/EØF.

Artikel 32

Direktiv 77/794/EØF ophæves herved.

Henvisninger til det ophævede direktiv skal opfattes som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 33

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 34

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2002.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Model til brug for anmodningen om oplysninger som omhandlet i artikel 4 i direktiv 76/308/EØF

DIREKTIV 76/308/EØF

(artikel 4)

(Adresse, telefonnummer, fax, bankkonto etc. for den myndighed, der anmoder om bistand)

(Navn, e-post-adresse, telefonnummer, fax og sprogfærdigheder for den person, der tager sig af anmodningen)

.....
(Anmodningens afsendersted og -dato)

.....
(Sagsnr. for den myndighed, der anmoder om bistand)

Til

(Forbeholdt den myndighed, til hvem anmodningen er sendt)

.....
(Navnet på den myndighed, til hvem anmodningen er sendt —
postnummer, sted etc.)

ANMODNING OM OPLYSNINGER

Undertegnede ,
(Navn og stilling)

der af ovenstående myndighed, der anmoder om bistand, er bemyndiget hertil, anmoder hermed i henhold til bestemmelserne i artikel 4 i direktiv 76/308/EØF om følgende oplysninger:

Oplysninger angående den pågældende person ⁽¹⁾		
a) For fysiske personer:	Navn:	
	Fødselsdato og -sted:	
For juridiske personer:	Retsstatus:	Firmanavn:
Adresse (kendt/formodet (*)):		
Hovedskyldner/samskyldner/tredjepart, der besidder aktiver (*)		
b) Navn på hovedskyldner, hvis det er en anden end den pågældende person:		
Adresse (kendt/formodet (*)):		
c) Andre relevante oplysninger angående pågældende personer:		

Oplysninger angående fordringen (fordringerne)

- Beløb: Hovedforpligtet: Renter: Omkostninger: Sanktioner:
- Nøjagtig angivelse af fordringens (fordringernes) art:
- Sidste dato for inddrivelse:
- Andre oplysninger:
- Andre myndigheder, der anmodes om bistand:

Ønskede oplysninger

.....
(Underskrift)

(Officielt stempel)

(*) Det ikke relevante overstreges.

(¹) Fysisk eller juridisk person.

BILAG II

Model til brug for anmodningen om oplysninger som omhandlet i artikel 5 i direktiv 76/308/EØF

DIREKTIV 76/308/EØF

(artikel 5)

(Adresse, telefonnummer, fax, bankkonto etc. for den myndighed, der anmoder om bistand)

(Navn, e-post-adresse, telefonnummer, fax og sprogfærdigheder for den person, der tager sig af anmodningen)

.....
(Anmodningens afsendersted og -dato)

.....
(Sagsnr. for den myndighed, der anmoder om bistand)

Til

(Navnet på den myndighed, til hvem anmodningen er sendt —
postnummer, sted etc.)

(Forbeholdt den myndighed, til hvem anmodningen er sendt)

ANMODNING OM MEDDELELSE

Undertegnede,

(Navn og stilling)

der af ovenstående myndighed, der anmoder om bistand, er bemyndiget hertil, anmoder hermed i henhold til artikel 5 i direktiv 76/308/EØF om meddelelse af følgende akt/afgørelse (*):

Oplysninger angående den pågældende person ⁽¹⁾

- a) For fysiske personer: Navn:
Fødselsdato og -sted:
- For juridiske personer: Retsstatus: Firmanavn:
- Adresse (kendt/formodet (*)):
- Hovedskyldner/samskyldner/tredjepart, der besidder aktiver (*)
- b) Navn på hovedskyldner, hvis det er en anden end den pågældende person:
Adresse (kendt/formodet (*)):
- c) Andre relevante oplysninger angående pågældende personer:

Oplysninger angående fordringen (fordringerne)

- Art og emne for den akt (eller afgørelse), der skal meddeles:
- Beløb (inklusive renter, sanktioner og omkostninger):
- Nøjagtig angivelse af fordringens (fordringernes) art:
- Sidste dato for meddelelse:
- Andre oplysninger:

.....
(Underskrift)

(Officielt stempel)

(*) Det ikke relevante overstreges.

⁽¹⁾ Fysisk eller juridisk person.

ATTESTATION

Undertegnede attesterer herved:

- at den akt/afgørelse (*), der er vedlagt den på forsiden anførte anmodning, er meddelt over for den i anmodningen nævnte modtager, den
Meddelelsen er foretaget på følgende måde ⁽¹⁾ (*):
- at den akt/afgørelse (*), der er vedlagt den på forsiden anførte anmodning, ikke har kunnet meddeles den pågældende modtager af følgende grunde (*):

.....
(Dato)

.....
(Underskrift)

.....
(Officielt stempel)

(*) Det ikke relevante overstreges.

(¹) Nøjagtig angivelse af, om meddelelsen er givet modtageren personligt eller på anden måde.

BILAG III

Model til brug for anmodningen om inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger som omhandlet i artikel 6 og 13 i direktiv 76/308/EØF**DIREKTIV 76/308/EØF****(artikel 6 til 13)**

(Adresse, telefonnummer, fax, bankkonto etc. for den myndighed, der anmoder om bistand)

(Navn, e-post-adresse, telefonnummer, fax og sprogfærdigheder for den person, der tager sig af anmodningen)

.....
(Anmodningens afsendersted og -dato)

.....
(Sagsnr. for den myndighed, der anmoder om bistand)

Til

(Forbeholdt den myndighed, til hvem anmodningen er sendt)

.....
(Navnet på den myndighed, til hvem anmodningen er sendt —
postnummer, sted etc.)

ANMODNING OM INDDRIVELSE AF FORDRINGER/RETSBEVARENDE FORANSTALTNINGER (*)

Undertegnede, der af ovenstående myndighed, der anmoder om bistand, er bemyndiget hertil
(Navn og stilling)

anmoder hermed om:

- inddrivelse af den eller de fordringer, der er omfattet af vedlagte eksekutionsgrundlag, i henhold til bestemmelserne i artikel 7 i direktiv 76/308/EØF; betingelserne i artikel 7, stk. 2, litra a) og b), er opfyldt (*)
- at der træffes retsbevarende foranstaltninger i henhold til artikel 13 i direktiv 76/308/EØF over for nedenfor anførte person, vedrørende den eller de fordringer, der er omfattet af vedlagte eksekutionsgrundlag; jeg vedlægger en begrundet anmodning (*).

Jeg anmoder om, at hele det fordringsbeløb, der skal inddrives, sendes til:

.....
(Bankkontonummer)

.....
(Kontohaverens navn og adresse)

.....
(Betalingsreference)

Betaling i rater: accepteres uden yderligere henvendelser/accepteres kun efter henvendelse/accepteres ikke (*)

.....
(Underskrift)

(Officielt stempel)

Oplysninger angående den pågældende person ⁽¹⁾		
a) For fysiske personer:	Navn:	
	Fødselsdato og -sted:	
For juridiske personer:	Retsstatus:	Firmanavn:
Adresse (kendt/formodet (*)):		
Hovedskyldner/samskyldner/tredjepart, der besidder aktiver (*)		
b) Navn på hovedskyldner, hvis det er en anden end den pågældende person:		
Adresse (kendt/formodet (*)):		
c) I givet fald: skyldners aktiver, der er i tredjeparts besiddelse		
d) Andre relevante oplysninger:		
(Detaljeret beskrivelse af alle andre kendte oplysninger om pågældende person)		
(*) Det ikke relevante overstreges.		
(1) Fysisk eller juridisk person.		

Oplysninger angående fordringen (fordringerne)

(Benyttet valutakurs:)

Nøjagtig angivelse af fordringens (fordringernes) art (artikel 2, litra a) til h), i direktiv 76/308/EØF)	Hovedstol ⁽²⁾ ⁽³⁾	Administrative sanktioner og bøder ⁽²⁾ ⁽³⁾	Renter frem til datoen for underskrivelse af dette dokument ⁽²⁾ ⁽³⁾	Omkostninger frem til datoen for underskrivelse af dette dokument ⁽²⁾ ⁽³⁾	Samlet fordringsbeløb ⁽²⁾	Dato, fra hvilken eksekution er mulig	Dato for meddelelse af akten til modtageren	Forældelsesfrist	Reference til den akt, der hjemler ret til eksekution	Oplysninger om andre vedlagte dokumenter
Andre oplysninger										

⁽²⁾ I tilfælde af et samlet eksekutionsgrundlag angives hvert enkelt fordringsbeløb.

⁽³⁾ Beløb udtrykt i valutaen for den myndighed, der henholdsvis anmodes om og anmoder om bistand.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. november 2002

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde den internationale konvention af 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen)

(2002/971/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), artikel 67, stk. 1, og artikel 300, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(3) Fællesskabet har således enekompetence med hensyn til HNS-konventionens artikel 38, 39 og 40, for så vidt disse artikler berører de regler, der er fastsat i forordning (EF) nr. 44/2001. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence på de af konventionen omfattede områder, der ikke berører fællesskabsretten.

(4) HNS-konventionen anerkender kun suveræne stater som parter, og der er ikke på kort sigt udsigt til en genåbning af forhandlingerne med henblik på at tilgodese Fællesskabets kompetence på området. Følgelig er det på nuværende tidspunkt ikke muligt for Fællesskabet at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen, og der er heller ikke udsigt til, at Fællesskabet vil kunne gøre det i den nærmeste fremtid.

(1) Den internationale konvention af 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen) har til formål at sikre, at personer, der lider skade som følge af udslip af farlige og skadelige stoffer i forbindelse med søtransport, får passende, hurtig og effektiv erstatning. HNS-konventionen udfylder et vigtigt hul i de internationale forskrifter om erstatningsansvar i forbindelse med havforurening.

(5) HNS-konventionen er af ganske særlig betydning, idet den gør det muligt at forbedre beskyttelsen af skadelidte i de internationale forskrifter om erstatningsansvar i forbindelse med havforurening helt i tråd med FN's havretskonvention af 1982, hvilket er i Fællesskabets og medlemsstaternes interesse.

(2) HNS-konventionens artikel 38, 39 og 40 berører Fællesskabets afledte ret om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽³⁾.

(6) De materielle bestemmelser i HNS-konventionen hører under medlemsstaternes nationale kompetence, og kun de bestemmelser, der vedrører retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, hører under Fællesskabets enekompetence. I betragtning af konventionens sagsområder og formål kan der ikke være tale om at adskille accepten af de bestemmelser i konventionen, der hører under Fællesskabets kompetence, fra accepten af de bestemmelser, der hører under medlemsstaternes kompetence.

⁽¹⁾ EFT C 51 E af 26.2.2002, s. 370.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 11.6.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

- (7) Rådet bør således bemyndige medlemsstaterne til at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen i Fællesskabets interesse på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning.
- (8) Medlemsstaterne bør inden for en rimelig frist afslutte deres procedurer for ratifikation eller tiltrædelse af HNS-konventionen i Fællesskabets interesse. Medlemsstaterne bør holde hinanden underrettet om forløbet af deres ratifikations- eller tiltrædelsesprocedurer med henblik på at forberede deponeringen af deres ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter.
- (9) Det Forenede Kongerige og Irland deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne beslutning.
- (10) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Uden at det berører Det Europæiske Fællesskabs kompetence på området, bemyndiger Rådet medlemsstaterne til i Fællesskabets interesse at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen, på de i nedenstående artikler fastsatte betingelser.
2. Teksten til HNS-konventionen er knyttet som bilag til denne beslutning.
3. I denne beslutning forstås ved »medlemsstat« alle medlemsstater med undtagelse af Danmark.

Artikel 2

Når medlemsstaterne ratificerer eller tiltræder HNS-konventionen, fremsætter de følgende erklæring:

»Afgørelser vedrørende sagsområder omfattet af konventionen, der træffes af en ret i (⁽¹⁾...), anerkendes og fuldbyrdes i (⁽²⁾...) i overensstemmelse med de relevante interne fællesskabsbestemmelser (*).«

Artikel 3

1. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til inden for en rimelig frist at deponere deres instrumenter for ratifikation eller tiltrædelse af HNS-konventionen hos Den Internationale Søfartsorganisations generalsekretær, om muligt inden den 30. juni 2006.
2. Medlemsstaterne underretter inden den 30. juni 2004 Rådet og Kommissionen om, hvornår de forventer at have afsluttet deres ratifikations- eller tiltrædelsesprocedurer.
3. Medlemsstaterne tilstræber at holde hinanden underrettet om forløbet af deres ratifikations- eller tiltrædelsesprocedurer.

Artikel 4

I forbindelse med ratifikationen eller tiltrædelsen af HNS-konventionen meddeler medlemsstaterne skriftligt Den Internationale Søfartsorganisations generalsekretær, at ratifikationen eller tiltrædelsen har fundet sted i overensstemmelse med denne beslutning.

Artikel 5

Medlemsstaterne bestræber sig ved første givne lejlighed på at sikre, at HNS-konventionen ændres, således at Fællesskabet kan blive kontraherende part.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 2002.

På Rådets vegne

P. S. MØLLER

Formand

(¹) Alle de medlemsstater, der er omfattet af denne beslutning, på nær den medlemsstat, der fremsætter erklæringen, og Danmark.

(²) Den medlemsstat, der fremsætter erklæringen.

(*) For øjeblikket findes disse bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001.

BILAG

OVERSÆTTELSE

INTERNATIONAL KONVENTION OM ANSVAR OG ERSTATNING FOR SKADER OPSTÅET I FORBINDELSE MED SØTRANSPORT AF FARLIGE OG SKADELIGE STOFFER, 1996 (HNS-KONVENTIONEN)

DE KONTRAHERENDE STATER I DENNE KONVENTION ER

I ERKENDELSE AF de farer, som den verdensomspændende søtransport af farlige og skadelige stoffer medfører,

I FORVISNING OM nødvendigheden af at sikre, at passende, øjeblikkelig og effektiv erstatning kan ydes til personer, der lider skade forårsaget af hændelser i forbindelse med søtransport af sådanne stoffer,

I ØNSKET OM at tilvejebringe ensartede internationale regler og fremgangsmåder til afgørelse af spørgsmål om ansvar og erstatning i forbindelse med sådanne skader,

SOM MENER, at de økonomiske følger af skader i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer bør deles mellem skibsfarten og de berørte ladningsejere,

BLEVET ENIGE om følgende:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Definitioner*Artikel 1*

I denne konvention betyder:

- 1) »skib«: ethvert søgående fartøj og anden flydende indretning af en hvilken som helst type
- 2) »person«: enhver fysisk person eller sammenslutning af personer eller enhver juridisk person på det offentligretlige eller privatretlige område, herunder medregnet en stat og dens politiske underafdelinger
- 3) »ejer«: den eller de personer, der er registreret som ejer af skibet eller, i mangel af registrering, den eller de personer, der ejer skibet. I tilfælde af, at et skib, der ejes af en stat, bruges af et selskab, som i den pågældende stat er registreret som skibets bruger, skal dog med »ejer« forstås dette selskab
- 4) »modtager«:
 - a) den person, der fysisk modtager en bidragspligtig last, som losses i en kontraherende stats havne eller terminaler; hvis den person, der fysisk modtager lasten, på tidspunktet for modtagelsen handler som agent for en anden person, der er underlagt en kontraherende stats jurisdiktion, anses fuldmagtsgiveren for at være modtageren, hvis agenten røber hans identitet over for HNS-fonden, eller
 - b) den person i en kontraherende stat, der i overensstemmelse med den kontraherende stats nationale ret anses for at være modtageren af en bidragspligtig last, som losses i en kontraherende stats havne eller terminaler, hvis den samlede bidragspligtige last, der modtages i overensstemmelse med sådanne nationale regler, i det væsentlige er den samme som den, der ville være modtaget i henhold til litra a)
- 5) »farlige og skadelige stoffer« (HNS):
 - a) stoffer, materialer og genstande, der transporteres om bord på et skib som last, og som er beskrevet i nr. i)-vii):
 - i) olie, der transporteres i bulk, som anført i tillæg I til bilag I til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978, som ændret

- ii) skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk, som anført i tillæg II til bilag II til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978, som ændret, samt stoffer og blandinger, der foreløbig er kategoriseret som hørende til i forureningskategori A, B, C eller D i overensstemmelse med bestemmelse 3(4) i ovennævnte bilag II
 - iii) farlige flydende stoffer, der transporteres i bulk, som anført i kapitel 17 i den internationale kode for konstruktion og udrustning af skibe, som fører farlige kemikalier i bulk, 1983, som ændret, og farlige produkter, for hvilke de foreløbige passende transportbetingelser er fastlagt af Administrationen og de berørte havnemyndigheder i overensstemmelse med kodens paragraf 1.1.3
 - iv) farlige og skadelige stoffer, materialer og genstande i emballeret form, som er omfattet af den internationale maritime farligt gods-kode (IMDG-koden), som ændret
 - v) flydende gas som anført i kapitel 19 i den internationale kode for konstruktion og udrustning af skibe til transport af flydende gas i bulk, 1983, som ændret, og produkter, for hvilke de foreløbige passende transportbetingelser er fastlagt af Administrationen og de berørte havnemyndigheder i overensstemmelse med kodens paragraf 1.1.6
 - vi) flydende stoffer, der transporteres i bulk, med et flammepunkt, der ikke overstiger 60 °C (målt ved en prøve i lukket beholder)
 - vii) masse gods i bulk med farlige kemiske egenskaber, som er omfattet af bilag B til koden for sikker transport af masse gods i bulk, som ændret, hvis disse stoffer også er underlagt bestemmelserne i den internationale maritime farligt gods kode, når de transporteres i emballeret form, og
- b) restprodukter fra den forrige bulktransport af stoffer som er omhandlet i litra a), nr. i)-iii) og nr. v)-vii)

6) »skade«:

- a) tab af liv eller personskade om bord på eller uden for det skib, der transporterer de farlige og skadelige stoffer, og som er forårsaget af disse stoffer
- b) tab af eller skade på ejendom uden for det skib, der transporterer de farlige og skadelige stoffer, og som er forårsaget af disse stoffer
- c) tab eller skade på grund af forurening af miljøet forårsaget af farlige og skadelige stoffer, dog således at erstatning for forringelse af miljøet bortset fra tabt fortjeneste som følge af en sådan forringelse begrænses til udgifterne ved rimelige foranstaltninger i forbindelse med genoprettelse, der rent faktisk er truffet eller vil blive truffet, og
- d) udgifterne til forebyggende foranstaltninger samt yderligere tab eller skade forårsaget af forebyggende foranstaltninger.

Når det ikke på fornuftig vis er muligt at adskille skader forårsaget af farlige og skadelige stoffer og skader forårsaget af andre faktorer, skal sådanne skader anses for at være forårsaget af farlige og skadelige stoffer, bortset fra og i det omfang de skader, der er forårsaget af andre faktorer, er af den type, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3.

I dette stykke betyder »forårsaget af disse stoffer« forårsaget af stoffernes farlige og skadelige karakter.

- 7) »forebyggende foranstaltninger«: alle rimelige foranstaltninger truffet af en person, efter at en hændelse er indtruffet, med det formål at forhindre eller begrænse skaden
- 8) »hændelse«: enhver begivenhed eller række af begivenheder, som har samme oprindelse, og som forårsager skade eller fremkalder alvorlig og overhængende fare for at forårsage skade
- 9) »søtransport«: perioden fra det tidspunkt, hvor de farlige og skadelige stoffer ved lastning bringes ind i en del af skibets udstyr, til det tidspunkt, hvor de ved losning ophører med at være til stede i en del af skibets udstyr. Hvis der ikke anvendes noget udstyr, henholdsvis begynder og slutter perioden, når de farlige og skadelige stoffer bringes over skibets ræling
- 10) »bidragspligtig last«: alle farlige og skadelige stoffer, der transporteres ad søvejen som last til en havn eller terminal på en kontraherende stats område og losses i denne kontraherende stat. Last i transit, som overføres direkte, eller via en havn eller terminal, fra et skib til et andet, enten helt eller delvist, i løbet af transporten fra den oprindelige lastningshavn eller -terminal til havnen eller terminalen på det endelige bestemmelsessted, betragtes kun som bidragspligtig last i forbindelse med modtagelse på det endelige bestemmelsessted
- 11) »HNS-fonden«: den internationale fond for farlige og skadelige stoffer oprettet i henhold til artikel 13
- 12) »regningsenhed«: den særlige trækningsrettighed, som er fastlagt af Den Internationale Valutafond

- 13) »skibets registreringsstat«: for et registreret skib den stat, hvor skibet er registreret, og for et uregistreret skib den stat, hvis flag skibet er berettiget til at føre
- 14) »terminal«: ethvert sted til opbevaring af farlige og skadelige stoffer, der er modtaget fra en transport ad søvejen, herunder ethvert offshoreanlæg, som er forbundet med et sådant sted ved rørledninger eller på anden vis
- 15) »direktør«: direktøren for HNS-fonden
- 16) »organisation«: Den Internationale Søfartsorganisation
- 17) »generalsekretær«: organisationens generalsekretær.

Bilag

Artikel 2

Bilagene til denne konvention udgør en integreret del af denne konvention.

Anvendelsesområde

Artikel 3

Denne konvention skal udelukkende finde anvendelse på:

- a) skade forårsaget inden for en kontraherende stats territorium, herunder søterritoriet
- b) skade på grund af forurening af miljøet forårsaget inden for en kontraherende stats eksklusive økonomiske zone etableret i overensstemmelse med folkeretten eller, hvis en kontraherende stat ikke har etableret en sådan zone, på et område, der ligger ud over eller grænser op til denne stats søterritorium som fastlagt af staten i overensstemmelse med folkeretten, og som ikke strækker sig længere end 200 sømil fra de basislinjer, hvorfra bredden af dens søterritorium måles
- c) anden skade end skade på grund af forurening af miljøet forårsaget uden for en stats territorium, herunder søterritoriet, hvis denne skade er forårsaget af et stof, der transporteres om bord på et skib, som er registreret i en kontraherende stat, eller, hvis der er tale om et uregistreret skib, på et skib, som er berettiget til at føre en kontraherende stats flag, og
- d) forebyggende foranstaltninger, hvor de end træffes.

Artikel 4

1. Denne konvention finder anvendelse på krav, bortset fra krav i henhold til en kontrakt om godstransport og passagerbefordring, for skade i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer.
2. Denne konvention finder ikke anvendelse i det omfang dens bestemmelser er uforenelige med bestemmelserne i den gældende lovgivning om erstatning til arbejdstagere eller sociale sikringsordninger.
3. Denne konvention finder ikke anvendelse
 - a) på forureningsskader som defineret i den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening, 1969, som ændret, uanset om der skal ydes erstatning eller ej i henhold til denne konvention, eller
 - b) på skader forårsaget af radioaktivt materiale af klasse 7 enten i den internationale kode for maritimt farligt gods, som ændret, eller i bilag B til koden for sikker transport af massegoods i bulk, som ændret.
4. Bortset fra bestemmelserne i stk. 5 finder bestemmelserne i denne konvention ikke anvendelse på krigsskibe, flådehjelpekibe eller andre skibe, der ejes eller drives af en stat, og som på det pågældende tidspunkt udelukkende anvendes i statsligt, ikke kommercielt øjemed.
5. En kontraherende stat kan beslutte, at denne konvention skal gælde for dens krigsskibe eller andre fartøjer som beskrevet i stk. 4; i så tilfælde skal den pågældende stat oplyse generalsekretæren herom og angive betingelserne for en sådan anvendelse.
6. Med hensyn til skibe, der ejes af en kontraherende stat og anvendes i kommercielt øjemed, skal hver stat kunne undergives retsforfølgning ved de domstole, som er kompetente efter artikel 38, og skal afstå fra enhver indsigelse, der bygger på dens stilling som suveræn stat.

Artikel 5

1. En stat kan på tidspunktet for konventionens ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller på et hvilket som helst tidspunkt erklære, at denne konvention ikke finder anvendelse på skibe,
 - a) som ikke overstiger 200 bruttoton, og
 - b) som kun transporterer farlige og skadelige stoffer i emballeret form, og
 - c) mens de foretager rejser mellem denne stats havne eller faciliteter.
2. Hvis to nabostater er enige om, at denne konvention ikke finder anvendelse på skibe, der er omfattet af stk. 1, litra a) og b), når de foretager rejser mellem disse staters havne eller faciliteter, kan de pågældende stater erklære, at undtagelsen fra konventionens anvendelsesområde i henhold til stk. 1 også omfatter skibe, der er omhandlet i dette stykke.
3. En stat, der har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1 eller 2, kan på et hvilket som helst tidspunkt trække en sådan erklæring tilbage.
4. En erklæring afgivet i henhold til stk. 1 eller 2 og tilbagetrækningen af en erklæring i henhold til stk. 3 deponeres hos generalsekretæren, som efter dens ikrafttræden meddeler denne til direktøren.
5. Hvis en stat har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1 eller 2 og ikke trukket den tilbage, betragtes farlige og skadelige stoffer, der transporteres i skibe, der er omfattet af det pågældende stykke, ikke som bidragspligtig last i forbindelse med anvendelse af artikel 18, 20, 21, stk. 5, og artikel 43.
6. HNS-fonden er ikke forpligtet til at betale erstatning for skade forårsaget af stoffer, der transporteres i et skib, som konventionen ikke finder anvendelse på i medfør af en erklæring, der er afgivet i henhold til stk. 1 eller 2, i det omfang
 - a) skaden som defineret i artikel 1, stk. 6, litra a), b) eller c), er forårsaget
 - i) på territoriet, herunder søterritoriet, af en stat, som har afgivet erklæringen, eller, når der er tale om nabostater, som har afgivet en erklæring i henhold til stk. 2, på en af disse staters territorium, herunder søterritoriet, eller
 - ii) inden for den eksklusive økonomiske zone eller det område, der er omhandlet i artikel 3, litra b), i den eller de stater, der er nævnt i nr. i)
 - b) skaden omfatter foranstaltninger, der er truffet for at forhindre eller begrænse skaden.

De kontraherende staters pligter

Artikel 6

Den enkelte kontraherende stat skal sikre, at enhver forpligtelse som følger af denne konvention opfyldes, og skal træffe passende foranstaltninger i sin nationale ret, herunder pålæggelse af sanktioner, som den måtte anse for at være nødvendige, med henblik på effektiv opfyldelse af en sådan forpligtelse.

KAPITEL II

ANSVAR

Ejers ansvar

Artikel 7

1. Med de i denne artikels stk. 2 og 3 gjorte undtagelser er den, som på tidspunktet for hændelsen var ejer af skibet, ansvarlig for skader forårsaget af farlige og skadelige stoffer i forbindelse med søtransport heraf om bord på et skib, forudsat at hvis en hændelse består af en række begivenheder med samme oprindelse, hviler ansvaret på den, der var ejer på tidspunktet for den første af sådanne begivenheder.
2. Ejeren er fritaget for ansvar, såfremt han beviser,
 - a) at skaden hidrører fra krigshandlinger, krigslignende operationer, borgerkrig, oprør eller en naturbegivenhed af en usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig karakter, eller
 - b) at skaden i det hele er forårsaget af en tredjemand ved en handling eller en undladelse med den hensigt at forvolde skade, eller
 - c) at skaden i det hele skyldes uagtsomhed eller anden retsstridig handling begået af nogen regering eller en anden myndighed med hensyn til vedligeholdelse af fyr og andre hjælpemidler for navigationen, for hvilke den er ansvarlig, eller

- d) at forsømmelse fra afskiberens eller en anden persons side med hensyn til fremlæggelse af oplysninger om de transporterede stoffers farlige og skadelige karakter enten
- i) har forårsaget skaden helt eller delvis eller
 - ii) har bevæget ejeren til at opnå forsikring i henhold til artikel 12

forudsat at hverken ejeren eller dennes ansatte eller agenter var bekendt med eller med rimelighed burde have været bekendt med de transporterede stoffers farlige og skadelige karakter.

3. Såfremt ejeren beviser, at skaden helt eller delvis hidrører enten fra en handling eller undladelse, hvorved skade har været tilsigtet, og som kan henføres til den person, som har lidt skaden, eller fra en af denne person udvist uagtsomhed, kan ejeren fritages helt eller delvist for sit ansvar over for denne person.

4. Krav om erstatning for skade kan ikke rejses mod ejeren på anden måde end efter denne konvention.

5. Med forbehold af stk. 6 kan krav om erstatning for skade i henhold til denne konvention eller på andet grundlag ikke rejses mod:

- a) personer, som er ansat i ejerens tjeneste, eller ejerens agenter eller besætningsmedlemmer
- b) lodsens eller andre personer, der udfører tjenesteydelser for skibet, men ikke er besætningsmedlemmer
- c) enhver befragter (uanset beskrivelse, herunder en totalbefragter), leder eller driftsleder af skibet
- d) enhver person, der udfører bjærgningsaktioner med ejerens samtykke eller efter instruks fra en kompetent offentlig myndighed
- e) enhver person, der træffer forebyggende foranstaltninger, eller
- f) ansatte hos eller agenter for de i litra c), d) og e), nævnte personer

medmindre skaden sker som følge af en personlig handling eller undladelse med den hensigt at forvolde sådan skade eller hensynsløst og vel vidende, at en sådan skade sandsynligvis ville blive forvoldt.

6. Bestemmelserne i denne konvention skal ikke afskære ejerens eksisterende ret til regres mod tredjemand, herunder, men ikke begrænset til, afskibers eller modtager af det stof, der har forårsaget skaden, eller de i stk. 5 omhandlede personer.

Hændelser, der involverer to eller flere skibe

Artikel 8

1. Når en skade skyldes en hændelse, der involverer to eller flere skibe, som hver især transporterer farlige og skadelige stoffer, er hver enkelt ejer ansvarlig for skaden, medmindre han er fritaget i henhold til artikel 7. Ejerne hæfter solidarisk for hele skaden, hvis den ikke med rimelighed kan opdeles.
2. Ejerne vil dog være berettiget til de ansvarsbegrænsninger, der gælder for hver enkelt af dem i henhold til artikel 9.
3. Intet i denne artikel berører en ejers regresret over for en anden ejer.

Ansvarsbegrænsning

Artikel 9

1. Ejeren af et skib har ret til at begrænse sit ansvar i henhold til denne konvention for enhver enkelt hændelse til et samlet beløb, der beregnes som følger:

- a) 10 mio. regningsenheder for et skib, der ikke overstiger 2 000 tonnageenheder, og
- b) for et skib med en større tonnage, følgende beløb i tillæg til beløbet i litra a):
 - 1 500 regningsenheder for hver tonnageenhed fra 2 001 til 50 000 tonnageenheder
 - 360 regningsenheder for hver tonnageenhed over 50 000 tonnageenheder,

dog således at det samlede beløb i intet tilfælde kan overstige 100 mio. regningsenheder.

2. Ejeren er ikke berettiget til at begrænse sit ansvar i henhold til denne konvention, hvis det godtgøres, at skaden skyldes dennes personlige handling eller undladelse begået i den hensigt at forvolde sådan skade eller hensynsløst og vel vidende, at en sådan skade sandsynligvis ville blive forvoldt.
3. Ejeren skal, for at kunne benytte sig af den ret til begrænsning, som er givet i stk. 1, oprette en fond på et beløb svarende til det fulde begrænsningsbeløb, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 1 ved en domstol eller anden kompetent myndighed i hvilken som helst af de kontraherende stater, i hvilken sag er rejst i medfør af artikel 38, eller, hvis der ikke rejses sag, ved enhver domstol eller anden kompetent myndighed i hvilken som helst kontraherende stat, hvor sag kan rejses i henhold til artikel 38. Fonden kan oprettes enten ved deponering af beløbet eller ved, at der stilles en bankgaranti eller en anden garanti, som kan anerkendes efter lovgivningen i den kontraherende stat, hvor fonden er oprettet, og som af domstolen eller anden kompetent myndighed betragtes som tilfredsstillende.
4. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 11 skal fonden fordeles mellem fordringshaverne i forhold til størrelsen af deres anerkendte krav.
5. Såfremt ejeren eller nogen, som er ansat i hans tjeneste eller hans agent eller nogen, som har ydet ejeren forsikring eller anden økonomisk sikkerhed som følge af den pågældende hændelse, før fondens fordeling har udbetalt erstatning for skade, indtræder den pågældende for det beløb, han har betalt, i de rettigheder, som i henhold til denne konvention tilkom den person, som har modtaget beløbet.
6. Den i stk. 5 omhandlede ret til indtrædelse i skadelidtes ret tilkommer også andre personer end de nævnte med hensyn til ethvert erstatningsbeløb for forureningsskade, som sådanne personer måtte have udbetalt, men kun i det omfang indtrædelsen er hjemlet i vedkommende nationale lovgivning.
7. Såfremt ejere eller andre personer godtgør, at de på et senere tidspunkt kan blive forpligtet til at betale helt eller delvis et erstatningsbeløb, med hensyn til hvilket de ville have haft ret til indtrædelse i skadelidtes rettigheder i henhold til denne artikels stk. 5 eller 6, såfremt erstatningen var blevet betalt før fondens fordeling, kan domstolen eller anden kompetent myndighed i den stat, hvor fonden er oprettet, bestemme, at der midlertidigt tilbageholdes et beløb, som er tilstrækkeligt til, at den pågældende person på det senere tidspunkt kan gennemføre sit krav mod fonden.
8. Krav, som støttes på rimelige udgifter eller opofrelser, som ejeren frivilligt har påtaget sig for at forhindre eller formindske forureningsskade, er sidestillet med andre krav imod fonden.
9. a) De i stk. 1 nævnte beløb skal omregnes til den nationale valuta på grundlag af denne valutas værdi i forhold til den særlige trækningsrettighed på datoen for oprettelsen af den i stk. 3 omhandlede fond. Den nationale valutas værdi udtrykt i den særlige trækningsrettighed for en kontraherende stat, som er medlem af den Internationale Valutafond, beregnes i henhold til den Internationale Valutafonds gældende metode til ansættelse af værdien af dens operationer og transaktioner på den pågældende dato. Beregningen af den nationale valutas værdi udtrykt i den særlige trækningsrettighed for en kontraherende stat, som ikke er medlem af den Internationale Valutafond, fastsættes af den pågældende stat.
- b) En kontraherende stat, der ikke er medlem af Den Internationale Valutafond, og hvis lovgivning ikke tillader anvendelse af bestemmelserne i litra a), kan på tidspunktet for konventionens ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller på et hvilket som helst tidspunkt derefter alligevel erklære, at den i litra a) nævnte regningsenhed skal være lig med 15 guldfranc. Den i dette stykke omhandlede guldfranc svarer til 65,5 milligram guld af ni hundrede tusindedels finhed. Omregning af guldfranc til national valuta sker i henhold til den pågældende stats lovgivning.
- c) Den i sidste punktum af litra a) nævnte beregning og den i litra b) nævnte omregning skal foregå på en sådan måde, at den så vidt muligt i den kontraherende stats nationale valuta udtrykker samme realværdi for beløbene i stk. 1, som ville fremkomme ved anvendelsen af de to første punktnummer i litra a). Kontraherende stater skal underrette generalsekretæren om, hvorvidt de anvender beregningsmetoden i henhold til litra a) eller resultatet af den i litra b) nævnte omregning ved deponering af et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument til denne konvention, og når der indtræder ændringer til nogen af disse.
10. Ved anvendelsen af denne artikel skal skibets drægtighed forstås som skibets bruttotonnage beregnet i overensstemmelse med tonnagemålingsbestemmelserne i bilag I til den internationale konvention om tonnagemåling af skibe 1969.
11. Forsikringsgiveren eller anden person, som har stillet økonomisk sikkerhed, er berettiget til at oprette en fond i overensstemmelse med denne artikel på samme betingelser og med samme virkning, som om fonden var oprettet af ejeren. En sådan fond kan oprettes også i tilfælde af, at ejeren i henhold til bestemmelserne i stk. 2 ikke er berettiget til at begrænse sit ansvar, men i så fald skal dens oprettelse være uden virkning for de rettigheder, som nogen fordringshaver har over for ejeren.

Artikel 10

1. Har ejeren efter en hændelse oprettet en fond i overensstemmelse med artikel 9, og har han ret til at begrænse sit ansvar,
- a) kan krav om erstatning for skade hidrørende fra den pågældende hændelse ikke søges fyldestgjort i ejerens øvrige formue

- b) skal domstolen eller anden kompetent myndighed i en kontraherende stat beordre frigivelse af et skib eller anden ejendom tilhørende ejeren, som er blevet arresteret til sikkerhed for erstatningskrav for skade forårsaget af denne hændelse, og skal på tilsvarende måde frigive enhver kaution eller anden sikkerhed, der er stillet for at undgå sådan arrest.
2. Foranstående bestemmelser finder dog kun anvendelse, såfremt fordringshaveren har adgang til den domstol, der administrerer fonden, og fonden faktisk er tilgængelig for hans krav.

Død og personskaade

Artikel 11

Krav i forbindelse med død og personskaade prioriteres højere end andre krav, bortset fra hvis sådanne krav samlet overstiger to tredjedele af det samlede beløb, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1.

Obligatorisk forsikring for ejeren

Artikel 12

1. Til dækning af sit ansvar for forureningsskaade i henhold til denne konvention er ejeren af et skib, der er registreret i en kontraherende stat, og som rent faktisk transporterer farlige og skadelige stoffer, forpligtet til at have en forsikring eller anden økonomisk sikkerhed, såsom en garanti fra en bank eller en lignende finansiel institution, på et beløb svarende til de i artikel 9, stk. 1, fastsatte ansvarsgrænser.
2. Til hvert skib udstedes der et obligatorisk forsikringscertifikat til bekræftelse af, at en forsikring eller en anden økonomisk sikkerhed er i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention, når den kompetente myndighed i en kontraherende stat har forvisset sig om, at kravene i stk. 1 er opfyldt. For et skib, der er registreret i en kontraherende stat, skal et sådant obligatorisk forsikringscertifikat udstedes eller bekræftes af den kompetente myndighed i skibets registreringsstat; for et skib, der ikke er registreret i en kontraherende stat, kan certifikatet udstedes eller bekræftes af den kompetente myndighed i enhver kontraherende stat. Dette obligatoriske forsikringscertifikat skal være affattet i overensstemmelse med modellen i bilag I og skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) skibets navn, kendingstal eller -bogstaver og hjemsted
 - b) ejerens navn og hovedforretningssæde
 - c) IMO-skibsidentifikationsnummer
 - d) sikkerhedens art og gyldighed
 - e) navn og hovedforretningssæde på forsikringsgiveren eller en anden, som har stillet sikkerhed, og i påkommende tilfælde det forretningssted, hvor forsikringen er ydet eller sikkerheden stillet, og
 - f) certifikatets gyldighedsperiode, som ikke må være længere end gyldighedstiden for forsikringen eller sikkerheden.
3. Det obligatoriske forsikringscertifikat udfærdiges på det eller de officielle sprog i den udstedende stat. Såfremt det anvendte sprog hverken er engelsk, fransk eller spansk, skal teksten indeholde en oversættelse til et af disse sprog.
4. Det obligatoriske forsikringscertifikat skal medføres om bord på skibet, og en kopi skal deponeres hos skibets registreringsmyndighed eller, hvis skibet ikke er registreret i en kontraherende stat, hos myndigheden i den stat, hvor certifikatet er udstedt eller bekræftet.
5. En forsikring eller anden økonomisk sikkerhed opfylder ikke bestemmelserne i denne artikel, såfremt den af anden grund end udløbet af den i stk. 2 omhandlede gyldighedstid kan ophøre med at have gyldighed før udløbet af tre måneder fra den dato, på hvilken meddelelse om dens ophør er givet til den i stk. 4 nævnte myndighed, medmindre det obligatoriske forsikringscertifikat er blevet udstedt inden udløbet af den nævnte tidsfrist. De foranstående bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på enhver ændring, som medfører, at forsikringen eller sikkerheden ikke længere opfylder de i denne artikel indeholdte krav.
6. Registreringsstaten bestemmer under iagttagelse af bestemmelserne i denne artikel betingelserne for det obligatoriske forsikringscertifikats udstedelse og gyldighed.
7. Obligatoriske forsikringscertifikater, der er udstedt eller bekræftet af myndigheden i en kontraherende stat i overensstemmelse med stk. 2, skal anerkendes af andre kontraherende stater for så vidt angår anvendelsen af denne konvention og skal af andre kontraherende stater anerkendes som havende samme gyldighed som de af dem udstedte eller bekræftede obligatoriske forsikringscertifikater, også selv om disse er udstedt eller bekræftet for et skib, der ikke er registreret i en kontraherende stat. En kontraherende stat kan når som helst udbede sig forhandling med den udstedende eller bekræftende stat, såfremt den har formodning om, at den i det obligatoriske forsikringscertifikat nævnte forsikringsgiver eller garant ikke er i stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser i henhold til denne konvention.

8. Krav om skadeserstatning kan rejses direkte over for forsikringsgiveren eller anden person, der har stillet økonomisk sikkerhed for ejerens skadesansvar. I et sådant tilfælde kan den sagsøgte, uanset om ejeren ikke er berettiget til at begrænse sit ansvar, påberåbe sig de i stk. 1, foreskrevne ansvarsgrænser. Sagsøgte kan yderligere gøre sådanne indsigelser gældende, som ejeren selv ville have kunnet fremføre, bortset fra sådanne, som grundet på ejerens konkurs eller likvidation. Sagsøgte kan endvidere som fritagelsesgrund anføre, at forureningsskaden skyldes ejerens forsætlig fejl, men han kan ikke benytte andre indsigelser, som han ville have været berettiget til at fremføre i en mod ham af ejeren anlagt sag. Sagsøgte har i alle tilfælde ret til at kræve, at ejeren indtræder i retssagen.

9. Beløb, der hidrører fra forsikring eller anden økonomisk sikkerhed tilvejebragt i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, kan udelukkende anvendes til opfyldelse af krav i henhold til denne konvention.

10. En kontraherende stat må ikke tillade et skib, der fører dens flag, og på hvilket denne artikel finder anvendelse, at bruges til transport, medmindre et certifikat er blevet udstedt i henhold til stk. 2 eller 12.

11. Enhver kontraherende stat skal i sin nationale lovgivning, medmindre andet følger af bestemmelserne i denne artikel, drage omsorg for, at gyldig forsikring eller anden sikkerhed i det i stk. 1 foreskrevne omfang foreligger for ethvert skib, uanset hvor dette er registreret, som indkommer til eller forlader en havn på dens territorium eller indkommer til eller forlader et offshoreanlæg på dens søterritorium.

12. Såfremt et skib, der ejes af en kontraherende stat, ikke er dækket af en forsikring eller anden økonomisk sikkerhed, finder bestemmelserne herom i denne artikel ikke anvendelse på et sådant skib. Dog skal skibet være forsynet med et af den kompetente myndighed i skibets registreringsstat udstedt obligatorisk forsikringscertifikat til bekræftelse af, at skibet ejes af den pågældende stat, og at dets ansvar er dækket inden for den i stk. 1 foreskrevne grænse. Et sådant obligatorisk forsikringscertifikat skal i det omfang, det er praktisk muligt, være i overensstemmelse med den i stk. 2 foreskrevne model.

KAPITEL III

ERSTATNING FRA DEN INTERNATIONALE FOND FOR FARLIGE OG SKADELIGE STOFFER (HNS-FONDEN)

Oprettelse af HNS-fonden

Artikel 13

1. Den Internationale Fond for Farlige og Skadelige Stoffer (HNS-fonden) oprettes hermed med følgende formål:
 - a) at yde erstatning for skader i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer, i det omfang den beskyttelse, som kapitel II giver, er utilstrækkelig eller ikke eksisterer, og
 - b) at virke for de beslægtede formål, som anføres i artikel 15.
2. HNS-fonden skal i hver af de kontraherende stater anerkendes som en juridisk person, der i henhold til statens lov kan erhverve rettigheder og påtage sig forpligtelser samt optræde som part i retssager for statens domstole. Enhver kontraherende stat skal anerkende fondens direktør som HNS-fondens lovlige repræsentant.

Erstatning

Artikel 14

1. Til opfyldelse af det i artikel 13, stk. 1, litra a), angivne formål skal HNS-fonden betale erstatning til enhver person, der har lidt skade, såfremt denne ikke har kunnet opnå fuld erstatning for skaden i henhold til kapitel II,
 - a) fordi der ikke foreligger noget ansvar for skaden i henhold til kapitel II
 - b) fordi den ejer, der er ansvarlig for skaden i medfør af kapitel II, af økonomiske årsager er ude af stand til at opfylde forpligtelserne i henhold til denne konvention fuldt ud, og en økonomisk sikkerhed, der måtte være stillet i henhold til kapitel II, ikke dækker eller er utilstrækkelig til at imødekomme kravene om skadeserstatning; en ejer anses for at være ude af stand til at opfylde disse økonomiske forpligtelser, og en økonomisk sikkerhed anses for at være utilstrækkelig, såfremt den skadelidte efter at have taget alle rimelige skridt for at udnytte de retslige midler, han har til rådighed, ikke har været i stand til at inddrive hele det erstatningsbeløb, som han har krav på ifølge kapitel II
 - c) fordi skaden overstiger ejerens ansvar i henhold til kapitel II.

2. Udgifter og tab, som ejeren frivilligt har pådraget sig for at forhindre eller formindske skade, skal, i det omfang de er rimelige, anses som skade ved anvendelsen af denne artikel.
3. HNS-fonden er uden ansvar i henhold til de foregående stykker, såfremt
- a) den beviser, at skaden skyldtes krigshandlinger, krigslignende operationer, borgerkrig eller oprør eller er forårsaget af farlige og skadelige stoffer, der var udflydt eller udtømt fra et krigsskib eller et andet skib, som ejes eller drives af en stat, og som på tidspunktet for hændelsen udelukkende blev benyttet i statsligt ikke-kommercielt øjemed, eller
 - b) fordringshaveren ikke kan bevise, at der er en rimelig sandsynlighed for, at skaden skyldes en hændelse, der berører et eller flere skibe.
4. Såfremt HNS-fonden beviser, at forureningsskaden helt eller delvis hidrører fra en handling eller undladelse, som kan henføres til den skadelidte som forsætlig eller uagtsom og med det formål at forvolde skade, kan HNS-fonden fritages helt eller delvis fra sin erstatningsforpligtelse over for denne person. HNS-fonden er under alle omstændigheder fritaget for ansvar i samme omfang, som skibsrederen måtte være fritaget ifølge artikel 7, stk. 3. Sådant fritagelse skal dog ikke gives med hensyn til forebyggende foranstaltninger.
5. a) Medmindre andet gælder i henhold til litra b), skal det samlede erstatningsbeløb, som HNS-fonden skal udbetale efter denne artikel i forbindelse med en hvilken som helst hændelse, være begrænset, så den samlede sum af dette beløb og et eventuelt erstatningsbeløb, der rent faktisk udbetales efter kapitel II for skade inden for rammerne af denne konventions anvendelsesområde, som fastlagt i artikel 3, ikke overstiger 250 mio. regningsenheder.
- b) Det samlede erstatningsbeløb, som HNS-fonden ifølge denne artikel skal betale for skade, som skyldes en naturbegebenhed af en usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig karakter, kan ikke overstige 250 mio. regningsenheder.
- c) Eventuelle renter, der påløber en fond, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, skal ikke tages i betragtning ved beregningen af det maksimale erstatningsbeløb, der skal betales af HNS-fonden i henhold til denne artikel.
- d) De i denne artikel omtalte beløb, omregnes til national valuta på grundlag af denne valutas værdi i forhold til den særlige trækningsrettighed på den dato, hvor HNS-fondens forsamling fastlægger tidspunktet for den første udbetaling af erstatning.
6. Såfremt summen af de anerkendte krav mod HNS-fonden overstiger det samlede erstatningsbeløb, som skal udbetales i medfør af stk. 5, skal det til rådighed værende beløb fordeles på en sådan måde, at forholdet mellem ethvert anerkendt krav og det erstatningsbeløb, som fordringshaver faktisk modtager i henhold til denne konvention, er det samme for alle fordringshavere. Krav i forbindelse med død og personskeade prioriteres højere end andre krav, bortset fra hvis sådanne krav tilsammen udgør mere end to tredjedele af det samlede beløb, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 5.
7. HNS-fondens forsamling kan beslutte i specielle tilfælde at betale erstatning i henhold til denne konvention, selv om skibets ejer ikke har oprettet en fond i overensstemmelse med kapitel II. I sådanne tilfælde finder stk. 5, litra d), anvendelse.

HNS-fondens opgaver

Artikel 15

Med henblik på opfyldelse af formålet i artikel 13, stk. 1, litra a), har HNS-fonden følgende opgaver:

- a) at vurdere krav, der rejses mod HNS-fonden
- b) at udarbejde et skøn i form af et budget for hvert kalenderår for så vidt angår:
 - udgifter:
 - i) omkostninger og udgifter ved fondens administration i det pågældende år samt eventuelt underskud fra driften i de foregående år, og
 - ii) udbetalinger fra HNS-fonden det pågældende år
 - indtægter:
 - iii) overskud fra driften i de foregående år, herunder eventuelle renter
 - iv) grundbidrag, der indbetales i løbet af året
 - v) årlige bidrag, hvis nødvendigt for at bringe balance i budgettet, og
 - vi) andre indtægter
- c) på en kontraherende stats begæring at yde bistand i det omfang, det er nødvendigt for at hjælpe denne stat til hurtigt at råde over sådant personale, materiel og tjenesteydelser, som staten har brug for for at kunne træffe foranstaltninger til at forhindre eller begrænse skade som følge af en hændelse, for hvilken HNS-fonden kan blive erstatningspligtig efter denne konvention, og

- d) at tilvejebringe kreditfaciliteter på betingelser, der er fastlagt i de interne bestemmelser med henblik på at træffe foranstaltninger til forebyggelse af en skade, der skyldes en bestemt hændelse, i forbindelse med hvilken HNS-fonden kan blive erstatningspligtig i henhold til denne konvention.

Generelle bestemmelser om bidrag

Artikel 16

1. HNS-fonden har en generel konto, som er opdelt i sektorer.
2. HNS-fonden har med forbehold af artikel 19, stk. 3 og 4, også separate konti for
 - a) olie som defineret i artikel 1, stk. 5, litra a), nr. i) (oliekonto)
 - b) flydende naturgas af lette kulbrinter med metan som hovedbestanddel (LNG) (LNG-konto), og
 - c) flaskegas af lette kulbrinter med propan og butan som hovedbestanddele (LPG) (LPG-konto).
3. Der skal indbetales grundbidrag og efter behov årlige bidrag til HNS-fonden.
4. Bidrag til HNS-fonden indsættes på den generelle konto i overensstemmelse med artikel 18, på separate konti i overensstemmelse med artikel 19 og på enten den generelle konto eller separate konti i overensstemmelse med artikel 20 eller artikel 21, stk. 5. Med forbehold af artikel 19, stk. 6, skal den generelle konto kunne anvendes til at udbetale erstatning for skader forårsaget af farlige og skadelige stoffer, som er omfattet af denne konto, og en separat konto skal kunne anvendes til at udbetale erstatning for skader forårsaget af farlige og skadelige stoffer, som er omfattet af denne konto.
5. I forbindelse med artikel 18, artikel 19, stk. 1, litra a), nr. i), og nr. ii), og litra c), artikel 20 samt artikel 21, stk. 5, skal en person, når mængden af en given type bidragspligtig last, som modtages på en kontraherende stats territorium af denne person i et kalenderår, sammenlagt med de mængder af samme type last, som modtages i samme stat i samme år af en eller flere associerede personer, overstiger de mængder, der er anført i de respektive stykker, betale bidrag i forhold til den faktiske mængde, personen har modtaget, selv om mængden ikke overstiger den anførte mængde.
6. Ved »associeret person« forstår ethvert datterselskab eller en fælles kontrolleret enhed. Spørgsmålet om, hvorvidt en person omfattes af denne definition, skal afgøres i henhold til vedkommende stats nationale lovgivning.

Generelle bestemmelser om årlige bidrag

Artikel 17

1. Årlige bidrag til den generelle konto og til de enkelte separate konti opkræves kun, hvis det er påkrævet for at kunne foretage udbetalinger fra den pågældende konto.
2. De årlige bidrag, der skal indbetales i medfør af artikel 18, 19 samt artikel 21, stk. 5, fastsættes af Forsamlingen og beregnes i overensstemmelse med disse artikler på grundlag af de enheder af bidragspligtig last, der er modtaget eller, for så vidt angår den i artikel 19, stk. 1, litra b), omhandlede last, losset i løbet af det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme.
3. Forsamlingen træffer afgørelse om den samlede størrelse af de årlige bidrag, der skal opkræves til den generelle konto og til hver enkelt separat konto. På baggrund af denne afgørelse beregner direktøren for hver enkelt kontraherende part, hvor meget hver enkelt person, som skal betale bidrag i overensstemmelse med artikel 18, artikel 19, stk. 1, samt artikel 21, stk. 5, skal betale i årligt bidrag til hver enkelt konto på grundlag af et fast beløb for hver enhed bidragspligtig last, der indberettes vedrørende denne person i løbet af det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme. I forbindelse med den generelle konto beregnes ovennævnte faste beløb pr. enhed bidragspligtig last for hver sektor i henhold til bestemmelserne i bilag II til denne konvention. I forbindelse med hver enkelt separat konto beregnes ovennævnte faste beløb pr. enhed bidragspligtig last ved at dele det samlede årlige bidrag, der skal opkræves til denne konto, med den samlede mængde last, der bidrager til denne konto.
4. Forsamlingen kan også opkræve årlige bidrag til dækning af administrationsomkostninger og træffe afgørelse om fordelingen af sådanne omkostninger mellem den generelle kontos sektorer og de separate konti.
5. Forsamlingen træffer også afgørelse om fordelingen på de relevante konti og sektorer af beløb, der udbetales som erstatning for skade forårsaget af to eller flere stoffer, som falder ind under forskellige konti eller sektorer, på grundlag af et skøn over omfanget af hvert enkelt af de pågældende stoffers bidrag til skaden.

Årlige bidrag til den generelle konto

Artikel 18

1. Med forbehold af artikel 16, stk. 5, skal der for hver enkelt kontraherende part betales årlige bidrag til den generelle konto af enhver person, der var modtager i denne stat i det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme, af samlede mængder på over 20 000 tons bidragspligtig last, bortset fra de i artikel 19, stk. 1, omhandlede stoffer, som falder ind under følgende sektorer:

- a) massegoods i bulk, jf. artikel 1, stk. 5, litra a), nr. vii)
- b) stoffer som omhandlet i stk. 2, og
- c) andre stoffer.

2. Der skal desuden indbetales årlige bidrag til den generelle konto af personer, der skulle have indbetalt bidrag til en separat konto i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, hvis dens oprettelse ikke var blevet udskudt eller suspenderet i overensstemmelse med artikel 19. Hver enkelt separat konto, hvis oprettelse er blevet udskudt eller suspenderet efter artikel 19, udgør en separat sektor inden for den generelle konto.

Årlige bidrag til separate konti

Artikel 19

1. Med forbehold af artikel 16, stk. 5, skal der for hver enkelt kontraherende stat betales årlige bidrag til separate konti

- a) for så vidt angår oliekontoen
 - i) af enhver person, der i denne stat i det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte beslutte sig for, har modtaget samlede mængder på over 150 000 tons afgiftspligtig olie som defineret i artikel 1, stk. 3, i den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening, 1971, som ændret, og som skal eller ville skulle betale bidrag til den internationale fond for erstatning af skader ved olieforurening i overensstemmelse med artikel 10 i nævnte konvention, og
 - ii) af enhver person, der i denne stat i det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme, var modtager af samlede mængder på over 20 000 tons anden olie transporteret i bulk, jf. tillæg I til bilag I til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978, som ændret
- b) for så vidt angår LNG-kontoen af enhver person, der i det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme, umiddelbart inden losningen havde adkomst til en LNG-last, som blev losset i en havn eller terminal i denne stat
- c) for så vidt angår LPG-kontoen af enhver person, der i det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme, i denne stat var modtager af samlede mængder på over 20 000 tons LPG.

2. Med forbehold af stk. 3 oprettes de separate konti, der er omhandlet i stk. 1, samtidig med den generelle konto.

3. Oprettelsen af en separat konto som omhandlet i artikel 16, stk. 2, udskydes, indtil mængderne af bidragspligtig last i forbindelse med denne konto i det foregående kalenderår eller et andet år, som forsamlingen måtte bestemme, overstiger følgende niveauer:

- a) 350 mio. tons bidragspligtig last for så vidt angår oliekontoen
- b) 20 mio. tons bidragspligtig last for så vidt angår LNG-kontoen og
- c) 15 mio. tons bidragspligtig last for så vidt angår LPG-kontoen.

4. Forsamlingen kan suspendere oprettelsen af en separat konto,

- a) hvis mængderne af bidragspligtig last i forbindelse med denne konto i løbet af det foregående kalenderår kommer ned under det i stk. 3 anførte niveau, eller
- b) hvis de samlede ikke indbetalte bidrag til denne konto seks måneder fra den dato, hvor bidragene skulle have været indbetalt, overstiger 10 % af det senest indbetalte beløb til denne konto i overensstemmelse med stk. 1.

5. Forsamlingen kan genoprette en separat konto, som har været suspenderet efter stk. 4.

6. En person, som skulle have betalt bidrag til en separat konto, hvis oprettelse er blevet udskudt i overensstemmelse med stk. 3 eller suspenderet i overensstemmelse med stk. 4, skal til den generelle konto indbetale de bidrag, som skulle være indbetalt til den separate konto. Med henblik på beregning af fremtidige bidrag skal den udskudte eller suspenderede separate konto udgøre en ny sektor inden for den generelle konto og underlægges HNS-pointsystemet i bilag II.

Grundbidrag

Artikel 20

1. For så vidt angår hver kontraherende stat skal der betales et grundbidrag, der for hver enkelt person, som skal betale bidrag i overensstemmelse med artikel 16, stk. 5, artikel 18 og 19 samt artikel 21, stk. 5, beregnes på grundlag af et fast beløb, der er det samme for den generelle konto og for hver enkelt separat konto, for hver enhed bidragspligtig last, der er modtaget eller, for så vidt angår LNG, losset i denne stat i løbet af det kalenderår, der går forud for det, hvor konventionen træder i kraft for denne stat.
2. Det faste beløb og enhederne for de forskellige sektorer inden for den generelle konto og for hver enkelt separat konto som omhandlet i stk. 1 fastsættes af Forsamlingen.
3. Grundbidragene skal betales inden tre måneder efter den dato, hvor HNS-fonden for hver enkelt kontraherende stat udsender opkrævninger til personer, der skal betale bidrag i overensstemmelse med stk. 1.

Rapporter

Artikel 21

1. Hver enkelt kontraherende stat drager omsorg for, at enhver person, der skal betale bidrag i overensstemmelse med artikel 18, 19 eller stk. 5, i denne artikel bliver opført på en liste, der skal udarbejdes og ajourføres af direktøren i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.
2. Til det i stk. 1 angivne formål meddeler hver kontraherende stat på det tidspunkt og på den måde, der foreskrives i HNS-fondens interne reglement, til direktøren navn og adresse på enhver person, der i denne stat skal betale bidrag i overensstemmelse med artikel 18, 19 eller stk. 5, i denne artikel samt oplysninger om de relevante mængder bidragspligtig last, for hvilke denne person skal bidrage for det foregående kalenderår.
3. Ved afgørelse af, hvilke personer der på et givet tidspunkt skal betale bidrag i overensstemmelse med artikel 18, 19 eller stk. 5, i denne artikel og i påkommende tilfælde, hvilke mængder last der skal medtages i beregningen for hver sådan person ved beregningen af bidragets størrelse, skal de på listen optagne oplysninger anses som rigtige, indtil andet bevises.
4. Hvis en kontraherende stat ikke opfylder sine forpligtelser til at meddele direktøren de i stk. 2 nævnte oplysninger, og dette fører til et økonomisk tab for HNS-fonden, skal den pågældende kontraherende stat erstatte HNS-fonden dette tab. Forsamlingen beslutter efter henstilling fra direktøren, om den kontraherende stat skal betale en sådan erstatning.
5. Med hensyn til bidragspligtig last, der transporteres fra en havn eller terminal i en kontraherende stat til en anden havn eller terminal i samme stat og losses der, skal de kontraherende stater have mulighed for at forelægge HNS-fonden en rapport med en årlig samlet mængde for hver konto, som omfatter al modtaget bidragspligtig last, herunder mængder, for hvilke der skal betales bidrag i henhold til artikel 16, stk. 5. Den kontraherende stat skal i forbindelse med indberetningen enten
 - a) meddele HNS-fonden, at staten vil indbetale det samlede beløb for hver konto for det pågældende år som et engangsbetaling til HNS-fonden, eller
 - b) anmode HNS-fonden om at opkræve det samlede beløb for hver konto ved at udsende opkrævninger til de enkelte modtagere eller, for så vidt angår LNG, den person, der har adkomst til en last, og som losses den inden for denne kontraherende stats jurisdiktion, på det beløb, som de hver især skal betale. Disse personer identificeres i overensstemmelse med den pågældende stats nationale ret.

Manglende indbetaling af bidrag

Artikel 22

1. Bidrag, der er forfaldne i henhold til artikel 18, 19, 20 eller artikel 21, stk. 5, og som ikke er blevet indbetalt, tilskrives renter med en sats, der fastlægges i overensstemmelse med HNS-fondens interne bestemmelser, idet forskellige rentesatser dog skal kunne fastsættes for forskellige forhold.
2. Når en person, der skal betale bidrag i henhold til artikel 18, 19, 20 eller artikel 21, stk. 5, ikke opfylder sine forpligtelser til at indbetale et sådant bidrag eller en del deraf og er i restance, skal direktøren på HNS-fondens vegne tage ethvert fornødent skridt, herunder anlæggelse af retssag mod en sådan person for at inddrive det forfaldne beløb. Hvis imidlertid den bidragspligtige, som ikke har betalt, er åbenbart insolvent, eller omstændighederne i øvrigt taler derfor, kan Forsamlingen efter forslag fra direktøren beslutte, at forholdsregler ikke skal tages eller fortsættes mod den bidragspligtige.

De kontraherende staters fakultative ansvar for indbetaling af bidrag

Artikel 23

1. Med forbehold af artikel 21, stk. 5, kan en kontraherende stat på tidspunktet for deponeringen af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentet eller på ethvert senere tidspunkt erklære, at den påtager sig ansvaret for forpligtelser, som denne konvention pålægger enhver person, der skal betale bidrag i henhold til artikel 18, 19, 20 eller artikel 21, stk. 5, for så vidt angår farlige og skadelige stoffer, som modtages eller losses på denne stats område. En sådan erklæring skal afgives skriftligt og angive, hvilke forpligtelser den kontraherende stat påtager sig.
2. Hvis en erklæring som omhandlet i stk. 1 afgives, før denne konvention i henhold til artikel 46 træder i kraft, skal den deponeres hos generalsekretæren, der efter konventionens ikrafttræden videresender den til direktøren.
3. En erklæring som omhandlet i stk. 1, der afgives efter denne konventions ikrafttræden, skal deponeres hos direktøren,
4. En erklæring, som afgives i henhold til denne artikel, kan tilbagekaldes af den pågældende stat ved skriftlig meddelelse til direktøren. En sådan meddelelse får virkning tre måneder efter, at den er modtaget af direktøren.
5. Enhver stat, som er bundet af en erklæring, afgivet i henhold til denne artikel, skal under enhver sag, som rejses imod den ved en kompetent domstol med hensyn til nogen af de i erklæringen angivne forpligtelser, frafalde enhver immunitet, som den ellers ville kunne påberåbe sig.

Organisation og administration

Artikel 24

HNS-fonden skal have en forsamling og et sekretariat forestået af en direktør.

Forsamlingen

Artikel 25

Forsamlingen består af alle de kontraherende stater.

Artikel 26

Forsamlingens opgaver skal være:

- a) på hver ordinær samling at vælge sin formand og to næstformænd, der skal bestride dette hverv indtil næste ordinære samling
- b) at fastsætte sin forretningsorden med forbehold af sådanne regler, der er fastlagt i konventionen
- c) at udarbejde, anvende og overvåge de interne og finansielle reglementer vedrørende formålet med HNS-fonden, jf. artikel 13, stk. 1, litra a), og HNS-fondens hermed forbundne opgaver, jf. artikel 15
- d) at udnævne direktøren og udfærdige forskrifter om ansættelse af andet nødvendigt personale samt fastsætte ansættelsesvilkår for direktøren og andet personale
- e) at vedtage det årlige budget, som er opstillet i overensstemmelse med artikel 15, litra b)
- f) at overveje og om nødvendigt godkende eventuelle henstillinger fra direktøren vedrørende rækkevidden af definitionen af bidragspligtig last
- g) at udnævne revisorer og godkende HNS-fondens regnskaber
- h) at godkende opgørelser af krav mod HNS-fonden, træffe beslutninger om fordelingen mellem fordringshavere i henhold til artikel 14 af det erstatningsbeløb, som er til rådighed, og fastsætte vilkårene og betingelserne for forskudsvisse udbetalinger med henblik på at sikre, at de skadelidte modtager erstatning så hurtigt som muligt
- i) at nedsætte et udvalg for erstatningskrav bestående af mindst syv og højst femten medlemmer samt at oprette de midlertidige eller permanente underorganer, som den anser for nødvendige, at definere disses kommissorium og give dem den nødvendige bemyndigelse til at udføre de funktioner, de har fået overdraget; når medlemmer udpeges til sådanne organer, skal Forsamlingen bestræbe sig på at sikre en retfærdig geografisk fordeling af medlemmer og sikre, at de kontraherende stater er hensigtsmæssig repræsenteret; Forsamlingens forretningsorden kan med de fornødne tilføjelser anvendes tilsvarende for disse underorganers arbejde
- j) at afgøre, hvilke ikke-kontraherende stater, hvilke associerede medlemmer af organisationen og hvilke mellemstatslige og internationale ikke-statslige organisationer der skal have adgang til Forsamlingens og underorganernes møder uden stemmeret

- k) at give direktøren og underorganerne instrukser om administrationen af HNS-fonden
- l) at overvåge den rette gennemførelse af denne konvention og Forsamlingens egne beslutninger
- m) hvert femte år at tage gennemførelsen af denne konvention op til fornyet overvejelse i særlig henseende til de resultater, der er opnået med afgiftsberegningssystemet og bidragsmekanismen vedrørende indenrigstrafikken, og
- n) at udføre eventuelle andre funktioner, som den får pålagt i henhold til denne konvention, eller som på anden vis er nødvendige for, at HNS-fonden kan fungere hensigtsmæssigt.

Artikel 27

1. Forsamlingen afholder ordinære samlinger een gang i hvert kalenderår efter indkaldelse af direktøren.
2. På begæring af mindst en tredjedel af Forsamlingens medlemmer indkalder direktøren Forsamlingen til ekstraordinære samlinger. Sådanne samlinger kan også indkaldes på direktørens eget initiativ efter samråd med Forsamlingens formand. Direktøren skal give medlemmerne mindst 30 dages varsel om sådanne møder.

Artikel 28

Forsamlingen er beslutningsdygtig, når et flertal af dens medlemmer er tilstede.

Sekretariatet

Artikel 29

1. Sekretariatet består af direktøren og det for HNS-fondens administration nødvendige personale.
2. Direktøren er HNS-fondens lovlige repræsentant.

Artikel 30

1. Direktøren er HNS-fondens øverste administrative embedsmand. Under iagttagelse af de af Forsamlingen givne instrukser skal direktøren udføre de opgaver, som er tillagt direktøren i denne konvention, i HNS-fondens interne reglement og af Forsamlingen.
2. Direktøren skal navnlig:
 - a) ansætte det til HNS-fondens administration nødvendige personale
 - b) træffe alle fornødne foranstaltninger med henblik på en passende forvaltning af HNS-fondens midler
 - c) inddrive de bidrag, der skal indbetales i henhold til denne konvention, under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 22, stk. 2
 - d) gøre brug af juridisk, økonomisk og anden sagkundskab i det omfang, det er nødvendigt for at tage stilling til krav mod HNS-fonden og udføre HNS-fondens andre opgaver
 - e) træffe alle passende foranstaltninger til afgørelse af krav mod HNS-fonden inden for de grænser og på de betingelser, der skal fastsættes i HNS-fondens interne regulativer, herunder den endelige betaling af krav uden forudgående godkendelse fra Forsamlingen, når dette bestemmes i regulativerne
 - f) udarbejde regnskabsoversigt og budgetoverslaget for hvert kalenderår og forelægge dem for Forsamlingen
 - g) udarbejde, i samråd med forsamlingens formand, og offentliggøre en rapport over fondens virksomhed i det forudgående kalenderår
 - h) udarbejde, indsamle og distribuere de dokumenter og oplysninger, som måtte være nødvendige for Forsamlingens og underorganernes arbejde.

Artikel 31

Under udførelsen af deres pligter må direktøren samt det personale og de eksperter, han har udnævnt, ikke søge eller modtage instrukser fra nogen regering eller fra nogen anden myndighed uden for HNS-fonden. De skal afholde sig fra enhver handling, der kan anfægte deres stilling som internationale tjenestemænd. Hver kontraherende stat påtager sig for sit vedkommende at respektere den udelukkende internationale karakter af det ansvar, som påhviler direktøren, hans personale og sagkyndige og ikke at søge at påvirke dem i opfyldelsen af deres pligter.

Økonomi

Artikel 32

1. Hver af de kontraherende stater afholder vederlag, rejseudgifter samt andre udgifter til dens egen delegation til Forsamlingen og til dens repræsentanter i underorganerne.
2. Alle andre udgifter, som HNS-fondens virksomhed medfører, afholdes af HNS-fonden.

Afstemning

Artikel 33

Følgende bestemmelser gælder for afstemning i Forsamlingen:

- a) hvert medlem har én stemme
- b) medmindre andet er fastsat i artikel 34, skal beslutninger i Forsamlingen vedtages med stemmeflerhed af de tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer
- c) beslutninger, som kræver totredjedeles flertal, skal vedtages med et flertal på totredjedele af de tilstedeværende medlemmer, og
- d) i denne artikel betyder udtrykket »tilstedeværende medlemmer« »de medlemmer, der er til stede på mødet på afstemningstidspunktet« og ved ordene »tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer« forstås »de medlemmer, der er til stede og afgiver stemme for eller imod«. Medlemmer, der afholder sig fra at stemme, anses for ikke at stemme.

Artikel 34

Følgende beslutninger truffet af Forsamlingen kræver totredjedeles flertal:

- a) en beslutning i henhold til artikel 19, stk. 4 eller 5, om at suspendere eller genoprette en separat konto
- b) en beslutning i henhold til artikel 22, stk. 2, om, at forholdsregler ikke skal tages eller fortsættes mod den bidragspligtige
- c) udnævnelse af direktøren i henhold til artikel 26, litra d)
- d) oprettelse af underorganer i henhold til artikel 26, litra i), og spørgsmål vedrørende en sådan oprettelse og
- e) en beslutning i henhold til artikel 51, stk. 1 om, at denne konvention skal fortsætte med at være i kraft.

Skattefritagelser og valutabestemmelser

Artikel 35

1. HNS-fonden, dens beholdninger, indtægter, herunder bidrag, og anden ejendom, som er nødvendig for udførelsen af dens opgaver, jf. artikel 13, stk. 1, er fritaget for enhver direkte beskatning i alle kontraherende stater.
2. Når HNS-fonden foretager større indkøb af løsøre eller fast ejendom eller af tjenesteydelser, som er nødvendige for udførelsen af dens officielle virksomhed, for at den kan nå sine mål som fastsat i artikel 13, stk. 1, og hvortil omkostningerne omfatter indirekte skatter eller omsætningsafgifter, træffer de kontraherende staters regeringer, når det er muligt, passende foranstaltninger til at eftergive eller refundere disse afgifter og skatter. Varer, som er anskaffet på denne måde, må ikke sælges mod betaling eller foræres bort, medmindre det sker på betingelser, som er godkendt af regeringen i den stat, der har indrømmet eller støttet eftergivelsen eller refusionen.
3. Der indrømmes ikke fritagelse for afgifter, skatter eller gebyrer, som kun udgør betaling for tjenester fra offentlige forsyningsvirksomheder.
4. HNS-fonden skal være fritaget for enhver form for told, skatter og tilsvarende afgifter på varer, som indføres eller udføres til tjenestebrug af HNS-fonden eller på dennes vegne. Varer, der indføres på denne måde, må ikke afhændes mod vederlag eller vederlagsfrit i det land, hvortil de er indført, undtagen på betingelser, som regeringen i dette land har fastsat.

5. Personer, der bidrager til HNS-fonden, samt skadelidte og ejere, der modtager erstatning fra HNS-fonden, er undergivet skattelovgivningen i den stat, hvori de er skattepligtige, og de nyder ingen særlig fritagelse eller anden fordel i denne henseende.

6. Uanset eksisterende eller fremtidige bestemmelser om valuta eller overførsler skal de kontraherende stater uden nogen begrænsning tillade overførsel og indbetaling af ethvert bidrag til HNS-fonden og af enhver erstatning, som udbetales af HNS-fonden.

Oplysningernes fortrolighed

Artikel 36

Oplysninger vedrørende individuelle bidragsydere, som afgives i henhold til denne konvention, må ikke videregives uden for HNS-fonden, undtagen i den udstrækning, det måtte være absolut nødvendigt for at sætte HNS-fonden i stand til at gennemføre sin virksomhed, herunder som sagsøger eller sagsøgt i retssager.

KAPITEL IV

KRAV OG SØGSMÅL

Begrænsning af søgsmålsadgang

Artikel 37

1. Ret til erstatning i henhold til kapitel II bortfalder, hvis der ikke er anlagt sag i henhold til bestemmelserne deri senest tre år efter den dag, hvor den skadelidte person var bekendt med eller med rimelighed burde have været bekendt med skaden.

2. Ret til erstatning i henhold til kapitel III bortfalder, hvis der ikke er anlagt sag i henhold til bestemmelserne deri eller foretaget underretning i henhold til artikel 39, stk. 7, senest tre år efter den dag, hvor den skadelidte person var bekendt med eller med rimelighed burde have været bekendt med skaden.

3. Dog kan der i intet tilfælde anlægges sag senere end ti år efter den dag, på hvilken den hændelse, som har forårsaget skaden, indtraf.

4. Når hændelsen udgøres af en række begivenheder, regnes den tiårsfrist, der er omhandlet i stk. 3, fra dagen for den sidste af disse begivenheder.

Kompetence med hensyn til søgsmål mod ejeren

Artikel 38

1. Hvis en hændelse har medført skade på en eller flere kontraherende staters territorium, herunder søterritoriet, eller et område som nævnt i artikel 3, litra b), eller der er truffet forebyggende foranstaltninger for at forhindre eller begrænse skade på et sådant territorium, herunder søterritoriet, eller området, kan krav om erstatning mod ejeren eller en anden person, der stiller økonomisk sikkerhed for ejerens erstatningsansvar, kun rejses ved domstolene i en sådan kontraherende stat eller stater.

2. Hvis en hændelse udelukkende har medført skade uden for en stats territorium, herunder søterritoriet, og betingelserne for anvendelse af denne konvention, jf. artikel 3, litra c), er opfyldt, eller der er truffet forebyggende foranstaltninger for at forhindre eller begrænse denne skade, kan krav om erstatning mod ejeren eller en anden person, der stiller økonomisk sikkerhed for ejerens erstatningsansvar, kun rejses ved domstolene i:

- a) den kontraherende stat, hvor skibet er registreret, eller, hvis skibet ikke er registreret, den kontraherende stat, hvis flag skibet er berettiget til at føre, eller
- b) den kontraherende stat, hvor ejeren har sin sædvanlige bopæl eller sit hovedforretningssæde, eller
- c) den kontraherende stat, hvor der er oprettet en fond i henhold til artikel 9, stk. 3.

3. Sagsøgte skal i rimelig tid have meddelelse om et kravets fremsættelse i henhold til stk. 1 eller 2.
4. Enhver kontraherende stat skal sikre, at dens domstole har den fornødne kompetence til at behandle erstatningsager i henhold til denne konvention.
5. Efter at ejeren, forsikringsgiveren eller en anden person, som stiller økonomisk sikkerhed i henhold til artikel 12, har oprettet en fond i overensstemmelse med artikel 9, er alene domstolene i den stat, hvor denne fond er oprettet, kompetente til at afgøre ethvert spørgsmål om fordeling af og udbetaling fra fonden.

Kompetence med hensyn til søgsmål anlagt mod eller af HNS-fonden

Artikel 39

1. Medmindre andet følger af bestemmelserne i denne artikel, kan sag mod HNS-fonden om erstatning ifølge artikel 14 i denne konvention alene rejses ved en domstol, som ifølge artikel 38 er kompetent til at behandle sagsanlæg mod en ejer, som ansvarlig for den af den pågældende hændelse forvoldt skade, eller ved en domstol i en kontraherende stat, der ville have været kompetent, hvis en ejer havde været ansvarlig.
2. Såfremt det skib, der transporterede de farlige eller skadelige stoffer, som forårsagede skaden, ikke er identificeret, finder bestemmelserne i artikel 38, stk. 1, med de nødvendige ændringer anvendelse på krav mod HNS-fonden.
3. Enhver kontraherende stat skal sørge for, at dens domstole har den fornødne kompetence til at behandle sådanne sager mod HNS-fonden som omhandlet i stk. 1.
4. Når krav om skadeserstatning er rejst ved en domstol mod ejeren eller ejerens garant, er alene denne domstol kompetent til at behandle noget krav mod HNS-fonden om erstatning i henhold til bestemmelserne i artikel 14 i anledning af samme skade.
5. Enhver kontraherende stat skal sørge for, at HNS-fonden har ret til at indtræde som part i et søgsmål, som er anlagt i overensstemmelse med denne konvention ved en kompetent domstol i denne stat mod ejeren eller ejerens garant.
6. Bortset fra hvad der herom er bestemt i stk. 7, er HNS-fonden ikke bundet af nogen dom eller afgørelse i retssager, hvori den ikke har været part, eller af noget forlig, hvori den ikke har deltaget.
7. Såfremt et krav om skadeserstatning i henhold til denne konvention er rejst mod en ejer eller ejerens garant ved en kompetent domstol i en kontraherende stat, er hver part i sagen i overensstemmelse med den nationale ret i denne stat berettiget til at underrette HNS-fonden om sagen, uden at dette berører, hvad der i stk. 5 er bestemt. Når sådan underretning er sket i de former, som kræves af lovgivningen på stedet og til sådan tid og på sådan måde, at fonden har haft reel mulighed for at indtræde som part i sagen, skal den af retten i en sådan sag afsagt dom, når den er endelig og eksigibel i den stat, hvori dommen er afsagt, være bindende for HNS-fonden i den forstand, at de ved dommen antagne forudsætninger ikke kan bestrides af HNS-fonden, selv om denne faktisk ikke har indtrådt i retssagen.

Anerkendelse og håndhævelse

Artikel 40

1. Enhver afgørelse truffet af en domstol med kompetence i henhold til artikel 38, som kan fuldbyrdes i oprindelseslandet, og den dér ikke længere med sædvanlige retsmidler kan indbringes for en højere instans, skal anerkendes i enhver anden kontraherende stat undtagen:
 - a) hvor afgørelsen er opnået ved svig, eller
 - b) hvor der ikke er givet sagsøgte passende frist og rimelig mulighed for at føre sin sag.
2. En afgørelse, som anerkendes ifølge stk. 1, kan fuldbyrdes i hver af de kontraherende stater, så snart de i staten krævede formaliteter er iagttaget. Den formelle behandling må ikke medføre en genoptagelse af sagens realitet.
3. Med forbehold af enhver afgørelse vedrørende fordelingen, jf. artikel 14, stk. 6, skal enhver afgørelse mod HNS-fonden truffet af en domstol med kompetence i henhold til artikel 39, stk. 1 og 3, når den er blevet eksigibel i den stat, hvori den er afsagt, og i denne stat ikke længere kan anfægtes ved de ordinære retsmidler, anerkendes og være eksigibel i enhver kontraherende stat.

Subrogation og regres

Artikel 41

1. For hvert skadeserstatningsbeløb, som udbetales af HNS-fonden i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, indtræder HNS-fonden i de rettigheder, som erstatningsmodtageren måtte have over for ejeren eller ejerens garant.
2. Intet i denne konvention berører HNS-fondens ret til at gøre regres mod eller indtræde i en persons rettigheder, herunder de i artikel 7, stk. 2, litra d), omhandlede personer, bortset fra de personer, hvortil der er henvist i stk. 1 ovenfor, for så vidt de kan begrænse deres ansvar. Under alle omstændigheder skal HNS-fondens ret til indtræden i sådanne personers rettigheder ikke være mindre gunstig end den ret, som tilkommer en erstatningsmodtagers forsikringsgiver.
3. Uden at dette skal medføre indskrænkning i anden eksisterende ret til indtræden eller regres mod HNS-fonden, indtræder en kontraherende stat, som har betalt erstatning for forureningsskade i henhold til bestemmelser i egen national lovgivning, i de rettigheder, som erstatningsmodtageren ville have nydt i henhold til denne konvention.

Undtagelsesklausul

Artikel 42

Denne konvention træder i stedet for enhver konvention, som er i kraft eller åben for undertegnelse, ratifikation eller tiltrædelse den dag, på hvilken konventionen åbnes for undertegnelse, men kun i det omfang sådanne konventioner måtte være i modstrid med den. Intet i denne artikel skal dog ændre kontraherende staters forpligtelser over for ikke-kontraherende stater i henhold til sådanne konventioner.

KAPITEL V

OVERGANGSBESTEMMELSER

Oplysninger om bidragspligtig last

Artikel 43

Når en stat deponerer et instrument som omhandlet i artikel 45, stk. 3, og hvert følgende år, indtil denne konvention træder i kraft for den pågældende stat, forelægger denne stat generalsekretæren oplysninger om de relevante mængder bidragspligtig last, der er modtaget eller, i tilfælde af LNG, lost i denne stat i det foregående kalenderår for så vidt angår den generelle konto og hver separat konto.

Forsamlingens første samling

Artikel 44

Generalsekretæren indkalder til Forsamlingens første samling. Denne samling skal finde sted snarest muligt efter denne konventions ikrafttræden og under alle omstændigheder senest 30 dage herefter.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse og tiltrædelse

Artikel 45

1. Denne konvention er åben for undertegnelse i organisationens hovedkontor fra 1. oktober 1996 til 30. september 1997 og er herefter åben for tiltrædelse.

2. Stater kan give udtryk for deres samtykke til at være forpligtet af denne konvention gennem:
 - a) undertegnelse uden forbehold for ratifikation, accept eller godkendelse, eller
 - b) undertegnelse med forbehold for ratifikation, accept eller godkendelse efterfulgt af ratifikation, accept eller godkendelse, eller
 - c) tiltrædelse.
3. Ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse sker ved deponering hos organisationens generalsekretær af et instrument herom.

Ikrafttræden

Artikel 46

1. Denne konvention træder i kraft 18 måneder efter den dag, på hvilken følgende betingelser er opfyldt:
 - a) mindst 12 stater, herunder fire stater med hver mindst to mio. bruttotonnageenheder, har givet deres samtykke til at være forpligtet af den, og
 - b) generalsekretæren i overensstemmelse med artikel 43 har modtaget oplysninger om, at de personer i disse stater, som ville være bidragspligtige i henhold til artikel 18, stk. 1, litra a) og c), i løbet af det forudgående kalenderår har modtaget en samlet mængde på mindst 40 mio. tons last, som bidrager til den generelle konto.
2. For en stat, der giver udtryk for sit samtykke til at være forpligtet af denne konvention, efter at betingelserne for ikrafttræden er opfyldt, skal dette samtykke have virkning tre måneder efter den dato, på hvilken dette samtykke blev givet, eller på den dato, på hvilken denne konvention træder i kraft i overensstemmelse med stk. 1, idet den seneste af disse datoer lægges til grund.

Revision og ændringer

Artikel 47

1. Organisationen kan indkalde til en konference med det formål at revidere eller ændre denne konvention.
2. På begæring af mindst seks kontraherende stater eller en tredjedel af de kontraherende stater, idet det højeste tal lægges til grund, skal generalsekretæren indkalde til en konference mellem de kontraherende stater med henblik på at revidere eller ændre konventionen.
3. Et samtykke til at være forpligtet af denne konvention, som er givet efter datoen for ikrafttrædelse af en ændring af denne konvention, anses for at gælde for den ændrede konvention.

Ændring af grænser

Artikel 48

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 47 finder den særlige procedure i denne artikel kun anvendelse ved ændring af de grænser, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, og artikel 14, stk. 5.
2. På begæring af mindst halvdelen, og under ingen omstændigheder mindre end seks, af de kontraherende stater skal generalsekretæren oversende ethvert forslag om ændring af grænserne i artikel 9, stk. 1, og artikel 14, stk. 5, til alle organisationens medlemmer og til alle kontraherende stater.
3. Enhver ændring, der foreslås og oversendes som ovenfor anført, skal forelægges for organisationens juridiske komité til overvejelse mindst seks måneder efter datoen for oversendelse.
4. Alle kontraherende stater skal, uanset om de er medlem af organisationen, have ret til at deltage i den juridiske komités forhandlinger til overvejelse og vedtagelse af ændringer.
5. Ændringer skal vedtages med to tredjedels flertal af de kontraherende stater, der er til stede og afgiver stemme i den juridiske komité med den forøget, der følger af stk. 4, under forudsætning af, at mindst halvdelen af de kontraherende stater er til stede på afstemningstidspunktet.

6. Ved behandling af et forslag om ændring af grænser skal den juridiske komité tage hensyn til erfaringerne fra indtrufne hændelser, og i særdeleshed omfanget af de skader, disse har forårsaget, ændringer i pengeværdierne og følgerne af den foreslåede ændring for forsikringsomkostningerne. Den skal også tage hensyn til forholdet mellem grænserne i artikel 9, stk. 1, og artikel 14, stk. 5.
7. a) Ændringer af grænser i henhold til denne artikel kan tidligst behandles fem år efter den dato, hvor denne konvention blev åbnet for undertegnelse, eller mindst fem år fra datoen for ikrafttrædelse af en tidligere ændring i henhold til denne artikel.
- b) Ingen grænse kan hæves så meget, at den overstiger et beløb, der svarer til en grænse, som er fastsat i denne konvention, med tillæg af seks procent pr. år beregnet samlet fra den dato, hvor denne konvention blev åbnet for undertegnelse.
- c) Ingen grænse kan hæves så meget, at den overstiger et beløb, der svarer til en grænse, som er fastsat i denne konvention, multipliceret med tre.
8. Organisationen skal underrette alle kontraherende stater om enhver ændring, som vedtages i henhold til stk. 5. En ændring skal anses for antaget efter udløbet af en periode på 18 måneder efter datoen for meddelelsen herom, medmindre mindst en fjerdedel af de stater, som var kontraherende stater på tidspunktet for vedtagelsen af ændringen, inden for denne periode har meddelt generalsekretæren, at de ikke kan antage ændringen, i hvilket tilfælde den forkastes og ikke får nogen virkning.
9. En ændring, der anses for at være antaget i henhold til stk. 8, træder i kraft 18 måneder efter antagelsen.
10. Alle kontraherende stater skal være bundet af ændringen, medmindre de opsiges denne konvention i henhold til artikel 49, stk. 1 og 2, mindst seks måneder inden ændringen træder i kraft. En sådan opsigelse får virkning, når ændringen træder i kraft.
11. Når en ændring er vedtaget, men perioden på 18 måneder for dens antagelse endnu ikke er udløbet, skal en stat, der i løbet af denne periode bliver en kontraherende stat, være bundet af ændringen, hvis den træder i kraft. En stat, der bliver en kontraherende stat efter denne periode, skal være bundet af en ændring, der er antaget i henhold til stk. 8. I de i dette stykke omhandlede tilfælde bliver en stat bundet af en ændring, når denne ændring træder i kraft, eller når denne konvention træder i kraft for staten, hvis dette sker på et senere tidspunkt.

Opsigelse

Artikel 49

1. Denne konvention kan opsiges af enhver kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt efter den dato, på hvilken den træder i kraft for den pågældende stat.
2. Opsigelsen sker ved deponering af et instrument hos generalsekretæren.
3. En opsigelse får virkning tolv måneder efter deponering hos generalsekretæren af et instrument herom, eller efter en sådan længere periode, som måtte være angivet deri.
4. Uanset en kontraherende stats opsigelse af konventionen i henhold til denne artikel skal bestemmelserne i denne konvention angående forpligtelsen til at yde bidrag ifølge artikel 18, 19 eller artikel 21, stk. 5, til dækning af sådanne erstatningsbeløb, som Forsamlingen træffer afgørelse om i forbindelse med en hændelse, der indtræffer, inden opsigelsen får virkning, fortsat finde anvendelse.

Ekstraordinære samlinger i forsamlingen

Artikel 50

1. Inden 90 dage efter deponeringen af et opsigelsesinstrument kan enhver kontraherende part, som mener, at opsigelsen vil medføre en betydelig forøgelse af bidragene fra de resterende kontraherende stater, anmode direktøren om at indkalde Forsamlingen til en ekstraordinær samling. Direktøren skal indkalde Forsamlingen med en frist på mindst 60 dage efter modtagelsen af anmodningen.
2. Direktøren kan på eget initiativ indkalde Forsamlingen til en ekstraordinær samling, som afholdes inden 60 dage efter deponering af et opsigelsesinstrument, såfremt han mener, at en sådan opsigelse vil medføre en betydelig forøgelse af bidragene fra de resterende kontraherende stater.
3. Hvis Forsamlingen på en ekstraordinær samling, som er indkaldt i henhold til stk. 1 og 2, beslutter, at opsigelsen vil medføre en betydelig forøgelse af bidragene fra de resterende kontraherende stater, kan enhver af disse stater inden 120 dage før den dag, hvor opsigelsen træder i kraft, opsiges denne konvention med virkning fra samme dato.

Ophør

Artikel 51

1. Denne konvention ophører med at gælde:
 - a) fra den dag, antallet af kontraherende stater er mindre end seks, eller
 - b) 12 måneder efter den dag, på hvilken der skulle meddeles direktøren oplysninger om et tidligere kalenderår i henhold til artikel 21, hvis oplysningerne viser, at den samlede mængde last, for hvilken der skal svares bidrag til den generelle konto, jf. artikel 18, stk. 1, litra a) og c), og som er modtaget i de kontraherende stater i det foregående kalenderår, var på mindre end 30 mio. tons.

Hvis den samlede mængde last, for hvilken der skal svares bidrag til den generelle konto, jf. artikel 18, stk. 1, litra a) og c), og som er modtaget i de kontraherende stater i det foregående kalenderår, var på mindre end 30 mio. tons, men over 25 mio. tons, kan Forsamlingen uanset litra b), hvis den skønner, at dette skyldes usædvanlige omstændigheder og sandsynligvis ikke vil gentage sig, inden udløbet af ovennævnte frist på 12 måneder beslutte, at konventionen skal forblive i kraft.

2. De stater, som er bundet af denne konvention dagen før den dato, den ophører at gælde, skal træffe de fornødne forholdsregler for at sikre, at HNS-fonden kan udøve de i artikel 52 omhandlede funktioner, og forbliver alene med dette formål bundet af denne konvention.

Opløsning af HNS-fonden

Artikel 52

1. Hvis denne konvention ophører at gælde, skal HNS-fonden dog:
 - a) opfylde sine forpligtelser i anledning af enhver hændelse, som er indtruffet, før konventionen ophørte at gælde, og
 - b) kunne udøve sine rettigheder til bidrag i den udstrækning, disse bidrag er nødvendige til opfyldelse af de under litra a) nævnte forpligtelser, herunder de udgifter til HNS-fondens administration, som er nødvendige til dette formål.
2. Forsamlingen skal tage alle nødvendige skridt for at afslutte HNS-fondens opløsning, herunder en ligelig fordeling af de resterende aktiver mellem de personer, der har bidraget til HNS-fonden.
3. HNS-fonden forbliver en juridisk person for så vidt angår denne artikel.

Depositar

Artikel 53

1. Denne konvention og ændringer, som er vedtaget i henhold til artikel 48, skal deponeres hos generalsekretæren.
2. Generalsekretæren skal:
 - a) underrette alle stater, der har undertegnet eller tiltrådt konventionen, og alle medlemmer af organisationen om:
 - i) enhver ny undertegnelse eller deponering af et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument med angivelse af datoen herfor
 - ii) datoen for konventionens ikrafttrædelse
 - iii) ethvert forslag om ændring af grænserne i forbindelse med erstatningsbeløb, som er fremsat i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2
 - iv) enhver ændring, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 48, stk. 5
 - v) enhver ændring, der anses for at være antaget i henhold til artikel 48, stk. 8, med angivelse af den dato, på hvilken ændringen skal træde i kraft i medfør af artiklens stk. 9 og 10
 - vi) deponering af ethvert instrument til opsigelse af denne konvention med angivelse af den dato, på hvilken det er modtaget, og den dato, på hvilken opsigelsen træder i kraft
 - vii) enhver meddelelse, der kræves i medfør af en artikel i denne konvention, og
 - b) fremsende bekræftede genpartier af denne konvention til alle stater, der har undertegnet eller tiltrådt konventionen.

3. Så snart denne konvention træder i kraft, skal depositaren oversende en bekræftet genpart heraf til De Forenede Nationers generalsekretær til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers pagt.

Sprog

Artikel 54

Denne konvention er udfærdiget i et enkelt originaleksemplar på arabisk, kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk, hvilke alle er lige autentiske.

UDFÆRDIGET I LONDON den tredje maj nitten hundrede og seksoghalvfems.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, behørigt befuldmægtigede hertil af deres respektive regeringer, underskrevet denne konvention.

BILAG I

CERTIFIKAT VEDRØRENDE FORSIKRING ELLER ANDEN ØKONOMISK SIKKERHEDSSTILLELSE I FORBINDELSE MED ANSVAR FOR SKADER FORÅRSAGET AF FARLIGE OG SKADELIGE STOFFER (HNS)

Udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12 i den internationale konvention om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer, 1996

Skibets navn	Kendingstal eller -bogstaver	IMO-skibsidifikationsnummer	Hjemsted	Ejerens navn og fuldstændige forretningsadresse

Hermed attesteres, at en forsikringspolice eller anden økonomisk sikkerhedsstillelse, der opfylder kravene i artikel 12 i den internationale konvention om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer, 1996, er i kraft for ovennævnte skib.

Sikkerhedsstillelsens type

Sikkerhedsstillelsens gyldighed

Navn og adresse på forsikringsgiver(e) og/eller garant(er)

Navn

Adresse

Dette certifikat er gyldigt indtil

Udstedt eller bekræftet af regeringen i
(Statens fulde navn)

..... den
(Sted) (Dato)

.....
(Udstedende eller bekræftende embedsmands underskrift og titel)

Forklarende bemærkninger:

1. Såfremt det ønskes, kan statens navn omfatte en henvisning til den kompetente offentlige myndighed i det land, hvor certifikatet er udstedt.
 2. Hvis det totale beløb, der er stillet sikkerhed for, er blevet skaffet fra mere end en kilde, skal beløbet fra hver kilde angives.
 3. Hvis der stilles sikkerhed i flere forskellige former, skal disse nævnes.
 4. Under punktet »Sikkerhedsstillelsens gyldighed« skal den dato, hvor sikkerheden træder i kraft, angives.
 5. Under punktet »Navn og adresse på forsikringsgiver(e) og/eller garant(er)« skal dennes eller disses hovedforretningsadresse angives. Hvis det er relevant, skal forretningsadressen på det sted, hvor forsikringen eller anden sikkerhedsstillelse er oprettet, angives.
-

BILAG II

REGLER FOR BEREKNINGEN AF DE ÅRLIGE BIDRAG TIL DEN GENERELLE KONTO

Regel 1

1. Det faste beløb, som der er henvist til i artikel 17, stk. 3, beregnes for hver sektor i overensstemmelse med disse bestemmelser.
2. Når det er nødvendigt at beregne bidrag til mere end én sektor under den generelle konto, beregnes der et separat fast beløb pr. enhed bidragspligtig last for hver af følgende sektorer afhængigt af behovet:
 - a) masse gods i bulk, jf. artikel 1, stk. 5, litra a), nr. vii)
 - b) olie, hvis oprettelsen af olie kontoen er udskudt eller suspenderet
 - c) LNG, hvis oprettelsen af LNG-kontoen er udskudt eller suspenderet
 - d) LPG, hvis oprettelsen af LPG-kontoen er udskudt eller suspenderet
 - e) andre stoffer.

Regel 2

1. For hver sektor er det faste beløb pr. enhed bidragspligtig last produktet af afgiften pr. HNS-point og sektorfaktoren for denne sektor.
2. Afgiften pr. HNS-point er de samlede årlige bidrag, der skal opkræves til den generelle konto, divideret med det samlede antal HNS-point for alle sektorer.
3. Det samlede antal HNS-point for hver sektor er produktet af den samlede mængde bidragspligtig last, målt i metriske tons, til denne sektor og den tilsvarende sektorfaktor.
4. En sektorfaktor beregnes som det vejede aritmetiske gennemsnit af forholdet krav/mængde for den pågældende sektor for det pågældende år og de foregående ni år i overensstemmelse med denne regel.
5. Medmindre andet er bestemt i stk. 6, beregnes forholdet krav/mængde for hvert af disse år som følger:
 - a) anerkendte krav, målt i regningsenheder omregnet fra den valuta, som kravet er fremsat i, ved hjælp af den kurs, der gælder på datoen for den pågældende hændelse, vedrørende skader forårsaget af stoffer, for hvilke der skyldes bidrag til HNS-fonden for det pågældende år, divideret med
 - b) mængden af bidragspligtig last svarende til det pågældende år.
6. I de tilfælde, hvor de oplysninger, der kræves i medfør af stk. 5, litra a) og b), ikke er til rådighed, lægges følgende værdier til grund for forholdet krav/mængde for hvert af de manglende år:

a) masse gods i bulk, jf. artikel 1, stk. 5, litra a), nr. vii)	0
b) olie, hvis oprettelsen af olie kontoen er udskudt	0
c) LNG, hvis oprettelsen af LNG-kontoen er udskudt	0
d) LPG, hvis oprettelsen af LPG-kontoen er udskudt	0
e) andre stoffer	0,0001
7. Det aritmetiske gennemsnit af de ti år vejes efter en faldende lineær skala, således at kvotienten for det pågældende år har en vægt på 10, året forud for det pågældende år en vægt på 9, det næste foregående år en vægt på 8 osv., indtil det tiende år har en vægt på 1.
8. Hvis oprettelsen af en separat konto er blevet udskudt, beregnes den relevante sektorfaktor i overensstemmelse med de bestemmelser i denne regel, som Forsamlingen finder hensigtsmæssige.

RÅDETS BESLUTNING

af 28. november 2002

om tilladelse til, at Grækenlands regering yder støtte til de græske bomuldsproducenter

(2002/972/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til den anmodning, som den græske regering fremsatte den 14. oktober 2002, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I 2001 blev Fællesskabets ordning for bomuld ændret med ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktionen ⁽¹⁾, som nu gør det muligt for medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til begrænsning af bomuldsproduktionen af miljømæssige årsager. Med denne nye ordning blev der indført en medansvarsmekanisme, der er mere restriktiv end den hidtidige mekanisme. Dette har givet anledning til alvorlige problemer i forbindelse med gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1591/2001 ⁽²⁾ og (EF) nr. 1398/2002 ⁽³⁾.
- (2) Anvendelsen af den nye ordning for bomuld har som følge af høsten i 2001, hvor der var et særdeles højt hektarudbytte, medført, at den samlede bomuldsproduktion i produktionsåret 2001/02 er blevet meget høj, hvilket har betydet en kraftig nedsættelse af den udligningsgodtgørelse, der udbetales i medfør af forordning (EF) nr. 1051/2001.
- (3) De græske myndigheder har ladet 206 365 tons ikke-egreneret bomuld udgå af den støtteberettigede mængde for perioden 2001/02. Kommissionen har imidlertid ved forordning (EF) nr. 1398/2002 fastsat mængden af ikke-egreneret bomuld til 1 246 839 tons. Som følge heraf har anvendelsen af stabiliseringsmekanismen medført en nedsættelse af fællesskabsstøtten.
- (4) Denne nedsættelse af støtten har påvirket indkomsten for 93 405 landbrugere. En række af disse landbrugere havde foretaget betydelige investeringer for at overholde miljøbestemmelserne og følge god landbrugspraksis. Indkomsttabet bringer en lang række græske bomuldsbedrifters rentabilitet i fare, og der er fare for, at det får meget negative sociale virkninger i de berørte områder.

- (5) For at udligne indkomstilbagegangen for de berørte familier gennem anvendelse af stabiliseringsmekanismen har den græske regering foreslået, at der tildeles støtte til de bomuldsproducenter, der har fulgt god landbrugspraksis for at overholde miljøbestemmelserne. Det samlede støttebeløb vil ikke overstige 90 000 000 EUR.
- (6) Der foreligger således ekstraordinære omstændigheder, som gør, at denne støtte som en fravigelse fra reglerne, og i det omfang det er strengt nødvendigt for at genoprette den uholdbare situation, kan anses for forenelig med det fælles marked på de i denne beslutning omhandlede betingelser —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det anses for foreneligt med det fælles marked, at den græske regering yder en ekstraordinær støtte til bomuldsproducenterne, idet der for produktionsåret 2001/02 ydes en national udligningsgodtgørelse til de bomuldsproducenter i Grækenland, der har fulgt god landbrugspraksis, for de producerede mængder, som Kommissionen har anerkendt som støtteberettigede i henhold til forordning nr. (EF) 1398/2002, og for et støttebeløb, som ikke overstiger 90 000 000 EUR.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Helleniske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2002.

På Rådets vegne
M. FISCHER BOEL
Formand

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser til støtteordningen for bomuld (EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1486/2002 (EFT L 223 af 20.8.2002, s. 3).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1398/2002 af 31. juli 2002 om fastsættelse for produktionsåret 2001/02 af den faktiske produktion af ikke-egreneret bomuld i Grækenland og den deraf følgende reduktion af målprisen og om fravigelse for produktionsåret 2001/02 af visse forvaltningsbestemmelser og regler for ydelse af støtte i Grækenland (EFT L 203 af 1.8.2002, s. 24).

RÅDETS BESLUTNING

af 10. december 2002

om ændring af beslutning 89/688/EØF om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer

(2002/973/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 299, stk. 2, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 2, stk. 3, i Rådets beslutning 89/688/EØF af 22. december 1989 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer ⁽²⁾ kan der under hensyntagen til de oversøiske departementers særlige problemer bemyndiges til helt eller delvis at fritage lokale varer for afgiften i en periode på højst ti år fra afgiftsordningens indførelse. Denne periode udløber den 31. december 2002, da denne afgift blev indført den 1. januar 1993 i henhold til den franske lov af 17. juli 1992.

(2) I henhold til artikel 3 i beslutning 89/688/EØF skal Kommissionen forelægge Rådet en rapport om anvendelsen af ordningen med henblik på en kontrol af virkningerne og eventuelt nødvendigheden af at opretholde muligheden for fritagelser. I rapporten, som blev sendt til Rådet den 24. november 1999, fastslår Kommissionen, at de fire franske oversøiske departementer på grund af deres meget isolerede beliggenhed i forhold til moderlandet befinder sig i en langt mere skrøbelig økonomisk og social situation end resten af Fællesskabet, og den understreger, at særtoldordningen og fritagelser i relation til denne told til fordel for lokale varer har stor betydning for den samfundsøkonomiske udvikling i de pågældende regioner.

(3) Ifølge Kommissionens rapport af 14. marts 2000 om foranstaltninger til gennemførelse af traktatens artikel 299, stk. 2, skal denne artikel gennemføres inden for et partnerskab med de berørte medlemsstater på grundlag af begrundede anmodninger, som fremsættes af disse.

(4) Frankrig sendte den 12. marts 2002 en begrundet anmodning til Kommissionen om videreførelse af fritagelsen i relation til særtoldordningen i en periode på ti år.

(5) Kommissionen har gennemgået anmodningen og finder, at indholdet af de fritagelser, der er gældende ved udløbet af den nuværende ordning, bør præciseres yderligere. Skal der udarbejdes en ordning af længere varighed, kræver det supplerende oplysninger fra de franske myndigheder og en evaluering fra Kommissionens side.

(6) En sådan udvikling bør dog ikke være til skade for den nødvendige kontinuitet i den særlige afgiftsordning, der gælder i de oversøiske departementer.

(7) Det bekræftes generelt, at de franske oversøiske departementer stadig er kendetegnet ved en betydelig struktur-betinget forsinkelse i udviklingen. De faktorer og fænomener, som forværrer den, og en kumulering af disse faktorer skader i høj grad den økonomiske og sociale udvikling i disse departementer. Forsinkelsen fremgår af deres gennemsnitlige BNP, som stadig er mindre end 50 % af gennemsnittet i EU og en vedvarende arbejdsløshed blandt de allerhøjeste i EU i en befolkning, hvor størsteparten er meget unge. Disse indikatorer bekræfter, at vedvarende handicap, der er anerkendt ved traktatens artikel 299, stk. 2, fortsat belaster udviklingen stærkt og berettiger, at der kan opretholdes foranstaltninger, som kan bidrage til at afbøde disse handicap.

(8) Kompensation for handicap i disse regioner indebærer navnlig, at den lokale produktion kan opretholdes og endog udvikle sig. Disse regioners afsides beliggenhed og isolation i forhold til udenlandske leverandører og afsætningsmuligheder skaber imidlertid meromkostninger for de lokale produktioner. De økonomiske strukturers sårbarhed forstærkes yderligere af markedernes stærkt begrænsede størrelse og virksomheder af små dimensioner samt af, at produktionerne næsten ikke er diversificeret. Udbyttet af produktionsapparatet ligger under det gennemsnitlige udbytte i de andre franske departementer på grund af vanskelighederne i forbindelse med industriudstyr og arbejdernes kvalifikationer. Departementers regionale miljø er desuden med til at svække virksomhedernes konkurrencedygtighed ved deres geografiske beliggenhed midt i regioner under udvikling, som ikke er særlig betalingsdygtige, men meget konkurrencedygtige, når det gælder produktionsomkostninger, og relativt lukkede over for import.

(9) Fritagelserne for særtolden er en del af de foranstaltninger, der skal støtte den lokale produktion. Det er vigtigt at sikre deres kontinuitet.

(10) Beslutning 89/688/EØF bør derfor forlænges for en kort periode.

(11) Nærværende beslutning berører ikke eventuel anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 —

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.11.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽²⁾ EFT L 399 af 30.12.1989, s. 46.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Artikel 1

I artikel 2, stk. 3, i beslutning 89/688/EØF erstattes udtrykket »i en periode på højst ti år« med udtrykket »i en periode på højst elleve år«.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 2002.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2003.

På Rådets vegne

P. S. MØLLER

Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 12. december 2002

om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2002/848/EF

(2002/974/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 28. oktober 2002 afgørelse 2002/848/EF om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2002/460/EF ⁽²⁾.
- (2) Der bør vedtages en ajourført liste over personer, grupper og enheder, som ovennævnte forordning skal finde anvendelse på —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den liste, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001, er følgende:

1. PERSONER

- 1) ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza; alias Mihoubi Faycal; alias Fellah Ahmed; alias Dafri Rêmi Lahdi), født den 1.2.1966 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 2) ABOUD, Maisi (alias den schweiziske Abderrahmane), født den 17.10.1964 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 3) AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN; alias AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), født den 26.6.1967 i Qatif-Bab al Shamal, Saudi-Arabien; saudiarabisk statsborger
- 4) AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, født i Al Ihssa, Saudi-Arabien; saudiarabisk statsborger
- 5) AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, født den 16.10.1966 i Tarut, Saudi-Arabien; saudiarabisk statsborger
- 6) ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), født den 18.8.1969 i Constantine (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)

- 7) ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), født den 18.8.1969 i Constantine (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 8) ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), født den 13.5.1975 i Ai Taya (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 9) ASLI, Rabah, født den 13.5.1975 i Ain Taya (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 10) ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour; alias SALIM, Hassan Rostom), Libanon, født i 1960 i Libanon; libanesisk statsborger
- 11) DARIB, Noureddine (alias Carreto; alias Zitoun Mourad), født den 1.2.1972 i Algeriet (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 12) DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), født den 1.6.1970 i Algeriet (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 13) EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), født den 10.7.1965 eller den 11.7.1965 i El Dibabiya, Saudi-Arabien; saudiarabisk statsborger
- 14) FAHAS, Sofiane Yacine, født den 10.9.1971 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 15) IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED; alias SA-ID; alias SALWWAN, Samir), Libanon, født i 1963 i Libanon, libanesisk statsborger
- 16) LASSASSI, Saber (alias Mimiche), født den 30.11.1970 i Constantine (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 17) MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem; alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith; alias WADOOD, Khalid Adbul), født den 14.4.1965 eller den 1.3.1964 i Pakistan, pas nr. 488555
- 18) MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), født den 26.12.1974 i Hussein Dey (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 19) MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), højtstående officer i Hizbollahs efterretningstjeneste, født den 7.12.1962 i Tayr Dibba, Libanon, pas nr. 432298 (Libanon)
- 20) NOUARA, Farid, født den 25.11.1973 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)

⁽¹⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70.

⁽²⁾ EFT L 295 af 30.10.2002, s. 12.

- 21) RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), født den 11.9.1968 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 22) SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou), født den 23.6.1963 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 23) SELMANI, Abdelghani (alias Gano), født den 14.6.1974 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 24) SENOUCI, Sofiane, født den 15.4.1971 i Hussein Dey (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 25) SISON, José María (alias Armando Liwanag, alias Joma, der er leder af NPA), født den 8.2.1939 i Cabugao, Filippinerne
- 26) TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba), født den 21.4.1964 i Blida (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)

2. GRUPPER OG ENHEDER

- 1) Abu Nidal Organisation (ANO), (alias Fatah Revolutionary Council, Arab Revolutionary Brigades, Black September/Sorte September og Revolutionary Organisation of Socialist Muslims)
- 2) Al-Aqsa Martyrs' Brigade
- 3) Al-Takfir og al-Hijra
- 4) Aum Shinrikyo (alias AUM, alias Aum Supreme Truth, alias Aleph)
- 5) Babbar Khalsa
- 6) Gama'a al-Islamiyya (islamisk gruppe), (alias Al-Gama'a al-Islamiyya, IG)
- 7) Hamas-Izz al-Din al-Qassem (Hamas' terrorfløj)
- 8) Holy Land Foundation for Relief and Development
- 9) International Sikh Youth Federation (ISYF)
- 10) Kahane Chai (Kach)
- 11) Det Kurdiske Arbejderparti (PKK)
- 12) Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
- 13) Mujahedin-e Khalq Organisation (MEK eller MKO) [bortset fra National Council of Resistance of Iran (NCRI)] (alias National Liberation Army of Iran (NLA, MEK's militante fløj), the People's Mujahidin of Iran (PMOI), Muslim Iranian Students Society)
- 14) New People's Army (NPA), Filippinerne, tilknyttet Sison José María C. (alias Armando Liwanag, alias Joma, der er leder af NPA)
- 15) Palestine Liberation Front/Den Palæstinensiske Befrielsesfront (PLF)
- 16) Palestinian Islamic Jihad/Palæstinensisk Islamisk Jihad (PIJ)
- 17) Popular Front for the Liberation of Palestine/Folkefronten til Palæstinas Befrielse (PFLP)
- 18) Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command/Folkefronten til Palæstinas Befrielse-Generalkommandoen (alias PFLP-General Command, alias PFLP-GC)
- 19) Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia (Colombias væbnede revolutionære styrker) (FARC)
- 20) Folkets Revolutionære Befrielseshær/Befrielsesfront/Parti (DHKP/C), (alias Devrimci Sol (Revolutionært Venstre), Dev Sol)
- 21) Sendero Luminoso/Den Lysende Sti (SL)
- 22) Autodefensas Unidas de Colombia (AUC) (de forenede selvforsvarsstyrker i Colombia)

Artikel 2

Afgørelse 2002/848/EF ophæves.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den har virkning fra dagen for offentliggørelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Rådets vegne

P. S. MØLLER

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. december 2002

om vaccination som supplement til foranstaltningerne til bekæmpelse af infektioner med lavpatogen aviær influenza i Italien og om særlige foranstaltninger til kontrol af flytninger

(meddelt under nummer K(2002) 5051)

(EØS-relevant tekst)

(2002/975/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/33/EF ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 92/118/EØF ⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 92/40/EØF af 19. maj 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza ⁽⁵⁾, særlig artikel 16, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Italien var der i 1999 og 2000 flere udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H7N1 med enorme økonomiske tab til følge for fjerkræindustrien. Et lavpatogen virus var i omløb i området, før epidemien brød ud.
- (2) Under overvågningen for aviær influenza blev der i oktober 2002 fundet et lavpatogen aviær influenzavirus af subtype H7N3 i regionerne Veneto og Lombardia.
- (3) Bekæmpelsen af infektioner med lavpatogen aviær influenza er for tiden ikke omfattet af EF-bestemmelserne.

(4) De italienske veterinærmyndigheder har gennemført bekæmpelsesforanstaltninger for at undgå, at sygdommen breder sig til andre områder. Infektionen kan dog ikke inddæmme i tilstrækkeligt omfang.

(5) Det lavpatogene virus kan mutere til et højpatogen virus og fremkalde alvorlige sygdomsudbrud.

(6) Under den foregående epidemi af aviær influenza i Italien godkendte Kommissionen et vaccinationsprogram i forbindelse med intensiv overvågning og visse bestemmelser for handelen mellem medlemsstaterne med levende fjerkræ og fjerkræprodukter.

(7) Til opfølgning af vaccinationskampagnen blev der gennem vedtagelsen af Kommissionens beslutning 2002/552/EF ⁽⁶⁾ opretholdt en række restriktioner for flytninger i handelen mellem medlemsstaterne med levende fjerkræ og fjerkræprodukter.

(8) Erfaringerne fra den italienske vaccinationskampagne antyder, at den med succes har standset spredningen af det lavpatogene aviær influenzavirus.

(9) Aviær influenzavirus af subtype H7N3 er ansvarlig for de nuværende infektioner, mens den tidligere epidemi blev forårsaget af virussubtype H7N1.

(10) Infektionen forekommer for tiden i et område af Italien med høj fjerkræbelægningsgrad.

(11) Vaccination kan i den forbindelse være et effektivt redskab til at supplere bekæmpelsesforanstaltningerne mod aviær influenza.

(12) Vaccineres der mod aviær influenza, skal der også indføres restriktioner for flytning af vaccineret fjerkræ.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 315 af 19.11.2002, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 180 af 10.7.2002, s. 24.

- (13) Italien har fremlagt et vaccinationsprogram til supplerende af foranstaltningerne til bekæmpelse af aviær influenza i et begrænset område af Italien, herunder særlige flytningsrestriktioner.
- (14) Italien har givet tilladelse til, at der anvendes to inaktiverede vacciner mod aviær influenza med henblik på gennemførelse af programmet. For den første fase fremstilles en homolog vaccine af virusstamme CK/Pak/1995-H7N3, og i den følgende periode, der starter i begyndelsen af 2003, anvendes en heterolog vaccine af virusstammen A/CK/Italien/AG-473/1999-H7N1.
- (15) En teknisk arbejdsgruppe har gennemgået det italienske vaccinationsprogram.
- (16) Overvågningen af vaccinerede og uvaccinerede fjerkræflokke fortsætter, idet den serologiske test (iIFA-test), der blev godkendt ved Kommissionens beslutning 2001/847/EF ⁽¹⁾, skal anvendes.
- (17) Italien indfører særlige flytningsrestriktioner for vaccineret fjerkræ og for handelen mellem medlemsstaterne.
- (18) Af hensyn til klarheden bør beslutning 2002/552/EF ophæves, da dens bestemmelser afløses af den nye beslutnings bestemmelser.
- (19) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det vaccinationsprogram mod aviær influenza, som Italien har fremlagt, godkendes og gennemføres i det område, der er beskrevet i bilag I.

Artikel 2

Restriktionerne for flytning af levende fjerkræ, rugeæg, konsumæg og fersk fjerkrækød til, fra og inden for det område, der er beskrevet i bilag I, anvendes som fastsat i vaccinationsprogrammet i artikel 1.

Artikel 3

- Der må fra Italien ikke sendes levende fjerkræ eller rugeæg, der kommer fra og/eller har oprindelse i det område, som er beskrevet i bilag I.
- Der må fra Italien kun sendes levende fjerkræ og rugeæg, der kommer fra og/eller har oprindelse i den del af Italien, som ligger uden for det område, som er beskrevet i bilag I:
 - hvis der ikke kan fastslås nogen kontakter eller andre epidemiologiske sammenhænge for aviær influenza mellem oprindelsesbedriften og en bedrift eller et rugeri, der er beliggende i det område, som er beskrevet i bilag I, og

— hvis oprindelsesbedriften ikke er beliggende i nogen af de restriktionsområder, som myndighederne har fastlagt i forbindelse med aviær influenza.

- Der må fra Italien ikke sendes konsumæg fra fjerkræ, der er vaccineret mod aviær influenza og har oprindelse i det område, som er beskrevet i bilag I.

Artikel 4

I dyresundhedscertifikater, der ledsager sendinger af levende fjerkræ eller rugeæg fra Italien, anføres følgende: »Dyresundhedsbetingelserne for denne sending er i overensstemmelse med beslutning 2002/975/EF«.

Artikel 5

1. Fersk fjerkrækød skal mærkes i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets direktiv 91/494/EØF ⁽²⁾ og må ikke afsendes fra Italien, hvis det kommer fra:

- fjerkræ, der er vaccineret mod aviær influenza
- fjerkræflokke, der er testet seropositive for aviær influenza, og som er bestemt til slagtning under officiel kontrol i overensstemmelse med det i artikel 1 omhandlede vaccinationsprogram
- fjerkræ med oprindelse i bedrifter i en restriktionszone, der oprettes med en radius på mindst 3 km omkring en fjerkræbedrift, som er inficeret med lavpatogen aviær influenza, i overensstemmelse med forskrifterne i det i artikel 1 omhandlede vaccinationsprogram.

2. Uanset stk. 1, litra a) og b), mærkes fersk kød fra kalkuner, der er vaccineret mod aviær influenza med en heterolog vaccine af subtype H7N1, ikke i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 91/494/EØF, og det ferske kalkunkød kan afsendes til andre medlemsstater, hvis det kommer fra kalkunflokke, der:

- regelmæssigt er blevet kontrolleret og testet for aviær influenza med negativt resultat i henhold til det godkendte vaccinationsprogram, idet kontroldyr undersøges med særlig opmærksomhed.
- Ved testning af:
- vaccinerede dyr anvendes iIFA-prøven
 - kontroldyr anvendes enten Hæmagglutination-Inhibitionstesten, AGID-testen eller Elisa-testen. Hvis det er nødvendigt, kan iIFA-testen dog også anvendes
- er blevet klinisk undersøgt af en embedsdyrlæge inden for de sidste 48 timer før pålæsning, idet kontroldyr undersøges med særlig opmærksomhed
 - er blevet serologisk testet med negativt resultat på det nationale laboratorium for aviær influenza, idet prøver udtages og testes efter proceduren i bilag II til denne beslutning
 - sendes direkte til et af myndighederne udpeget slagteri og slagtes straks efter ankomsten. Dyrene holdes adskilt fra flokke, som ikke opfylder disse krav.

⁽¹⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 61.

⁽²⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 35.

3. Fersk kalkunkød, som opfylder betingelserne i stk. 2, ledsages af det sundhedscertifikat, der er vist i bilag VI til Rådets direktiv 71/118/EØF ⁽¹⁾, og som i punkt IV, litra a), indeholder følgende attestering fra embedsdyrlægen:

»Det ovenfor beskrevne kalkunkød opfylder kravene i beslutning 2002/975/EF.«

Artikel 6

Italien sørger for følgende i det område, der er beskrevet i bilag I:

- 1) Der anvendes kun engangsemballage eller emballage, der effektivt kan vaskes og desinficeres, til indsamling, opbevaring og transport af konsumæg.
- 2) Alle transportmidler, der anvendes til transport af fjerkræ, rugeæg, konsumæg og fjerkræfoder, skal rengøres og desinficeres umiddelbart før og efter hver transport med desinfektionsmidler i overensstemmelse med de metoder, der er godkendt af myndighederne.

Artikel 7

Det er kun tilladt at transportere levende fjerkræ og rugeæg, der kommer fra andre områder i Italien end det område, der er beskrevet i bilag I, til andre medlemsstater, når bestemmelsesmedlemsstatens centrale og lokale veterinærmyndigheder har fået varsel herom fem dage i forvejen. Varslet skal sendes af den ansvarlige veterinærmyndighed.

Artikel 8

1. Italien underretter mindst en dag i forvejen Kommissionen og de øvrige medlemsstater om det tidspunkt, hvor vaccinationen påbegyndes.

2. Bestemmelserne i artikel 2 til 7 håndhæves fra det tidspunkt, hvor vaccinationen påbegyndes.

Artikel 9

1. Italien fremlægger hver sjette måned en rapport med oplysninger om, hvor effektivt vaccinationsprogrammet i artikel 1 har været.

2. Denne beslutning, og navnlig den periode, hvor de i artikel 2 til 7 fastsatte flytningsrestriktioner fortsat anvendes, efter at vaccinationsprogrammet er afsluttet, tages op til fornyet behandling.

Artikel 10

Beslutning 2002/552/EF ophæves.

Artikel 11

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 55 af 8.3.1971, s. 23.

BILAG I

VACCINATIONSOMRÅDE

Regionen Veneto*Provinsen Verona*

Vaccinationsområdet omfatter følgende kommuner:

Albaredo d'Adige

Angiari

Arcole

Belfiore

Bevilacqua

Bonavigo

Boschi Sant'Anna

Bovolone

Buttapietra

Calmiero, området syd for motorvej A4

Casaleone

Castel d'Azzano

Castelnuovo del Garda, området syd for motorvej A4

Cerea

Cologna Veneta

Colognola ai Coll, området syd for motorvej A4

Concamarise

Erbe

Gazzo Veronese

Isola della Scala

Isola Rizza

Lavagno, området syd for motorvej A4

Minerbe

Monteforte d'Alpone, området syd for motorvej A4

Mozzecane

Nogara

Nogarole Rocca

Oppeano

Palu

Peschiera del Garda, området syd for motorvej A4

Povegliano Veronese

Pressana

Ronco all'Adige

Roverchiara

Roveredo di Gua

S. Bonifacio, området syd for motorvej A4

S. Giovanni Lupatoto, området syd for motorvej A4

S. Martino Buon Albergo, området syd for motorvej A4

S. Pietro di Morubio

Salizzole

Sanguinetto

Soave, området syd for motorvej A4

Sommacampagna

Sona, området syd for motorvej A4

Sorga

Trevenzuolo

Valeggio sul Mincio

Verona, området syd for motorvej A4

Veronella

Vigasio

Villafranca di Verona

Zevio

Zimella

Provinsen Vicenza

Vaccinationsområdet omfatter følgende kommuner:

Agugliaro

Albettone

Alonte

Asigliano Veneto

Barbarano Vicentino

Campiglia dei Berici

Castegnero

Lonigo

Montegaldà

Montegaldella

Mossano

Nanto

Noventa Vicentina

Orgiano

Poiana Maggiore

S. Germano dei Berici

Sossano

Villaga

Provinsen Padova

Vaccinationsområdet omfatter følgende kommuner:

Carceri

Casale di Scodosia

Este

Lozzo Atestino

Megliadino S. Fidenzio

Megliadino S. Vitale

Montagnana

Ospedaletto Euganeo

Ponso

S. Margherita d'Adige

Saletto

Urbana

Regionen Lombardia*Provinsen Mantova*

Vaccinationsområdet omfatter følgende kommuner:

Acquanegra Sul Chiese
Asola
Bigarello
Canneto Sull'oglio
Casalmoro
Casaloldo
Casalromano
Castel D'ario
Castel Goffredo
Castelbelforte
Castiglione Delle Stiviere
Cavriana
Ceresara
Gazoldo Degli Ippoliti
Goito
Guidizzolo
Mariana Mantovana
Marmirolo
Medole
Monzambano
Piubega
Ponti Sul Mincio
Porto Mantovano
Redondesco
Rodigo
Roncoferraro
Roverbella
San Giorgio Di Mantova
Solferino
Villimpenta
Volta Mantovana

Provinsen Brescia

Vaccinationsområdet omfatter følgende kommuner:

Acquafredda
Alfianello
Azzano Mella
Bagnolo Mella
Barbariga
Bassano Bresciano
Berlingo
Borgo San Giacomo
Borgosatollo
Brandico
Brescia, området syd for motorvej A4
Calcinato, området syd for motorvej A4
Calvisano
Capriano del Colle
Carpendolo

Castegnato, området syd for motorvej A4
Castel Mella
Castelcovati
Castenedolo, området syd for motorvej A4
Castrezzato
Cazzago San Martino
Chiari
Cigole
Boccaglio
Cologne
Comezzano-Cizzago
Corzano
Dello
Desenzano del Garda, området syd for motorvej A4
Erbusco, området syd for motorvej A4
Fiesse
Flero
Gambara
Ghedi
Gottolengo
Isorella
Leno
Lograto
Lonato, området syd for motorvej A4
Longhena
Macclodio
Mairano
Manerbio
Milzano
Montichiari
Montirone
Offlaga
Orzinuovi
Orzivecchi
Ospitaletto, området syd for motorvej A4
Palazzolo sull'Oglio, området syd for motorvej A4
Pavone del Mella
Pompiano
Poncarale
Pontevico
Pontoglio
Pozzolengo, området syd for motorvej A4
Pralboino
Quinzano d'Oglio
Remedello
Rezzato, området syd for motorvej A4
Roccafranca
Roncadelle, området syd for motorvej A4
Rovato, området syd for motorvej A4
Rudiano

San Gervasio Bresciano
San Paolo
San Zeno Naviglio
Seniga
Torbole Casaglia
Travagliato

Trenzano
Urago d'Oglio
Verolanuova
Verolavecchia
Villachiera
Visano

BILAG II

PRØVEUDTAGNINGS- OG TESTPROCEDURE

1. Indledning og generel anvendelse

Den udviklede indirekte Immunofluorescens Assay (iIFA-test) kan anvendes til at skelne mellem kalkuner, som er vaccineret med en inaktiveret influenzavaccine, og kalkuner, som er naturligt inficeret med en vild virusstamme, i forbindelse med en »DIVA« (Differentiating Infected from Vaccinated Animals) vaccinationsstrategi med anvendelse af en heterolog subtypevaccine fra den vilde virussubtype H7N3.

2. Anvendelse af testen ved afsendelse af fersk kalkunkød fra vaccinationsområdet i Italien til medlemsstaterne

Kød fra kalkuner, der er holdt i flokke, som er vaccineret mod aviær influenza, kan afsendes til andre medlemsstater, hvis:

embedsdyrlægen tager blodprøver:

- fra hver gruppe kalkuner, som er holdt i samme bygning på den pågældende bedrift
 - inden for de sidste 48 timer, før dyrene sendes til slagteriet
 - fra mindst ti tilfældigt udvalgte vaccinerede dyr i hver gruppe.
-

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES HOLDNING

af 12. december 2002

om ajourføring af fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme og om ophævelse af fælles holdning 2002/847/FUSP

(2002/976/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15 og 34, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 27. december 2001 fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme ⁽¹⁾.
- (2) Den 28. oktober 2002 vedtog Rådet fælles holdning 2002/847/FUSP om ajourføring af fælles holdning 2001/931/FUSP og om ophævelse af fælles holdning 2002/462/FUSP ⁽²⁾.
- (3) Ifølge fælles holdning 2001/931/FUSP skal der foretages en revision med regelmæssige mellemrum.
- (4) Det er nødvendigt at ajourføre bilaget til fælles holdning 2001/931/FUSP og at ophæve fælles holdning 2002/847/FUSP.
- (5) Der er udarbejdet en liste i overensstemmelse med kriterierne i artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931/FUSP —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Listen over de personer, grupper og enheder, som er omfattet af fælles holdning 2001/931/FUSP, er anført i bilaget.

Artikel 2

Fælles holdning 2002/847/FUSP ophæves.

Artikel 3

Denne fælles holdning har virkning fra datoen for vedtagelsen.

Artikel 4

Denne fælles holdning offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2002.

På Rådets vegne

P. S. MØLLER

Formand

⁽¹⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 93.

⁽²⁾ EFT L 295 af 30.10.2002, s. 1.

BILAG

Liste over de i artikel 1 omhandlede personer, grupper og enheder ⁽¹⁾

1. PERSONER

- 1) ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza; alias Mihoubi Faycal; alias Fellah Ahmed; alias Dafri Rème Lahdi), født den 1.2.1966 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 2) ABOUD, Maisi (alias den schweiziske Abderrahmane), født den 17.10.1964 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 3) * ALBERDI URANGA, Itziar (ETA-aktivist), født den 7.10.1963 i Durango (Vizcaya), identitetskort nr. 78.865.693
- 4) * ALBISU IRIARTE, Miguel (ETA-aktivist; medlem af Gestoras Pro-amnistía), født den 7.6.1961 i San Sebastián (Guipúzcoa), identitetskort nr. 15.954.596
- 5) AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN; alias AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), født den 26.6.1967 i Qatif-Bab al Shamal, Saudi-Arabien; saudiarabisk statsborger
- 6) AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, født i Al Ihsa, Saudi-Arabien; saudiarabisk statsborger
- 7) AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, født den 16.10.1966 i Tarut, Saudi-Arabien; saudiarabisk statsborger
- 8) * APAOLAZA SANCHO, Iván (ETA-aktivist; medlem af K.Madrid), født den 10.11.1971 i Beasai (Guipúzcoa), identitetskort nr. 44.129.178
- 9) ARIOUA, Azzedine, født den 20.11.1960 i Constantine (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 10) ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), født den 18.8.1969 i Constantine (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 11) ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), født den 13.5.1975 i Ai Taya (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 12) ASLI, Rabah, født den 13.5.1975 i Ain Taya (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 13) * ARZALLUS TAPIA, Eusebio (ETA-aktivist), født den 8.11.1957 i Regil (Guipúzcoa), identitetskort nr. 15.927.207
- 14) ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour; alias SALIM, Hassan Rostom), Libanon, født i 1960 i Libanon; libanesisk statsborger
- 15) * BERSATEGUI ESCUDERO, Ismael (ETA-aktivist; medlem af K. Behorburu), født den 15.6.1969 i Eibar (Guipúzcoa), identitetskort nr. 15.379.555
- 16) DARIB, Noureddine (alias Carreto; alias Zitoun Mourad), født den 1.2.1972 i Algeriet (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 17) DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), født den 1.6.1970 i Algeriet (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 18) * ECHEBERRIA SIMARRO, Leire (ETA-aktivist), født den 20.12.1977 i Basauri (Vizcaya), identitetskort nr. 45.625.646
- 19) * ECHEGARAY ACHIRICA, Alfonso (ETA-aktivist), født den 10.1.1958 i Plencia (Vizcaya), identitetskort nr. 16.027.051
- 20) * ELCORO AYASTUY, Paulo (ETA-aktivist; medlem af Jarrai/Haika/Segi), født den 22.10.1973 i Vergara (Guipúzcoa), identitetskort nr. 15.394.062
- 21) EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), født den 10.7.1965 eller den 11.7.1965 i El Dibabiya, Saudi-Arabien; saudiarabisk statsborger
- 22) FAHAS, Sofiane Yacine, født den 10.9.1971 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 23) * FIGAL ARRANZ, Antonio Agustín (ETA-aktivist; medlem af Kas/Ekin), født den 2.12.1972 i Baracaldo (Vizcaya), identitetskort nr. 20.172.692
- 24) * GOGASCOECHEA ARRONATEGUI, Eneko (ETA-aktivist), født den 29.4.1967 i Guernica (Vizcaya), identitetskort nr. 44.556.097
- 25) * GOIRICELAYA GONZALEZ, Cristina (ETA-aktivist; medlem af Herri Batasuna/E.H/Batasuna), født den 23.12.1967 i Vergara (Guipúzcoa), identitetskort nr. 16.282.556

(¹) For personer mærket med * gælder kun artikel 4.

- 26) * IPARRAGUIRRE GUENECHEA, María Soledad (ETA-aktivist), født den 25.4.1961 i Escoriaza (Navarra), identitetskort nr. 16.255.819
- 27) *IZTUETA BARANDICA, Enrique (ETA-aktivist), født den 30.7.1955 i Santurce (Vizcaya), identitetskort nr. 14.929.950
- 28) IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED; alias SA-ID; alias SALWWAN, Samir), Libanon, født i 1963 i Libanon, libanesisk statsborger
- 29) LASSASSI, Saber (alias Mimiche), født den 30.11.1970 i Constantine (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 30) MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem; alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith; alias WADOOD, Khalid Abdul), født den 14.4.1965 eller den 1.3.1964 i Pakistan, pas nr. 488555
- 31) MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), født den 26.12.1974 i Hussein Dey (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 32) * MORCILLO TORRES, Gracia (ETA-aktivist; medlem af Kas/Ekin), født den 15.3.1967 i San Sebastián (Guipúzcoa), identitetskort nr. 72.439.052
- 33) MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), højtstående officer i Hizbollahs efterretningstjeneste, født den 7.12.1962 i Tayr Dibba, Libanon, pas nr. 432298 (Libanon)
- 34) * MUÑO A ORDOZGOITI, Aloña (ETA-aktivist; medlem af Kas/Ekin), født den 6.7.1976 i Segura (Guipúzcoa), identitetskort nr. 35.771.259
- 35) * NARVÁEZ GOÑI, Juan Jesús (ETA-aktivist), født den 23.2.1961 i Pamplona (Navarra), identitetskort nr. 15.841.101
- 36) NOUARA, Farid, født den 25.11.1973 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 37) * ORBE SEVILLANO, Zigor (ETA-aktivist; medlem af Jarrai/Haika/Segi), født den 22.9.1975 i Basauri (Vizcaya), identitetskort nr. 45.622.851
- 38) * OTEGUI UNANUE, Mikel (ETA-aktivist; medlem af Jarrai/Haika/Segi), født den 8.10.1972 i Itsasondo (Guipúzcoa), identitetskort nr. 44.132.976
- 39) * PALACIOS ALDAY, Gorka (ETA-aktivist; medlem af K.Madrid), født den 17.10.1974 i Baracaldo (Vizcaya), identitetskort nr. 30.654.356
- 40) * PEREZ ARAMBURU, Jon Iñaki (ETA-aktivist; medlem af Jarrai/Haika/Segi), født den 18.9.1964 i San Sebastián (Guipúzcoa), identitetskort nr. 15.976.521
- 41) * QUINTANA ZORROZUA, Asier (ETA-aktivist; medlem af K.Madrid), født den 27.2.1968 i Bilbao (Vizcaya), identitetskort nr. 30.609.430
- 42) RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), født den 11.9.1968 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 43) * RUBENACH ROIG, Juan Luís (ETA-aktivist; medlem af K.Madrid), født den 18.9.1964 i Bilbao (Vizcaya), identitetskort nr. 18.197.545
- 44) * SAEZ DE EGUILAZ MURGUIONDO, Carlos (ETA-aktivist; medlem af Kas/Ekin), født den 9.12.1963 i San Sebastián (Guipúzcoa), identitetskort nr. 15.962.687
- 45) SEDKAOUI, Nouredine (alias Nounou), født den 23.6.1963 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 46) SELMANI, Abdelghani (alias Gano), født den 14.6.1974 i Alger (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 47) SENOUCI, Sofiane, født den 15.4.1971 i Hussein Dey (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 48) SISON, José María (alias Armando Liwanag, alias Joma, der er leder af NPA), født den 8.2.1939 i Cabugao, Filipinerne
- 49) TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba), født den 21.4.1964 i Blida (Algeriet) (medlem af al-Takfir og al-Hijra)
- 50) * URANGA ARTOLA, Kemen (ETA-aktivist; medlem af Herri Batasuna/E.H/Batasuna), født den 25.5.1969 i Ondarroa (Vizcaya), identitetskort nr. 30.627.290
- 51) * VALLEJO FRANCO, Iñigo (ETA-aktivist), født den 21.5.1976 i Bilbao (Vizcaya), identitetskort nr. 29.036.694
- 52) * VILA MICHELENA, Fermín (ETA-aktivist; medlem af Kas/Ekin), født den 12.3.1970 i Irún (Guipúzcoa), identitetskort nr. 15.254.214

2. GRUPPER OG ENHEDER

- 1) Abu Nidal Organisation (ANO), (alias Fatah Revolutionary Council, Arab Revolutionary Brigades, Black September/Sorte September og Revolutionary Organisation of Socialist Muslims)
 - 2) Al-Aqsa Martyrs' Brigade
 - 3) Al-Takfir og al-Hijra
 - 4) Aum Shinrikyo (alias AUM, alias Aum Supreme Truth, alias Aleph)
 - 5) Babbar Khalsa
 - 6) * Continuity Irish Republican Army (CIRA)
 - 7) * Euskadi Ta Askatasuna/Tierra Vasca y Libertad/Den Baskiske Befrielseshær (ETA)(følgende organisationer deltager i terrorgruppen ETA: K.a.s., Xaki; Ekin, Jarrai-Haika-Segi, Gestoras pro-amnistia, Askatasuna)
 - 8) Gama'a al-Islamiyya (islamisk gruppe), (alias Al-Gama'a al-Islamiyya, IG)
 - 9) * Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre (de antifascistiske modstandsgrupper 1. oktober) (G.R.A.P.O.)
 - 10) Hamas-Izz al-Din al-Qassem (Hamas' terrorfløj)
 - 11) Holy Land Foundation for Relief and Development
 - 12) International Sikh Youth Federation (ISYF)
 - 13) Kahane Chai (Kach)
 - 14) Det Kurdiske Arbejderparti (PKK)
 - 15) Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
 - 16) * Loyalist Volunteer Force (LVF)
 - 17) Mujahedin-e Khalq Organisation (MEK eller MKO) [bortset fra National Council of Resistance of Iran (NCRI)] (alias National Liberation Army of Iran (NLA, MEK's militante fløj), the People's Mujahidin of Iran (PMOI), Muslim Iranian Students Society)
 - 18) New People's Army (NPA), Filippinerne, tilknyttet Sison José María C. (alias Armando Liwanag, alias Joma, der er leder af NPA)
 - 19) * Orange Volunteers (OV)
 - 20) Palestine Liberation Front/Den Palæstinensiske Befrielsesfront (PLF)
 - 21) Palestinian Islamic Jihad/Palæstinensisk Islamisk Jihad (PIJ)
 - 22) Popular Front for the Liberation of Palestine/Folkefronten til Palæstinas Befrielse (PFLP)
 - 23) Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command/Folkefronten til Palæstinas Befrielse-Generalkommando (alias PFLP-General Command, alias PFLP-GC)
 - 24) * Real IRA
 - 25) * Red Hand Defenders (RHD)
 - 26) Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia (Colombias væbnede revolutionære styrker) (FARC)
 - 27) * De Revolutionære Celler/Epanastatiki Pirines
 - 28) * Den Revolutionære Organisation 17. November/Dekati Evdomi Noemvri
 - 29) Folkets Revolutionære Befrielseshær/Befrielsesfront/Parti (DHKP/C), (alias Devrimci Sol (Revolutionært Venstre), Dev Sol)
 - 30) * Folkets Revolutionære Kamp/Epanastatikos Laikos Agonas (ELA)
 - 31) Sendero Luminoso/Den Lysende Sti (SL)
 - 32) * Ulster Defence Association/Ulster Freedom Fighters (UDA/UFF)
 - 33) Autodefensas Unidas de Colombia (AUC) (de forenede selvforsvarsstyrker i Colombia)
-